Lietas Nr. A420196724
A42-00065-26/8
ECLI:LV:ADRJRIT:2026:0130.A420196724.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 30.janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Dace Grabovska, tiesnese Silvija Kuškina un tiesnese Ilze Andruškina,

piedaloties pieteicējam /Persona A/, pieteicēja pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Sanitai Boktai-Strautmanei, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ministru prezidenta un Valsts kancelejas pilnvarotajām pārstāvēm /Persona B/ un /Persona C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja apvienoto administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojuma /Numurs A/ un Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojuma /Numurs B/ atzīšanu par prettiesisku un zaudējumu atlīdzinājumu, par Ministru prezidenta /Datums B/ rīkojuma /Numurs C/ atcelšanu un zaudējumu atlīdzinājumu, un par Valsts kancelejas /Datums C/ rīkojuma /Numurs D/ atzīšanu par prettiesisku, labvēlīga administratīvā akta, ar kuru /Persona A/ tiktu izmaksāts atlaišanas pabalsts četru mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, izdošanu un zaudējumu par juridiskās palīdzības izmaksām atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojumu /Numurs A/ „Par /Persona A/ atstādināšanu” (turpmāk – Rīkojums par atstādināšanu), pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto un sesto daļu, pieteicējs /Amats A/ /Persona A/ atstādināts no amata pienākumu izpildes ar /Datums A/ uz laiku līdz Ministru prezidentes ar 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi” izveidotās dienesta pārbaudes komisijas ziņojuma par pārbaudes rezultātiem saņemšanai un izvērtēšanai, bet ne ilgāk kā uz vienu mēnesi, saglabājot mēnešalgu, sociālās garantijas, normatīvajos aktos noteiktās pastāvīgās piemaksas, kas saistītas ar dienestu (*lietas 6.sējuma 11.lapa*).

Ar Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojumu /Numurs B/ „Grozījums Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojumā /Numurs A/ „Par /Persona A/ atstādināšanu” (turpmāk – Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu) izdarīti grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu un 1.3.apakšpunkts izteikts šādā redakcijā „pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto un sesto daļu, atstādināt /Amats A/ /Persona A/ no amata pienākumu izpildes ar /Datums A/ uz laiku līdz Ministru prezidentes ar 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi” izveidotās dienesta pārbaudes komisijas ziņojuma par pārbaudes rezultātiem saņemšanai un izvērtēšanai, bet ne ilgāk kā uz vienu mēnesi.” (*lietas 6.sējuma 12.lapa*).

Ar Ministru prezidenta /Datums D/ rīkojumu /Numurs E/ „Par disciplinārlietas ierosināšanu pret /Persona A/ un atstādināšanu no amata” pret pieteicēju ierosināta disciplinārlieta par dienesta pārbaudes komisijas /Datums E/ starpziņojumā konstatētajiem apstākļiem un tiesību normu pārkāpumiem, ka pieteicējs, iespējams, nekvalitatīvi

pildot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.pantā noteiktos tiešās pārvaldes iestādes vadītāja pienākumus, pieļāvis Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punkta, 11.panta pirmās, otrās, ceturtās un devītās daļas, 61.panta piektās daļas pārkāpumus. Ar minēto rīkojumuatzīts par spēku zaudējušu Rīkojums par atstādināšanu.

Ar Ministru prezidenta /Datums B/ rīkojumu /Numurs C/ „Par disciplinārsoda piemērošanu /Amats A/ /Persona A/" (*lietas 1.sējuma 20.-24.lapa*) (turpmāk – Rīkojums par disciplinārsodu) pieteicējam piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā un pārcelšana /Amats B/ amatā uz laiku no /Datums F/ līdz /Datums G/. Lēmums pamatots ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu.

Ar Valsts kancelejas /Datums C/ rīkojumu /Numurs D/ (turpmāk – Rīkojums par atbrīvošanu) (*lietas 7.sējuma 12.lapa*) pieteicējs atbrīvots no /Amats B/ amata pēc paša vēlēšanās /Datums H/ saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un /Persona A/ izmaksāta kompensācija.

Ar Valsts kancelejas 2024.gada 30.augusta lēmumu Nr.7.8.6./2024-ISDOC-36/17-2493 pieteicējam (*lietas 7.sējuma 27.-31.lapa*) atteikts izmaksāt atlaišanas pabalstu.

[2] Nepiekrītot Rīkojumam par atstādināšanu, Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu, Rīkojumam par disciplinārsodu un Rīkojumam par atbrīvošanu, pieteicējs vērsās ar pieteikumiem tiesā.

[2.1] **Par Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu.**

[2.1.1] Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu vispār nesatur norādi par to – ir vai nav pieteicējam izmaksājama mēnešalga. Laika periodā no /Datums A/ līdz /Datums D/ pieteicējs nesaņēma amata atlīdzību (mēnešalgu), ne kādu cita veida atlīdzību.

[2.1.2] Abi rīkojumi ir prettiesiski un atceļami, jo atstādināšanas tiesiskais pamats ir norādīts nepareizi. Iestāde nekonstatēja abu rīkojumu pamatojumā minētos apstākļus, kas atbilstu Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtajai daļai.

[2.1.3] Personai tikai īpaši normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos, esot darba attiecībās vai civildienestā, var ierobežot tiesības nesaņemt darba samaksu, atlīdzību.

[2.1.4] Valsts civildienesta likuma 29.panta (*acīmredzot domāts 39.pants*) ceturtajā daļā norādītie pamati, pamatojoties uz kuriem pieteicējs atstādināts, nav apstiprināti ne ar vienu dokumentu vai cita veida pierādījumu.

Abos rīkojumos norādītais tiesiskais pamatojums un no tā izrietošās sekas nav vērtētas pieteicēja disciplinārlietā. Nav konstatēts, ka gadījumā, ja pieteicējs nebūtu atstādināts, būtu radīts kaitējums personu drošībai, veselībai vai sabiedrības interesēm.

[2.1.5] Valsts civildienesta likums kā pamatu amatpersonas atstādināšanai nenosaka pamatoto interešu aizskāruma faktu, kas vērsts uz konstatējumu pagātnē, bet gan uz pamatoto interešu aizskārumu tagadnē un nākotnē.

Amatpersonas atstādināšana nevar būt sods par pārkāpumu, ko amatpersona jau ir veikusi, un iestādei ir jākonstatē, ka amatpersonas neatstādināšana ar pietiekami lielu ticamības pakāpi var radīt tiesiski aizsargājamo labumu aizskārumu nākotnē.

[2.1.6] Pieņemot Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumus Rīkojumā par atstādināšanu, nav vērtēts, vai informācija, kas ir Ministru prezidentes rīcībā, ir radījusi objektīvu pamatu piemērot Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtajā daļā noteikto aizsardzības līdzekli un vai atstādināšana konkrētajā situācijā nav ar subjektīvu raksturu, kuras mērķis ir nevis pamatotu interešu aizsardzība, bet gan citu interešu aizsardzība.

[2.1.7] Abi rīkojumi nesatur lietderības un samērīguma apsvērumus, pieļauts tiesiskuma, patvaļas aizlieguma un samērīguma principa pārkāpums.

[2.1.8] Pieteicējs bija atstādināms no amata, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta piekto daļu.

[2.1.9] Zaudējumu atlīdzinājumu veido neizmaksātā darba samaksa 5600 *euro*, likumiskie nokavējuma procenti, kā arī atlīdzinājums par juridisko palīdzību.

[2.2] **Par Rīkojumu par disciplinārsodu.**

[2.2.1] Disciplinārlietas izskatīšanas komisija nav rīkojusies atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 4.pantā noteiktajam.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nav izmeklējusi discpilinārpārkāpumu pēc būtības, izvērtējot visus objektīvos apstākļus un iespējamās sekas, ja pieteicējs nebūtu rīkojies tieši tādā veidā, kā pieteicējs rīkojās, lai nodrošinātu Ministru prezidentam iespēju pildīt tā funkcijas un uzdevumus valsts un sabiedrības tiesiskajās interesēs iekšpolitisko un ārpolitisko jautājumu risināšanā.

[2.2.2] Nav saprotams piemērotā disciplinārsoda pamatojums, kāpēc tieši šāds disciplinārsods, gan pārcelšanas termiņš.

[2.2.3] Atzinumā nav konstatēti un vērtēti visi faktiskie apstākļi un ar to saistītie pierādījumi, kam ir nozīme disciplinārpārkāpuma esamībā vai neesamībā, vispār nav vērtēti pieteicēja izteiktie argumenti, kāpēc viņa rīcība saistībā ar trīs līgumu noslēgšanu ir bijusi tieši tāda, un vai rīkojoties tā, kā par pareizu uzskatīja komisija, būtu novērsta kaitējuma iespējamība. Atzinums ir pretrunīgs, tas rada neskaidru pamatojumu disciplinārpārkapuma konstatēšanai, vainas noteikšanai un konstatētajam nodarītajam kaitējumam (sekām).

Netiek apstrīdēti atzinumā norādītie fakti par to, ka 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007 ar ceļojumu aģentūru SIA „Averoja", 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.2022/043 noslēgti, veicot cenu aptauju.

[2.2.4] Disciplinārsods piemērots kā politiska atriebība par Ministru prezidentei un Ministru prezidentes birojam vēlamu liecību un viedokļa nesniegšanu Valsts kontrolei un Ģenerālprokuratūrai, tām veicot pārbaudi par Ministru prezidenta speciālo avioreisu izmantošanu.

[2.2.5] Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija neapšauba faktu, ka konkrēto līgumreisu pasūtījumus ir veicis Ministru prezidenta birojs un ka šie pasūtījumi nebija saskaņoti ar pieteicēju kā /Amats A/. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija atzinusi, ka /Amats A/ nevar dot Ministru prezidenta biroja darbiniekiem saistošus uzdevumus, ka /Amats A/ nav piedalījies Ministru prezidenta darba un komandējumu vajadzībām organizēto un pasūtīto līgumreisu izvēlē un lēmumu pieņemšanā. Tāpat Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nekonstatēja, ka /Amats A/ būtu nepildījis kādu no tam uzliktajiem pienākumiem. Tieši Ministru prezidenta birojs ir tā Valsts kancelejas struktūrvienība, kura varēja un kurai vajadzēja spēt plānot Ministru prezidenta darba un komandējumu vajadzībām iespējamo izdevumu apmēru, lai atbilstoši Publisko iepirkumu likuma prasībām tiktu organizēta atbilstoša iepirkumu procedūra.

[2.2.6] Pieteicējs disciplinārpārkāpumu nav izdarījis ar nodomu.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai bija jānoskaidro, vai un kādā apmērā Ministru prezidenta birojs kā atbildīgā struktūrvienība 2022.gadā bija plānojusi un informējusi /Amats A/ un Valsts kancelejas atbildīgās struktūrvienības par darba braucieniem un komandējumiem plānoto pakalpojuma apjomu, lai secinātu, ka /Amats A/ apzināti ar nodomu ir pārkāpis Publisko iepirkumu likuma normas šādu pakalpojumu iegādei.

Nav atrodamas ziņas par to, ka Ministru prezidenta biroja darbinieki būtu snieguši informāciju par iepirkumiem Valsts kancelejas atbildīgajai struktūrvienībai, ka ceļojumu aģentūras pakalpojumi komandējumu nodrošināšanai ir plānoti virs līgumu robežvērtības, un ka pieteicējs šīs ziņas būtu ignorējis.

Pieteicējam nekad nav bijis nodoms izvairīties no Publisko iepirkumu likuma normu ievērošanas, ko apliecina arī ilgstošā pieredze /Amats A/ amatā un apstāklis, ka tieši Ministru prezidenta birojs kļūdaini sniedza informāciju un aprēķinus par iespējamo komandējumu apjomu un izmaksām.

[2.2.7] Ministru prezidenta birojs saskaņā ar Valsts kancelejas Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtību ir pilnībā atbildīgs par speciālo aviolidojumu publiskā iepirkuma procesa plānošanu, organizēšanu un realizāciju.

Līdz brīdim, kamēr plānoto iepirkumu apjoms atbilstoši Publisko iepirkumu likuma normām ļauj pakalpojumu iegādi veikt cenu aptaujas rezultātā, atbildīgā struktūrvienība ir atbildīga par šādu procesu īstenošanu. Savukārt, ja ir nepieciešams veikt pakalpojumu iegādi ārpus apstiprinātā iepirkumu plāna vai arī preču, pakalpojumu iegādei ir jāpiemēro Publisko iepirkumu likuma normās noteiktā kārtība, atbildīgā struktūrvienība ir tā, kas izsaka šādu ierosinājumu un sagatavo rīkojuma projektu par publiskā iepirkuma veikšanu, ko apstiprina /Amats A/.

Valsts kanceleja paļāvās uz Ministru prezidenta biroja sniegto informāciju par plānoto speciālo aviolidojumu apmēru 2022.gadā un ka tas līdz gada beigām nepārsniegs Publisko iepirkumu likumā noteikto robežvērtību. Ministru prezidenta birojam ir pienākums sekot līdzi noslēgtajam līguma apjomam un brīdināt, ja konkrētais pakalpojuma apjoms ir sasniegts vai pārsniegts.

[2.2.8] Lēmums par cenu aptaujas organizēšanu pieņemts galējās nepieciešamības situācijā. Konkrēto situāciju nebija iespējams novērst ar citiem līdzekļiem un potenciālais kaitējums, rīkojot cenu aptauju, ir mazāks nekā novērstais. Savukārt, novedot Valsts kanceleju situācijā, kad nav iespējams nodrošināt Ministru prezidenta ārvalstu komandējumus, un kuras tiesisks risinājums faktiski nav iespējams, būtu jārunā nevis par pārkāpuma izdarīšanu, bet gan par spēju nodrošināt Valsts kancelejas darbību, kuras funkcijās ir būtisku, sabiedriski svarīgu mērķu sasniegšana.

Pieteicēja rīcībā nav saskatāma ļaunprātīga un apzināta publisko iepirkumu jomas normatīvo aktu neievērošana, pasīva un formāla attieksme, bet gan aktīva rīcība.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nav apzinājusi sekas, kas varēja iestāties un būtu iestājušās, ja atklāta konkursa norises laikā, kas var ilgt līdz pat sešiem mēnešiem, Ministru prezidenta funkciju izpilde būtu ierobežota.

/Amats A/, ievērojot dokumentu un informācijas apjomu, kas ikdienā nonāk tā apstrādē, faktiski pārliecinās, vai dokumentu saskaņojis un attiecīgo informāciju ir pārbaudījis arī atbildīgās struktūrvienības darbinieks, un pats ikdienā neveic pārbaudi, vai nav pārsniegta līguma summa. Iestādes vadītājs var paļauties, ka viņa padotībā esošie ierēdņi un darbinieki savus pienākumus pilda.

Tas, ka pieteicējs parakstījis līgumus, kas noslēgti, piemērojot Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā paredzēto izņēmumu, ir kļūdaini un nepamatoti kvalificēts kā būtisks kaitējums.

Nav ņemts vērā, ka pieteicējs veicis visas darbības saistībā ar iepirkuma procesa veikšanu jautājumā par Ministru prezidenta biroja komandējumiem, tāpēc pārkāpums pirms disciplinārlietas ierosināšanas jau pilnībā bija novērsts.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nav vērtējusi, kādā veidā tika noslēgti līgumi, cik būtiski atšķīrās pretendentu izvēle un prasības no atklāta konkursa prasībām, kam ir nozīme kaitējuma būtiskuma novērtēšanā.

Valsts kanceleja nodrošina tikai maksājuma izpildes funkciju pēc pakalpojuma izpildes uz pakalpojuma sniedzēja Ministru prezidenta birojam iesniegtā rēķina pamata.

Valsts kancelejas atteikums veikt rēķinu apmaksu izraisītu tiesvedību ar pakalpojuma sniedzēju gan par saistību izpildi, gan zaudējumu un tiesvedības izdevumu piedziņu no Valsts kancelejas, kā arī ietekmētu uzticēšanos valsts pārvaldei attiecībā uz saistību izpildi.

[2.2.9] Pieteicējs uzskata, ka disciplinārsods piemērots par nodarījumu, kuram iestājies disciplināratbildības noilgums. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija patvaļīgi paplašinājusi disciplinārlietas tvērumu.

Atzinumā secināts, ka pieteicējs ir vainīgs, noslēdzot 2022.gada 21.marta līgumu Nr.2022/007, savukārt starpziņojumā konstatēts, ka attiecībā uz 2022.gada 21.marta līguma Nr.2022/007 noslēgšanu, nepiemērojot

Publisko iepirkumu likumā noteiktās iepirkuma procedūras, ir pagājuši vairāk par diviem gadiem, tāpēc disciplinārlietu par šiem pārkāpumiem ierosināt nav iespējams.

Pieteicējam nav lūgts sniegt paskaidrojumus par 2023.gada 29.jūnija līgumu, tādejādi pārkāptas pieteicēja tiesības būt informētam par šo apstākli un sniegt paskaidrojumus.

[2.2.10] Nosakot disciplinārsodu, nav ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi.

Nav ņemts vērā un norādīts, kā atbildību mīkstinošais apstāklis ietekmējis galīgi noteikto sodu. Pieteicējs atsaucas uz vispārējo tiesību principu piemērošu.

[2.2.11] No atzinuma nav saprotams, vai tiek konstatēts viens vai vairāki disciplinārpārkāpumi, un ja vairāki, tad kāpēc netiek vērtēta vainas forma par katru no tiem. Atzinumā pieminētie disciplinārpārkāpumi ir atšķirīgi pēc savas būtības, un par katru piemērojams atšķirīgs sods.

[2.2.12] Ja disciplinārlietas izmeklēšanas komisija bija konstatējusi, ka Ministru prezidents vai Ministru prezidenta biroja vadītājs deva pieteicējam prettiesiskus uzdevumus, tad tai bija jāvēršas Ģenerālprokuratūrā.

[2.2.13] Ministru prezidentam bija pienākums izvērtēt pieejamās vakances visā civildienestā un nodrošināt pieteicēja izglītībai, pieredzei un kvalifikācijai atbilstošāko amatu. Sods ir nesamērīgs. Amats, uz kuru pieteicējs pārcelts, ir pazemojošs.

[2.2.14] Dienesta pārbaudes un disciplinārlietas izmeklēšanas laikā pieļauti būtiski procesuālie pārkāpumi.

Dienesta pārbaudes ziņojuma sagatavošanas laikā nebija nodrošinātas pieteicēja tiesības tikt uzklausītam un sniegt viedokli; sods piemērots par nodarījumu, par ko pieteicējs nevarēja izteikties; sistēmiska un apzināta dienesta pārbaudes ziņojuma materiālu slēpšana no pieteicēja; komisijā tika iekļauta /Amats C/, kura iepriekš Valsts kontroles veiktās revīzijas laikā mēģināja pieteicēju ietekmēt sniegt Valsts kontrolei nepatiesas, bet Ministru prezidentei un Ministru prezidentes birojam vēlamas liecības; /Amats D/ /Persona D/, pieņemot Rīkojumu par disciplinārsodu, atradās interešu konflikta situācijā.

[2.2.15] Attiecībā uz pieteicēju ir pieļauts dubultās sodīšanas nepieļaujamības principa pārkāpums, jo faktiski pieteicējs disciplināri sodīts divas reizes par vienu un to pašu nodarījumu. Pieteicēja alga 2024.gadā netika pārskatīta, tā tika saglabāta 2023.gada līmenī. Pieteicējs lūdz zaudējumu atlīdzinājumu nesaņemtās darba samaksas starpības apmērā, sākot ar 2024.gada 1.februāri līdz /Datums C/, kā arī zaudējumu atlīdzinājumu par juridisko palīdzību.

[2.2.16] Rīkojums par disciplinārsodu nesatur lietderības un samērīguma apsvērumus, pieļauts tiesiskuma, patvaļas aizlieguma un samērīguma principa pārkāpums.

[2.3] **Par Rīkojumu par atbrīvošanu**.

[2.3.1] Pieteicējs bija atbrīvojams nevis no /Amats B/ amata ar /Datums H/, bet gan no /Amats A/ amata ar /Datums I/, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas „a” apakšpunktu.

[2.3.2] Valsts civildienesta attiecības vajadzēja izbeigt, pamatojoties uz iesniegumā norādītajiem taisnprātības apsvērumiem, kas liedza pieteicējam turpināt pildīt valsts civildienestu, un tādēļ pieteicējam ir tiesības uz atlaišanas pabalstu četru mēnešalgu apmērā. Pieteicēja iesniegums bija pamatots ar Darba likuma 100.panta piekto daļu.

[2.3.3] Ievērojot Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.panta 13.daļā noteikto, atlaišanas pabalsts nav izmaksāts prettiesiski.

[2.3.4] Valsts kanceleja ir saskatījusi pamatojumu valsts civildienesta attiecību izbeigšanai atbilstoši Darba likuma 100.panta piektajā daļā ietvertajam taisnprātības apsvērumam un centusies to īstenot, jo ar pieteicēju civildienesta attiecības izbeigtas, pamatojoties uz /Datums C/ iesniegumu, kurā bija lūgts izbeigt civildienesta attiecības,

pamatojoties uz taisnprātības apsvērumiem, tādējādi pēc būtības atzīstot, ka pastāv apstākļi, kas liedz turpināt valsts civildienesta attiecības.

Nav saprotams, kāpēc netika reaģēts uz pieteicēja /Datums I/ un /Datums F/ iesniegumu.

[2.3.5] Tulkojot Valsts civildienesta likuma 2.pantu saistībā ar Darba likuma 100.panta piektajā daļā ietvertās tiesību normas piemērošanu civildienesta attiecībās, jāņem vērā judikatūras atziņas, ka valsts dienesta attiecībās piemērojamas tās Darba likuma normas, kuru piemērošana tieši paredzēta dienesta attiecības regulējošajos likumos, kā arī pēc analoģijas citos gadījumos, kad konstatējams likuma robs.

[2.3.6] Kopš 2023.gada rudens no Ministru prezidenta un Ministru prezidenta biroja puses pret pieteicēju tika īstenota atšķirīga attieksme un radītas nelabvēlīgas sekas, nolūkā panākt, lai pieteicējs objektīvi nespētu turpināt civildienesta attiecības un pieteicējs būtu spiests iesniegt ierosinājumu izbeigt civildienesta attiecības.

[2.3.7] Pirms stāšanās amatā pieteicējs netika iepazīstināts ne ar /Amats B/ amata pienākumiem, kā to noteic Valsts civildienesta likuma 20.pants, ne ar šajā amatā noteikto atlīdzību, sociālajām garantijām. Amata apraksts tika saņemts 2024.gada 2.augustā.

[2.3.8] Pieteicējam ir atlīdzināmi arī zaudējumi par saņemto juridisko palīdzību.

[3] Ministru prezidents rakstveida paskaidrojumos (*lietas 6.sējuma 51.-54.lapa*) par Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu pieteicēja pieteikumu neatzīst, norādot turpmāk minēto.

[3.1] Rīkojumu tiesiskais pamats ir Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā un sestā daļa, kas paredz, ka Ministru prezidentam ir tiesības atstādināt /Amats A/ uz laiku, bet ne ilgāk kā uz mēnesi no amata pienākumu izpildes, apturot darba samaksas izmaksu par turpmāko laiku no atstādināšanas dienas, kad ierēdņa neatstādināšana no amata pienākumu izpildes var kaitēt sabiedrības interesēm.

Rīkojumi pieņemti kā preventīvs pasākums, lai nodrošinātu likumīgu rīcību ar publiskas personas finanšu līdzekļiem sabiedrības interesēs, novērstu to izšķērdēšanu un nelietderīgu izmantošanu.

[3.2] Rīkojumiem bija tiesisks mērķis – nodrošināt, lai pieteicējs atturētos no normatīvo aktu pārkāpšanas un nenodarītu kaitējumu valsts interesēm, kā arī lai tiktu nodrošināta tāda Valsts kancelejas darbības organizācija, kas nodrošina normatīvajiem aktiem atbilstošu lēmumu pieņemšanu un rīcības veikšanu, tai skaitā, lai Valsts kancelejā pakalpojumu sniedzēju izvēle notiktu tiesiskā ceļā.

[3.3] Likumdevējs ir paredzējis konkrētus nosacījumus, kas ievērojami saistībā ar ierēdņa atstādināšanu.

Konkrētajā gadījumā nav pamata atzīt, ka pieteicēja atstādināšana, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto daļu, bijusi nepamatota. Tā kā likumdevējs minētajā normā ir paredzējis, ka uz atstādināšanas laiku tiek apturēta darba samaksas izmaksa un par atstādināšanas laiku to izmaksā, tad, ja ierēdņa atstādināšana bijusi nepamatota, nav priekšnoteikumu, lai būtu pamats Civillikuma 1759.panta piemērošanai.

[3.4] Valsts civildienesta likuma 39.panta piektā daļa piemērojama, kad ierosināta disciplinārlieta un amatpersonas atrašanās amatā var traucēt objektīvai disciplinārlietas izmeklēšanai. Uz pieteicēju minētais pants netika piemērots.

[3.5] Personai tiesības uz atlīdzinājumu ir tikai gadījumos, kad konstatēts administratīvā akta vai faktiskās rīcības prettiesiskums, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[4] Ministru prezidents rakstveida paskaidrojumos (*lietas 1.sējuma 31.-36.lapa*) par Rīkojumu par disciplinārsodu pieteicēja pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Rīkojumā par disciplinārsodu norādītajiem argumentiem, papildus norādot turpmāk minēto.

[4.1] Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija ir ievērojusi Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likumā noteikto procesuālo kārtību un nav pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas varētu būtiski ietekmēt disciplinārlietas atzinumā izteiktos secinājumus, tostarp par pieteicēja atbildību un pieteicējam piemērojamo sodu.

[4.2] Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijā darbojas valsts pārvaldē atzīti savas jomas eksperti, kuru sniegtajiem atzinumiem ir svarīga nozīme valstisku lēmumu pieņemšanā Ministru kabinetā. Nav pamata uzskatīt, ka disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā nebūtu ņemti vērā visi apstākļi un atzinumā norādītie secinājumi būtu nekorekti.

[4.3] Atzinumā ir noteikta pieteicēja vainas forma izdarītajā disciplinārpārkāpumā un apzinātas disciplinārpārkāpuma sekas, kā arī noskaidroti atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi.

Atzinumā ir sniegts vērtējums tiem pieteicēja argumentiem, kuriem disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas ieskatā bija būtiska nozīme pieteicēja disciplināratbildības izvērtēšanā. Apstāklis, ka pieteicējs nepiekrīt disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas vērtējumam, pats par sevi nedod pamatu apšaubīt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

[4.4] Pieteicējs tika uzklausīts, viņam bija dota iespēja iepazīties ar lietas materiāliem un izteikt savu viedokli par visu ar lietu saistīto informāciju.

[4.5] Tieši /Amats A/ pienākums ir nodrošināt tādu Valsts kancelejas darbības organizāciju, kas nodrošina normatīvajiem aktiem atbilstošu lēmumu pieņemšanu un rīcības veikšanu. Lai gan pieteicējs ir veicis vairākus pasākumus, lai nodrošinātu iestādes darbības atbilstību normatīvajiem aktiem, tomēr iestādes vadītāja atbildība neaprobežojas tikai ar formālu „sistēmas" izveidi. Iestādes vadītāja uzdevums ir arī nodrošināt un uzraudzīt, lai izveidotā „sistēma" darbotos, būtu tiesiska, lietderīga un efektīva.

[4.6] Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nav konstatējusi, ka lēmums par cenu aptaujas organizēšanu ir pieņemts galējās nepieciešamības situācijā, kad nebūtu bijis iespējams izvēlēties citus rīcības variantus.

[4.7] Pieteicēja pieļautajam disciplinārpārkāpumam ir ilgstošs un sistemātisks raksturs.

[4.8] Tieši tas, vai pieteicēja rīcība ir bijusi pietiekama un atbilstoša, ir vērtēts, piemērojot pieteicējam disciplinārsodu.

[4.9] Pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarīja ar nodomu, jo pieteicējs nevarēja neapzināties savas rīcības prettiesisko raksturu, nerīkojoties atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Pieteicējs ir nodarījis būtisku kaitējumu valsts interesēm, kā arī pieteicēja rīcība ir kaitējusi Valsts kancelejas – valsts pārvaldes augstākās iestādes – reputācijai.

[4.10] Pieteicēja norāde, ka, nosakot disciplinārsodu, nav ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi, nav pamatota, jo par atbildību mīkstinošu apstākli tika atzīta pieteicēja noslogotība Covid-19 infekcijas slimību ierobežojošu pasākumu pārvaldībā. Pieteicēja apsvērumi par vispārējo tiesību principu nepiemērošanu ir pārāk vispārīgi un bez pamatojuma, kādā veidā pārkāpums izpaudies un kā tas varējis ietekmēt lietas iznākumu.

[4.11] Nosakot disciplinārsodu, tika ņemts vērā pieteicēja izdarītā disciplinārpārkāpuma raksturs, smagums un tā radītais kaitējums.

[4.12] Disciplinārsods pieteicējam piemērots līdz /Datums G/, kas ir /Amats A/ pilnvaru termiņa beigas.

[4.13] Nav konstatējams, ka pieteicējs objektīvi nespētu pildīt /Amats B/ pienākumus. Pieteicēja izglītība, kvalifikācija un profesionālās iemaņas ir atbilstošas.

[4.14] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņš tika pazemināts amatā, kam ir būtiski zemāka mēnešalgas grupa nekā /Amats A/ amatam, norādāms, ka /Amats B/ amats ir tiešā padotībā /Amats A/, tādēļ tas ir klasificēts zemāk nekā /Amats A/ amats, bet tas ir vadītāja līmeņa amats un konkrētā rīkojuma pieņemšanas dienā vienīgais vakantais vadītāja amats Valsts kancelejā.

[4.15] Nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka bija jāizvērtē pieejamās vakances visā civildienestā. Pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem bija iespējams tikai Valsts kancelejas ietvaros. Nebija tiesiska pamata piemērot Valsts civildienesta likuma 37.panta normas pārcelšanai citā amatā valsts interesēs.

Valsts civildienesta likums un Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likums ir divi dažādi likumi.

Rīkojums par disciplinārsodu pats par sevi neaizskar Valsts civildienesta likuma 22.pantā paredzētās vispārīgās tiesības uz pastāvīgu civildienestu.

[4.16] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka viņam netika paaugstināta mēnešalga, norādāms, ka attiecībā uz pieteicēju Ministru kabineta 2022.gada 21.jūnija noteikumu Nr.361 „Noteikumi par valsts institūciju amatpersonu un darbinieku darba samaksu un tās noteikšanas kārtību, kā arī par profesijām un specifiskajām jomām, kurām piemērojams tirgus koeficients" 6.punktā noteiktie kritēriji nebija mainījušies, tādējādi pieteicēja mēnešalga 2024.gadā netika pārskatīta.

[4.17] Līdz Rīkojuma par disciplinārsodu pieņemšanai pieteicējs nav sodīts par /Amats A/ amatā pieļautajiem Publisko iepirkumu likuma normu pārkāpumiem, tādējādi netiek pārkāpts dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips.

[4.18] Personai tiesības uz atlīdzinājumu ir tikai gadījumos, kad konstatēts administratīvā akta vai faktiskās rīcības prettiesiskums, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[5] Valsts kanceleja rakstveida paskaidrojumos (*lietas 7.sējuma 39.-42.lapa*) par Rīkojumu par atbrīvošanu, atlaišanas pabalstu un zaudējumu par juridiskās palīdzības izmaksām atlīdzināšanu pieteicēja pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Rīkojumā par atbrīvošanu un Valsts kancelejas 2024.gada 30.augusta lēmumā Nr.7.8.6./2024-ISDOC-36/17-2493 par atteikumu izmaksāt pieteicējam atlaišanas pabalstu minētajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Rīkojums par disciplinārsodu pieņemts /Datums B/. Pieteicējam piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā no /Datums F/.

[5.2] Valsts kanceleja pieteicēja /Datums C/ iesniegumu uzskatīja par ierēdņa izteiktu lūgumu izbeigt valsts civildienesta attiecības pēc paša vēlēšanās un izbeidza valsts civildienesta attiecības saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu.

[5.3] Valsts civildienesta likums neaizliedz iestādei valsts civildienesta attiecības ar ierēdni izbeigt nekavējoties, ja saņemts ierēdņa lūgums. Tā kā pieteicēja iesniegumā bija norādīts, ka viņš vēlas, lai valsts civildienesta attiecības tiktu izbeigtas nekavējoties, Valsts kanceleja pieteicēju no /Amats B/ amata pēc paša vēlēšanās atbrīvoja /Datums H/.

[5.4] Uz pieteicēju neattiecas Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.panta $1.^{1}$ daļa, jo ar viņu netika slēgts darba līgums.

[5.5] Valsts kancelejai kā darba devējam ir saistoši normatīvajos aktos noteiktie ierobežojumi finansiālas atlīdzības izmaksāšanai no publiskas personas līdzekļiem. Atlaišanas pabalsta izmaksāšana var notikt vienīgi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.pantā noteiktajos gadījumos, kārtībā un apmērā, savukārt pieteicēja vēlme, ka uz viņu varētu tikt piemērota Darba likuma 100.panta piektā daļa, nevar būt pamats likuma neievērošanai un tāda pabalsta izmaksāšanai, kas neatbilst likuma prasībām.

[5.6] Personai tiesības uz atlīdzinājumu ir tikai gadījumos, kad konstatēts administratīvā akta vai faktiskās rīcības prettiesiskums, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā un tā papildinājumos norādīto, papildus paskaidrojot, ka nav ievērots disciplinārlietas ierosināšanas termiņš, ka rīkojumi par atstādināšanu nav motivēti, administratīvie akti nesatur pamatojumu, lietderības apsvērumus. Piemērojot disciplinārsodu, netika vērtēta iespēja pieteicēju pārcelt citā, ar Valsts kanceleju nesaistītā starpresoru iestādē. Atbrīvojot pieteicēju no amata, nav ņemti vērā taisnprātības apsvērumi. Pieteicējs atsaucās uz Darba likuma normām jautājumā par atbrīvošanu no amata, uzskatot, ka viņam bija izmaksājama kompensācija – atlaišanas pabalsts – četru mēnešalgu apmērā.

Ministru prezidenta un Valsts kancelejas pārstāves tiesas sēdē pieteicēja pieteikumus neatzina, pamatojoties uz lēmumos un rīkojumos norādīto argumentāciju un rakstveida paskaidrojumos norādīto. Papildus paskaidroja, ka tika konstatēti ilgstoši pārkāpumi, neveicot iepirkuma procesu, tāpēc disciplinārsods uzlikts pamatoti, izvērtējot lietderības apsvērumus. Pieteicējs tika uzklausīts klātienē, uz pieteicēju nav attiecināmas Darba likuma normas, pieteicējam piedāvāts amats no Valsts kancelejas resora, jo Valsts kanceleja nevar piedāvāt amatus citos resoros disciplināri sodītam ierēdnim. Attiecībā uz pieteicēju nevarēja piemērot Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 37.pantu par ierēdņa uzklausīšanu, pārceļot citā amatā, jo šī tiesību norma ir attiecināma uz ierēdņu rotācijas procesu, nevis uz disciplinārsoda – pazemināšana amatā – izpildi.

Motīvu daļa

[7] Sākotnēji izlemjams jautājums par pieteikuma priekšmeta precizēšanu.

Tiesa, uzklausot pieteicēju, secina, ka pieteicēja gribai atbilstošs prasījums ir Rīkojuma par disciplinārsodu atcelšana un vienlaicīgi konkrētā Rīkojuma par disciplinārsodu tiesiskuma izvērtējums. Tas, ka lēmums par disciplinārsoda piemērošanu ir izpildīts, nenozīmē, ka to nevar atcelt – tiesai ir jālemj par tā atcelšanu un atcelšanas gadījumā par izpildes seku novēršanu (piemēram, *Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr.A42444708, 9.punkts*).

Tāpēc tiesa precizē pieteikuma priekšmetu daļā, nosakot, ka pieteicēja prasījums ir Ministru prezidenta /Datums B/ rīkojuma /Numurs C/ atcelšana un zaudējumu atlīdzinājums.

[8] Lietā noskaidrojams, vai: 1) Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu attiecībā pret pieteicēju ir tiesiski un pamatoti, kā arī vai pieteicējam ir atlīdzināma nesaņemtā darba samaksa; 2) Rīkojums par disciplinārsodu ir tiesisks un pamatots, vai ir iestājies pamats zaudējumu atlīdzināšanai pieteicējam, tajā skaitā par saņemto juridisko palīdzību; 3) Rīkojums par atbrīvošanu ir tiesisks un pamatots, kā arī vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu saņemt atbrīvošanas no amata pabalstu četru mēnešalgu apmērā atbilstoši Darba likuma nomām.

I

Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu

[9] No lietas materiāliem konstatējams turpmākais.

[9.1] 2024.gada 12.martā tika saņemts Ģenerālprokuratūras Darbības kontroles un starptautiskās sadarbības departamenta Personu un valsts tiesību aizsardzības koordinācijas nodaļas prokurores 2024.gada 12.marta iesniegums Nr.N-131-2024-00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu” (*lietas 1.sējuma 66.-70.lapa*), kurā citstarp norādīts, ka Ģenerālprokuratūrā veikta Prokuratūras likuma 16.panta otrās daļas 1.punktā paredzētā pārbaude par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanu Ministru prezidenta komandējumos, un konstatēts, ka:

1) 2020.gada 26.oktobrī starp Valsts kanceleju un SIA „Ceļojumu birojs „Express Travel”” noslēgts līgums Nr.2020/079 (*lietas 2.sējuma 49.-53.lapa*) par summu 138 999 *euro*, kura ietvaros organizēti septiņi čarterlidojumi kopsummā 235 000 *euro*, pārsniedzot paredzēto līgumsummu vismaz par 96 001 *euro*;

2) 2021.gada 5.novembrī starp Valsts kanceleju un SIA „Averoja” noslēgts līgums Nr.2021/058 (*lietas 2.sējuma 51.-53.lapa*) par summu 138 999 *euro*, kura ietvaros organizēti seši čarterlidojumi kopsummā 201 570 *euro*, pārsniedzot paredzēto līgumsummu vismaz par 62 571 *euro*;

3) 2022.gada 21.martā starp Valsts kanceleju un SIA „Averoja” noslēgts līgums Nr.2022/007 (*lietas 2.sējuma 99.-102.lapa*) par summu 138 999,99 *euro*, kura ietvaros organizēti septiņi čarterlidojumi kopsummā 270 057 *euro*, pārsniedzot paredzēto līgumsummu vismaz par 131 058 *euro*;

4) 2022.gada 12.jūlijā starp Valsts kanceleju un SIA „Averoja” noslēgts līgums Nr.2022/043 par summu 138 999,99*euro*, kura ietvaros organizēti astoņi čarterlidojumi kopsummā 322 925 *euro*, pārsniedzot paredzēto līgumsummu vismaz par 183 926 *euro*;

5) ar 2023.gada 1.martu Pārresoru koordinācijas centrs pievienots Valsts kancelejai, nododot 2018.gada 17.oktobrī starp Pārresoru koordinācijas centru un SIA „Ceļojumu birojs „Express Travel”” noslēgto līgumu Nr.4.1-1/13-2018 (*lietas 2.sējuma 164.-166.lapa*) ar paredzētās līgumcenas atlikumu 89 676,42 *euro*, kura ietvaros 2023.gadā organizēti trīs čarterlidojumi, kas kopumā izmaksāja 109 953 *euro*, tādējādi pārsniedzot atlikušo līgumcenu vismaz par 20 276,58 *euro*.

Tādējādi speciālajiem līgumreisiem, kas tika organizēti no 2021.gada līdz 2023.gadam, tika izlietotas lielākas summas, nekā bija paredzēts līgumos.

Tāpat Ģenerālprokuratūras iesniegumā norādīts, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 26.panta pirmo daļu Valsts kanceleja atrodas Ministru prezidenta tiešā pakļautībā. No Valsts pārvaldes iekārtas likuma 26.panta piektās daļas 1. un 5.punkta izriet Valsts kancelejas pienākums pārvaldīt Ministru kabineta budžeta līdzekļus, tai skaitā arī tos, kas nepieciešami Ministru prezidenta darbības nodrošināšanai. Izrietoši no /Amats A/ amata apraksta un ņemot vērā Valsts pārvaldes iekārtas likuma 26.panta trešo daļu, Ministru kabinetam un Valsts kancelejai piešķirto budžeta līdzekļu sadale, uzskaite un kontrole ir /Amats A/ kompetences jautājums. Likuma par budžetu un finanšu vadību 46.panta pirmā daļa noteic iestādes vadītāja atbildību par iestādei piešķirto budžeta līdzekļu efektīvu un ekonomisku izlietošanu atbilstoši paredzētajiem mērķiem. Tāpat Ģenerālprokuratūras iesniegumā norādīts, ka jautājumi, kas saistīti ar Ministru prezidenta biroja funkciju izpildei nepieciešamo līdzekļu izlietojumu, ietilpst /Amats A/ kompetencē.

Vienlaicīgi Ģenerālprokuratūra secinājusi, ka Valsts kancelejas rīcība, nerīkojot publisko iepirkumu par komandējumu nodrošināšanu, neskatoties uz to, ka prognozējamā līgumcena ar lielu iespējamību pārsniegtu Ministru kabineta noteiktās līgumcenu robežvērtības, liecina par nepamatotu Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā ietvertā izņēmuma piemērošanu. Lai arī nav izslēgts, ka iepirkuma veikšanas brīdī nav iespējams paredzēt visus apstākļus, kas ietekmē līgumcenu, tomēr, ņemot vērā komandējumu nodrošināšanai nepieciešamo pakalpojumu izmantošanas regularitāti, Valsts kancelejai bija pienākums ņemt vērā Publisko iepirkumu likuma 11.panta devītās daļas regulējumu, nosakot atbilstošu iepirkuma metodi vai procedūru. Turklāt līgumos paredzētās summas pārsniegšana jau pati par sevi liecināja par nepieciešamību pārvērtēt pakalpojumu saņemšanas tiesisko ietvaru un piemērojamo iepirkuma metodi vai procedūru, kā arī par kontroles trūkumu minēto jautājumu risināšanā.

Valsts kancelejai kā par Ministru kabineta budžeta uzraudzību atbildīgajai institūcijai ir jāveic finanšu līdzekļu izlietošanas tiesiskuma un lietderības kontrole, nepieciešamības gadījumā ceļot iebildumus pret Ministru prezidenta biroja transportlīdzekļa izvēli komandējumam. Līdz ar to tieši /Amats A/ kompetencē ir lemt, vai šā politiski motivētā lēmuma realizēšanai tiks piešķirti iestādes budžetā pieejamie līdzekļi.

[9.2] Ar Ministru prezidenta 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi”, pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 35.panta pirmo daļu, izveidota dienesta pārbaudes komisija, lai noskaidrotu Ģenerālprokuratūras prokurora 2024.gada 12.marta iesniegumā Nr.N-131-2024-00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu” norādīto likumu un citu normatīvo aktu pārkāpumu izdarīšanas apstākļus un izvērtētu pārvaldes amatpersonu rīcību.

[9.3] Savukārt ar Valsts kontroles padomes 2024.gada 8.aprīļa lēmumu „Par sūdzību par Valsts kontroles Ceturtā revīzijas departamenta 2024.gada 28.februāra lēmumu Nr.ID- LEM- 1/2024 „Par revīzijas starpziņojuma un ziņošanas par ieteikumu ieviešanu laika grafika apstiprināšanu” izskatīšanu” (*lietas 6.sējuma 56.-128.lapa*) Valsts kontrole konstatēja gan nelikumīgu rīcību ar valsts budžeta līdzekļiem, gan neekonomisku rīcību ar publiskajiem līdzekļiem. Revīzijā konstatēti arī normatīvo aktu pārkāpumi, kas saistīti ar publisko iepirkumu organizēšanu un grāmatvedības uzskaiti. Valsts kontrole konstatējusi, ka Valsts kanceleja, neņemot vērā plānotos izdevumus un nevērtējot faktiskās komandējumu izmaksas, nav noteikusi atbilstošu paredzamo līgumcenu un nav veikusi komandējumu nodrošināšanas pakalpojumu iepirkumu atbilstoši Publisko iepirkumu likumā noteiktajām procedūrām. Līdz ar to arī nav ievērota Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likuma prasība.

[9.4] Ar Rīkojumu par atstādināšanu, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto un sesto daļu, pieteicējs atstādināts no amata pienākumu izpildes ar /Datums A/ uz laiku līdz Ministru prezidenta ar 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi" izveidotās dienesta pārbaudes komisijas ziņojuma par pārbaudes rezultātiem saņemšanai un izvērtēšanai, bet ne ilgāk kā uz vienu mēnesi, saglabājot mēnešalgu, sociālās garantijas, normatīvajos aktos noteiktās pastāvīgās piemaksas, kas saistītas ar dienestu (*lietas 6.sējuma 11.lapa*).

[9.5] Savukārt ar Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu izdarīti grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu un 1.3.apakšpunkts izteikts šādā redakcijā „pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto un sesto daļu, atstādināt pieteicēju no amata pienākumu izpildes ar /Datums A/ uz laiku līdz Ministru prezidentes ar 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi" izveidotās dienesta pārbaudes komisijas ziņojuma par pārbaudes rezultātiem saņemšanai un izvērtēšanai, bet ne ilgāk kā uz vienu mēnesi." (*lietas 6.sējuma 12.lapa*).

[10] Lietā ir strīds par pārkāpuma atklāšanās brīdi.

[10.1] Pieteicējs uzskata, ka nav ievērots termiņš disciplinārlietas ierosināšanai. Konkrēti, ka pārkāpuma atklāšanās diena, pieteicēja ieskatā, ir ziņu no Ģenerālprokuratūras saņemšana (Ministru prezidentes birojā, Valsts kancelejā, Valsts kontrolē), tas ir, 2024.gada 12.marts, kad tika saņemts Ģenerālprokuratūras Darbības kontroles un starptautiskās sadarbības departamenta Personu un valsts tiesību aizsardzības koordinācijas nodaļas prokurores 2024.gada 12.marta iesniegums Nr.N-131-2024-00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu". Pieteicēja ieskatā, minētais ir patstāvīgs pamats atcelt Rīkojumu par disciplinārsodu prekluzīvā termiņa neievērošanas dēļ.

Valsts kancelejas un Ministru prezidenta pilnvarotās pārstāves pieteicēja argumentu neatzīst, paskaidrojot, ka disciplinārlietas ierosināšanas termiņš ir ievērots.

[10.2] Vērtējot minēto, tiesa atzīst pieteicēja argumentu par kļūdainu, pamatojoties uz turpmāko.

[10.3] Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 19.panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajos gadījumos disciplinārlieta ierosināma ne vēlāk kā mēneša laikā pēc tam, kad iestāde saņēmusi informāciju par faktiem vai pati ir konstatējusi faktus, kas liecina par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Par informācijas saņemšanas dienu uzskatāma diena, kad informācija reģistrēta iestādes lietvedībā vai iestādē dokumentāri fiksēts pārkāpuma fakts.

Disciplinārlietu ierosina par konkrēta ierēdņa rīcību. Līdz ar to, pat ja iestādes rīcībā ir nonākusi informācija, ka attiecībā pret kādu personu iestāde ir veikusi prettiesisku rīcību, cita starpā ir identificējams, tieši kurš ierēdnis šo rīcību ir veicis.[..] Uz jautājumu par to, tieši kuram ir jāsaņem attiecīgā informācija, atbildi dod likuma 19.panta otrās daļas otrais teikums, paredzot, ka par informācijas saņemšanas dienu uzskatāma diena, kad informācija reģistrēta iestādes lietvedībā vai iestādē dokumentāri fiksēts pārkāpuma fakts. Tādējādi ar terminu „iestāde" saprotama nevis amatpersona, kuras kompetencē ir lēmuma pieņemšana (jeb iestāde funkcionālā nozīmē, konkrētajā gadījumā finanšu ministrs), bet gan iestāde institucionālā izpratnē (konkrētajā gadījumā – Finanšu ministrija) (sk. *Senāta 2011.gada 27.maija spriedums lietā Nr.SKA-433/2011, A42983709, 21.–22.punktu*).

Tiesa skaidro, ka, gatavojot lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu pēc informācijas saņemšanas par iespējamu disciplinārpārkāpumu, ir svarīgi precīzi kvalificēt prettiesisko rīcību. Ar lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu precīzi tiek noteikts ietvars, kurā tiks veikta apstākļu noskaidrošana un disciplinārlietas izmeklēšana.

Līdz ar to par disciplinārlietas ierosināšanas termiņa sākumu nav uzskatāma vispārīgas informācijas nonākšana iestādē. Ir jābūt noskaidrotiem apstākļiem, kuri norāda uz konkrētas personas iespējami prettiesisku, disciplināri sodāmu rīcību (sk. *Senāta 2012.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.SKA-132/2012, A42983709, 7.-8.punktu*).

Disciplinārlietu ierosina par konkrēta ierēdņa rīcību. Saņemto informāciju uzskata par pietiekamu pamatojumu, lai sagatavotu lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu, ja no tās ir identificējams, tieši kurš ierēdnis un kādu rīcību ir veicis (sk. *Senāta 2011.gada 27.maija sprieduma lietā Nr.SKA-433/2011, A42983709, 21.-22.punktu*).

No minētā izriet, ka nav pietiekami tikai ar informācijas saņemšanu iestādē, bet atbilstoši Senāta judikatūrai ir jāveic saņemtās informācijas invertējums, konstatējot iespējamu pamatu konkrētas personas prettiesiskai, disciplināri sodāmai rīcībai. Tāpēc, lai izvērtētu vispārīgu informāciju, kvalificētu pārkāpumu un noteiktu atbildīgās amatpersonas, iespējams ierosināt dienesta pārbaudi. Šādā gadījumā ziņojums, ko komisija sagatavojusi pēc dienesta pārbaudes un iesniegusi Ministru prezidentei, uzskatāms par informāciju, pēc kuras saņemšanas mēneša laikā ir ierosināma disciplinārlieta.

[10.4] No lietas materiāliem tiesa secina, ka informācija par iespējamiem pārkāpumiem saistībā ar gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu Ministru prezidenta birojā un Valsts kancelejā no citas iestādes – Ģenerālprokuratūras – tika saņemta un reģistrēta lietvedībā 2024.gada 12.martā. Savukārt ar Ministru prezidentes /Datums D/ rīkojumu /Numurs E/ ,,Par disciplinārlietas ierosināšanu pret /Persona A/ un atstādināšanu no amata" pret pieteicēju uzsākts disciplinārprocess. Var piekrist Valsts kancelejas un Ministru prezidentes pilnvaroto pārstāvju paskaidrotajam, ka no Ģenerālprokuratūras iesniegumā norādītās informācijas nebija iespējams tūlītēji konstatēt tieši pieteicēja un/vai citu amatpersonu precīzu iespējami prettiesisku, disciplināri sodāmu rīcību, lai nekavējoties ierosinātu disciplinārlietu. Par minēto liecina apstāklis, ka ar Ministru prezidenta 2024.gada 28.marta rīkojumu Nr.2024/1.2.1.-106 „Par dienesta pārbaudi" uzdots veikt pārbaudi saistībā ar Ģenerālprokuratūras prokurora 2024.gada 12.marta iesniegumu Nr.N-131-2024-00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu", lai noskaidrotu tajā norādīto likumu un citu normatīvo aktu pārkāpumu izdarīšanas apstākļus un izvērtētu pārvaldes amatpersonu rīcību, kā arī, pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 35.panta pirmo daļu, izveidota dienesta pārbaudes komisija.

Lietā atrodas arī dienesta pārbaudes komisijas 2024.gada 3.aprīļa (*lietas 5.sējuma 60.-61.lapa*), 11.aprīļa (*lietas 5.sējuma 62.-63.lapa*), 22.aprīļa (*lietas 5.sējuma 64.-65.lapa*), 30.aprīļa (*lietas 5.sējuma 66.-67.lapa*) sēžu protokoli. Savukārt ar Tieslietu ministrijas 2024.gada 22.aprīļa lēmumu pagarināts dienesta pārbaudes termiņš līdz 2024.gada 30.maijam (*lietas 3.sējuma 159.-160.lapa*), kā arī pieprasīta papildu informācija no Valsts kancelejas (*lietas 3.sējuma 161.-162.lapa*), kura 2024.gada 26.aprīlī sniedza informāciju (*lietas 3.sējuma 163.-165.lapa*). 2024.gada 7.maijā Ministru prezidentei nosūtīts Tieslietu ministrijas Dienesta pārbaudes komisijas starpziņojums Nr.1-10/1477 (*lietas 1.sējuma 53.-59.lapa*) par konstatētajiem apstākļiem un iespējamo tiesību normu pārkāpumiem. Tas ir, ka pieteicējs, iespējams, nekvalitatīvi pildot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.pantā noteiktos tiešās pārvaldes iestādes vadītāja pienākumus, pieļāvis Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punkta, 11.panta pirmās daļas, otrās, ceturtās un devītās daļas, 61.panta piektās daļas pārkāpumus. Pamatojoties uz minēto, ar Ministru prezidentes /Datums D/ rīkojumu /Numurs E/ ,,Par disciplinārlietas ierosināšanu pret /Persona A/ un atstādināšanu no amata" pret pieteicēju uzsākts disciplinārprocess (*lietas 6.sējuma 13.lapa*).

Ar Ministru prezidentes /Datums J/ rīkojumu /Numurs F/ ,,Par disciplinārlietas izskatīšanas termiņa pagarināšanu" disciplinārlietas izskatīšanas termiņš pagarināts līdz /Datums B/. 2024.gada 4.jūlijā disciplinārlietu komisija sniedza atzinumu disciplinārlietā (*lietas 1.sējuma 39.-52.lapa*). Savukārt ar Rīkojumu par disciplinārsodu pieteicējam uzlikts disciplinārsods.

[10.5] Tiesa skaidro, ka atbilstoši Senāta judikatūrai ne jebkura ziņa par kādas personas rīcību, uzvedību ir uzskatāma jau par apliecinājumu tam, ka minētā persona ir izdarījusi kādu pārkāpumu (vainojamu rīcību). Dažkārt, lai konstatētu, ka personas konkrētā darbība ir pārkāpums, iestādei vai amatpersonai, kas ir tiesīga uzlikt sodu, ir nepieciešams ievākt ziņas, noskaidrot faktus. Šādos gadījumos nav pamata par pārkāpuma atklāšanas dienu uzskatīt to dienu, kad attiecīgās iestādes vai amatpersonas rīcībā ir nonākusi vien ziņa par personas uzvedību. Par pārkāpuma atklāšanas dienu uzskatāma tā diena, kad ir pabeigta attiecīga pārbaude, apstākļu noskaidrošana un tiek konstatēts (atklāts), ka persona tiešām ir izdarījusi darbības, par kurām paredzēta atbildība (sal. *Senāta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-10/2007, C28325703, 11.punkts; 2007.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-280/2007, 1-27060206/1, 9.punkts; 2009.gada 6.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-10/2009, A42473505, 12.punkts*).

Tieši no 2024.gada 7.maijā Ministru prezidentei nosūtītā Tieslietu ministrijas Dienesta pārbaudes komisijas starpziņojuma Nr.1-10/1477 ir konstatējami iespējamie pārkāpuma apstākļi un tiesību normas, par ko arī uzsākts disciplinārprocess pret pieteicēju. 2024.gada 30.maijā Ministru prezidentei iesniegts Dienesta pārbaudes komisijas gala ziņojums ar vērtējumu par ģenerālprokuratūras prokurora 2024.gada 12.marta iesniegumu Nr.N-131-2024-

00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu” (*lietas 1.sējuma 130.-138.lapa*). No gala ziņojuma izriet, ka papildus konstatētais un secinātais pats par sevi nav pamats atsevišķas disciplinārlietas ierosināšanai pret pieteicēju, bet ir tieši saistīts ar Dienesta pārbaudes komisijas /Datums E/ starpziņojumu un tajā konstatētajiem iespējamiem pārkāpumiem pieteicēja rīcībā, tāpēc secināts, ka gala ziņojumā ar vērtējumu konstatētais būtu vērtējams tikai jau ierosinātās disciplinārlietas ietvaros.

[10.6] Ņemot vērā minēto, secināms, ka, pamatojoties uz Dienesta pārbaudes komisijas /Datums E/ starpziņojumu un tajā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tika konstatēts pieteicēja iespējamā pārkāpuma atklāšanās laiks, identificētas, iespējams, pārkāptās tiesību normas, uz kā pamata arī ierosināta disciplinārlieta pret pieteicēju.

Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 19.panta otrajā daļā noteiktajam disciplinārlieta pret pieteicēju bija ierosināma viena mēneša laikā no brīža, kad iestāde saņēmusi informāciju par faktiem vai pati ir konstatējusi faktus, kas liecina par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu, tātad līdz 2024.gada 7.jūnijam.

Ņemot vērā konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka disciplinārlieta pret pieteicēju ierosināta /Datums D/, tātad izskatāmajā lietā nav konstatējams disciplinārlietas ierosināšanas noilgums.

[11] Tālāk tiesa vērtēs, vai pieteicējs pamatoti atstādināts no amata uz laiku pirms disciplinārlietas ierosināšanas.

[11.1] Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā daļa noteic, ka iestādes vadītājam ir tiesības uz laiku, bet ne ilgāk kā uz mēnesi atstādināt ierēdni no amata pienākumu izpildes, apturot darba samaksas izmaksu par turpmāko laiku no atstādināšanas dienas, ja ierēdnis, pildot amata pienākumus, ir alkohola, narkotiku vai toksiska reibuma stāvoklī, kā arī citos gadījumos, kad ierēdņa neatstādināšana no amata pienākumu izpildes var kaitēt viņa paša vai trešo personu drošībai un veselībai vai sabiedrības interesēm. Ja ierēdņa atstādināšana bijusi nepamatota, atstādinātajam ierēdnim izmaksā darba samaksu par atstādināšanas laiku.

Valsts civildienesta likuma 39.panta sestā daļa noteic, ka iestādes vadītāju var atstādināt ministrs, /Amats A/ un Pārresoru koordinācijas centra vadītāju – Ministru prezidents.

[11.2] Pieteicēja galvenie argumenti par to, kāpēc Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu daļā, ar kuru atstādināšana pamatota ar Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto daļu, nav pamatoti un ir prettiesiski pēc būtības, saistīti ar pamatojuma trūkumu par atstādināšanas nepieciešamību un mērķi, nav identificētas Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtajai daļai atbilstošās intereses kā pamatojums atstādināšanai, tikai minēta atsauce uz tiesību normu, kā arī nav iegūti un uzrādīti nekādi pierādījumi, kas atstādināšanu leģitimizētu. Abos rīkojumos norādītais tiesiskais pamatojums un no tā izrietošās sekas nav vērtētas pieteicēja disciplinārlietā. Nekur nav konstatēts, ka gadījumā, ja pieteicējs nebūtu atstādināts, būtu radīts kaitējums personu drošībai, veselībai vai sabiedrības interesēm. Abi rīkojumi nesatur lietderības un samērīguma apsvērumus, pieļauts tiesiskuma, patvaļas aizlieguma un samērīguma principa pārkāpums. Pieteicējs uzskata, ka varēja tikt atstādināts no amata, tikai pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 39.panta piekto daļu, kas paredz darba samaksas un sociālo garantiju saglabāšanu.

Norādāms, ka uz pieteicēju, piemērojot atstādināšanu pirms disciplinārlietas ierosināšanas, veicot dienesta izmeklēšanu, nebija piemērojama Valsts civildienesta likuma 39.panta piektā daļa, jo konkrētā tiesību norma ir attiecināma uz gadījumiem, kad ir ierosināta disciplinārlieta un amatpersonas atrašanās amatā var traucēt objektīvai disciplinārlietas izmeklēšanai. No lietas materiāliem redzams, ka uz pieteicēju minētā tiesību norma arī tika piemērota laikā pēc disciplinārlietas ierosināšanas līdz disciplinārsoda izpildei, savukārt uz dienesta pārbaudes laiku, lai noskaidrotu, vai konstatējams pamats disciplinārlietas ierosināšanai turklāt tieši pret pieteicēju, Valsts civildienesta likuma 39.panta piektā daļa netika piemērota. Vienlaicīgi Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā daļa paredz, ka nepamatotas atstādināšanas gadījumā atstādinātajam ierēdnim izmaksā darba samaksu par atstādināšanas laiku.

Tāpat pieteicējs uzskata, ka Valsts civildienesta likums kā pamatu amatpersonas atstādināšanai nenosaka pamatoto interešu aizskāruma faktu, kas vērsts uz konstatējumu pagātnē, bet gan uz pamatoto interešu aizskārumu tagadnē un nākotnē. Amatpersonas atstādināšana nevar būt sods par pārkāpumu, ko amatpersona jau ir veikusi, un iestādei ir

jākonstatē, ka amatpersonas neatstādināšana ar pietiekami lielu ticamības pakāpi var radīt tiesiski aizsargājamo labumu aizskārumu nākotnē.

Pieņemot Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumus Rīkojumā par atstādināšanu, nav vērtēts, vai informācija, kas ir Ministru prezidentes rīcībā, ir radījusi objektīvu pamatu piemērot Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtajā daļā noteikto aizsardzības līdzekli un vai atstādināšana konkrētajā situācijā nav ar subjektīvu raksturu, kuras mērķis ir nevis pamatotu interešu aizsardzība, bet gan citu interešu aizsardzība.

[11.3] Pamatojoties uz minēto, pieteicējs lūdz zaudējumu atlīdzinājumu, ko veido neizmaksātā darba samaksa 5600 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus, kā arī atlīdzinājumu par juridisko palīdzību. Vienlaicīgi pirms tiesas sēdes pieteicējs iesniedza pieteikuma precizējumus (*lietas 8.sējuma 145.-148.lapa*), paskaidrojot, ka pieteicējam par vienu dienu atstādināšanas periodā Valsts kanceleja ir izmaksājusi atlīdzību par periodu 2024.gada maijs 266,66 *euro* apmērā, bet no algas lapiņas (*lietas 8.sējuma 143.-144.lapa*) nav saprotams ne aprēķins, ne izmaksas pamatojums. Lietā par konkrētajiem apstākļiem nav strīda. Tā kā atlīdzinājums izmaksāts par vienu dienu, pieteicējs precizēja savu prasījumu, samazinot zaudējumu summu par atstādināšanas periodu no /Datums A/ līdz /Datums K/, to nosakot 5333,12 *euro* apmērā, par ko lietā nav strīda. Vienlaicīgi pieteicējs lūdz atlīdzināt arī likumiskos 6% gadā no piedzītās darba samaksas, atbildētāja pusē pieaicinātajām iestādēm aprēķinot nokavējuma procentus.

[12] Administratīvā procesa likuma 250.panta otrā daļa noteic, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Šī norma ir daļa no tiesiskā regulējuma, kas nošķir iestādes un tiesas kompetenci administratīvajā procesā. Tā līdztekus citām normām atspoguļo administratīvā procesa tiesā būtību un tiesas kompetences robežas administratīvā akta tiesiskuma kontrolē, proti, to, ka tiesa pamatā īsteno kontroli pār iestādes izdoto administratīvo aktu, nevis iestājas iestādes vietā. Šā iemesla dēļ Administratīvā procesa likuma 250.panta otrajā daļā iemiesota ideja, ka, īstenojot kontroli pār nelabvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jānoskaidro, vai iestādes lēmuma pamatā norādītie apstākļi attaisno personai radītās tiesiskās sekas, nevis vai vispār ir noskaidrojami kādi apstākļi, kuru dēļ būtu pamats konkrētajai personai piemērot attiecīgās tiesiskās sekas. Proti, pārbaudot pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, tiesa nevar aizstāt iestādes norādīto administratīvā akta pamatu (apstākļus, uz kuriem balstīts iestādes secinājums, ka izdodams konkrētais akts) ar citu pamatu (citiem apstākļiem). Izņēmumi no minētā varētu būt pieļaujami tikai likumdevēja konkrēti noteiktos gadījumos vai tad, ja tas būtu pamatojams ar kādu īpaši nozīmīgu tiesību aizsardzības nepieciešamību (https://juristavards.lv/zurnals/277877-administrativa-akta-pamatojuma-mainas-aizliegums/).

Senāts nodokļu lietā ir skaidrojis, ka, ja ir atzīstams, ka nodokļu administrācijas lēmuma pamatojuma trūkums ir tik būtisks, ka tas faktiski iztrūkst vispār, tas ir pamats atzīt, ka lēmums ir patvaļīgs un tādēļ atceļams. Šādā gadījumā pamatojuma trūkumu nevar novērst, to sniedzot tiesas procesa laikā (sk. *Senāta 2022.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-46/2022, ECLI:LV:AT:2022:0420.A420565812.12.S*). Konkrētā Senāta atziņa par administratīvā akta pamatojuma trūkumu ir attiecināma arī uz izskatāmajā lietā risināmo jautājumu par Rīkojuma par atstādināšanu un Grozījumu Rīkojumā par atstādināšanu daļā, ar kuru atstādināšana pamatota ar Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto daļu, pamatojuma esību.

Pienācīga pamatojuma (motīvu) nenorādīšana administratīvajā aktā ir procesuāls pārkāpums, kura ietekme uz administratīvā akta tiesiskumu tiek vērtēta kontekstā ar to, vai administratīvā akta adresāts un pēc tam arī tiesa var izprast, kādu iemeslu (apstākļu) dēļ ir ticis izdots konkrēta satura administratīvais akts.

Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punkts noteic, ka rakstveidā izdots administratīvais akts satur šādas sastāvdaļas: administratīvā akta pamatojumu, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus (65. un 66.pants). Savukārt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmo daļu par iestādes pierādīšanas pienākumu iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu.

No minētajām tiesību normām izriet iestādes pienākums rakstveidā izdotā administratīvajā aktā ietvert faktu konstatējumu (un tātad arī tos apliecinošo pierādījumu analīzi), piemērojamās tiesību normas (to satura analīzi), lietderības apsvērumus un secīgi argumentus par to, kāpēc konstatētajos faktiskajos apstākļos ir pamats noteikt piemērojamās tiesību normās paredzētās tiesiskās sekas (https://juristavards.lv/zurnals/277877-administrativa-akta-pamatojuma-mainas-aizliegums/).

Par administratīvā akta pamatojumu ir atzīstami apstākļi, uz kuriem administratīvais akts balstīts, nevis pierādījumi par šiem apstākļiem. Tas izriet no Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmās daļas, kas noteic, ka iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu. Līdz ar to Administratīvā procesa likuma 150.panta otrā daļa un 250.panta otrā daļa neļauj tiesai, skatot pieteikumu par nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu, pieteicējam nelabvēlīgu spriedumu pamatot ar jauniem apstākļiem, uz kuriem nav norādīts administratīvajā aktā. Tomēr tiesai ir pienākums pārbaudīt, vai iestādes norādītie apstākļi, uz kuriem administratīvais akts balstīts, patiešām pastāv. To darot, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmajai daļai var atļaut atbildētājam iesniegt papildu pierādījumus par administratīvā akta pamatojumā minētajiem apstākļiem. (sk. *Senāta 2012.gada 4.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-196/2012, A43004410*).

Proti, šo normu izpratnē jēdziens ,,administratīvā akta pamatojums" ietver izsmeļošu skaidrojumu par administratīvā akta izdošanas nepieciešamību un saturu (piemērotību, vajadzību un atbilstību). Tātad būtībā, tāpat kā tas ir attiecībā uz tiesas pienākumu motivēt savu spriedumu, arī iestādes lēmuma pamatojumā vispārīgi ir jābūt atspoguļotiem visiem tiem apsvērumiem (tostarp arī pierādījumu analīzei), kas atklāj, kā konkrētajos apstākļos tiesību piemērotājs nonācis pie konkrētā iznākuma (https://juristavards.lv/zurnals/277877-administrativa-akta-pamatojuma-mainas-aizliegums/).

Vērtējot minēto, tiesa atzīst, ka Rīkojumā par atstādināšanu un Grozījumos rīkojumā par atstādināšanu iztrūkst Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktā paredzētā būtiskā administratīvā akta sastāvdaļa – administratīvā akta pamatojums.

[13] Vērtējot pieteicēja argumentus kopsakarā ar Rīkojumā par atstādināšanu un Grozījumos rīkojumā par atstādināšanu daļā, ar kuru atstādināšana pamatota ar Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto daļu, paustajiem motīviem, tiesa atzīst par pamatotu pieteicēja norādīto, ka administratīvajam aktam iztrūkt pamatojums.

Konkrēti, abi Rīkojumi satur atsauci uz Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturto daļu, vienlaicīgi Rīkojumi nesatur norādes par konkrētiem apstākļiem, kāpēc pieteicēja atstādināšana būtu nepieciešama, lietderīga, kā arī nav iesniegts neviens pierādījums par to, ka administratīvā akta pamatojums un izdošanas lietderības apsvērumi vispār būtu vērtēti.

Rakstveida paskaidrojumos atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes paskaidro, ka Rīkojumu tiesiskais pamats ir Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā un sestā daļa, kas paredz, ka Ministru prezidentam ir tiesības atstādināt /Amats A/ uz laiku, bet ne ilgāk kā uz mēnesi no amata pienākumu izpildes, apturot darba samaksas izmaksu par turpmāko laiku no atstādināšanas dienas, kad ierēdņa neatstādināšana no amata pienākumu izpildes var kaitēt sabiedrības interesēm. Turklāt Rīkojumi pieņemti kā preventīvs pasākums, lai nodrošinātu likumīgu rīcību ar publiskas personas finanšu līdzekļiem sabiedrības interesēs, novērstu to izšķērdēšanu un nelietderīgu izmantošanu.

No Rīkojuma par atstādināšanu 1.punkta ievada redzams, ka Rīkojums izdots, lai nodrošinātu likumīgu rīcību ar publiskas personas finanšu līdzekļiem sabiedrības interesēs, novērstu to izšķērdēšanu un nelietderīgu izmantošanu. Citu argumentāciju Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu nesatur. Arī tiesas sēdē atbildētājas pusē pieaicināto iestāžu pārstāves minēto apstākli atzina, uzskatot, ka pietiekami ir atsaukties uz tiesību normu.

Tiesa šādu argumentu noraida kā nepamatotu, atsaucoties uz turpmāko.

Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā daļa kopsakarā ar sprieduma [12] punktā norādītajām tiesību normām *expresis verbis* (tiešā tekstā) paredz administratīvā akta pamatojumu un lietderības apsvērumus kā administratīvā akta būtiskas sastāvdaļas. Izskatāmajā lietā iepriekš minētie Rīkojumi nesatur šādas administratīvā akta sastāvdaļas. Turklāt Valsts civildienesta likuma 39.panta ceturtā daļa paredz vairākus gadījumus, kad iestādes vadītājam ir tiesības uz laiku atstādināt ierēdni no amata pienākumu izpildes, proti, ja ierēdnis, pildot amata pienākumus, ir alkohola, narkotiku vai toksiska reibuma stāvoklī, kā arī citos gadījumos, kad ierēdņa neatstādināšana no amata pienākumu izpildes var kaitēt viņa paša vai trešo personu drošībai un veselībai vai sabiedrības interesēm. No Rīkojuma par atstādināšanu un Grozījumu Rīkojumā par atstādināšanu satura var nojaust, ka pieteicēja gadījumā runa ir par sabiedrības interesēm jautājumā par publiskas personas finanšu līdzekļu izšķērdēšanu un nelietderīgu izmantošanu, tomēr minētais pieļauj un tajā pašā laikā neizslēdz arī citu Valsts civildienesta likuma 39.panta

ceturtajā daļā uzskaitīto apstākļu kopumu, kā to pamatoti tiesas sēdē norādīja pieteicējs. Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka no 2024.gada janvāra (2023.gada decembra beigās ir noslēdzies publiskā iepirkuma process jautājumā par komandējumiem) Valsts kancelejas rīcības modelis komandējumu jautājumos tiek organizēts atbilstoši Publisko iepirkumu likuma prasībām, kā arī 2024.gada janvārī – aprīlī nav izmantoti speciālie avioreisi kā pakalpojums, par ko lietā nav strīda. Tātad riski, ka pieteicējs varētu veikt nelikumīgu rīcību ar publiskas personas finanšu līdzekļiem pretēji sabiedrības interesēm, lai novērstu to izšķērdēšanu un nelietderīgu izmantošanu, jautājumā par Ministru prezidenta komandējumiem, avio pārvadājumiem jau bija apzināti un novērsti.

Tiesa atzīst, ka ar Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu nav izvērtēts, noskaidrots to interešu loks, risku apjoms nākotnē, kas pieteicēja neatstādināšanas gadījumā varētu rasties, turklāt ar pietiekami lielu ticamības pakāpi. Tā kā jautājumi par komandējumiem bija atrisināti, Ministru prezidentes Rīkojumā par atstādināšanu un tā grozījumos nav atsauces uz konkrētu tiesiski aizsargājamu interesi tagadnē un nākotnē, jo no konkrēto Rīkojumu satura konstatējama atsauce uz pieteicēja atstādināšanas mērķi, lai nodrošinātu likumīgu rīcību ar publiskas personas finanšu līdzekļiem sabiedrības interesēs, atsaucoties uz Ģenerālprokuratūras 2024.gada 12.marta iesniegumu Nr.N-131-2024-00158 „Par gaisa transporta līgumreisu pakalpojumu izmantošanas tiesiskumu", kas nepārprotami attiecināms uz pieteicēja iespējamu nepamatotu rīcību un iespējamu disciplinārpārkāpuma izdarīšanu laika periodā no 2021.gada līdz 2023.gada rudenim.

Tiesa skaidro, ka Administratīvā procesa likuma 250.panta otrā daļa paredz tiesas kontroli pār nelabvēlīgu administratīvo aktu, noskaidrojot, vai iestādes lēmuma pamatā norādītie apstākļi attaisno personai radītās tiesiskās sekas. Likumdevēja izšķiršanās, minētajā normā nosakot šādu tiesas kompetenci, ir vērsta uz to, lai iestādes apzinātos savu atbildību sev piešķirtās publiskās varas tiesiskā izmantošanā un cilvēktiesību ievērošanas nodrošināšanā un izdotu privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu tikai tad, ja tam objektīvi ir tiesisks pamats. Tas ir arī cieņpilnas attieksmes pret privātpersonu jautājums – iestādei publiski tiesiskās attiecības ar privātpersonu jāveido tiesiski un tā, lai privātpersona būtu pienācīgi informēta par to, kāpēc valsts ir izvēlējusies tai radīt konkrētas nelabvēlīgas tiesiskās sekas (https://juristavards.lv/zurnals/277877-administrativa-akta-pamatojuma-mainas-aizliegums/). Tāpēc iestādei ir pienākums rakstveidā izdotā administratīvajā aktā ietvert faktu konstatējumu (un tātad arī tos apliecinošo pierādījumu analīzi), piemērojamās tiesību normas (to satura analīzi), lietderības apsvērumus un secīgi argumentus par to, kāpēc konstatētajos faktiskajos apstākļos ir pamats noteikt piemērojamās tiesību normās paredzētās tiesiskās sekas. Proti, šo normu izpratnē jēdziens ,,administratīvā akta pamatojums" ietver izsmeļošu skaidrojumu par administratīvā akta izdošanas nepieciešamību un saturu (piemērotību, vajadzību un atbilstību) (*Briede J. 83.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 651.–656.lpp.; Senāta 2011.gada 17.maija sprieduma lietā Nr.SKA-214/2011,A42778008, 13.punkts, Senāta 2017.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-193/2017, ECLI:LV:AT:2017:1228.A420399012.2.S, 11.punkts*).

Tā kā Rīkojuma par atstādināšanu un Grozījumu Rīkojumā par atstādināšanu sekas ir pieteicēja atstāšana bez amata atlīdzības un sociālajām garantijām uz vienu mēnesi, tiesa atzīst par pamatotu pieteicēja argumentu, ka privātpersonas intereses un nelabvēlīga administratīvā akta lietderības apsvērumi ir nesaraujami saistīti, tāpēc jebkura ierēdņa atstādināšanas gadījumā viņa interesēm atbilstošs ir tāds administratīvais akts, kurā sabalansētas privātpersonas un sabiedrības intereses, konstatēti iespējamie būtiskie riski, ierēdni neatstādinot, norādīts sabiedrības ieguvums, kā arī norādīts skaidrs pamatojums konkrētas personas tiesisko interešu ierobežojumam. Izskatāmajā lietā Rīkojums par atstādināšanu un tā grozījumi pamatojumu un izdošanas lietderības apsvērumus nesatur.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu ir prettiesiski un nav pamatoti, savukārt attiecīgais pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[14] Tālāk tiesa vērtē pieteicēja argumentus jautājumā par atlīdzinājumu saistībā ar prettiesisku atstādināšanu no /Datums A/ līdz /Datums K/, to nosakot 5333,12 *euro* apmērā. Tāpat pieteicējs lūdz viņam atlīdzināt likumiskos 6% gadā no neizmaksātās amata atlīdzības 5333,12 *euro*, uzdodot atbildētāja pusē pieaicinātajām iestādēm aprēķināt nokavējuma procentus.

Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai nemantisko kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību [..].

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 93.panta pirmo daļu, iesniedzot iesniegumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, vienlaicīgi var prasīt atlīdzinājumu. Savukārt, ja administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt tiesā bez apstrīdēšanas vai ja zaudējumus vai kaitējumu nodarījusi augstāka iestāde apstrīdēšanas procesā, pieteikumā par administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzēšanu vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu.

Izskatāmajā lietā tiesa atzina Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumus Rīkojumā par atstādināšanu par prettiesiskiem.

Tātad pieteicējam ir tiesības prasīt zaudējumu, kas viņam nodarīti ar iestādes izdotiem prettiesiskiem administratīvajiem aktiem, atlīdzinājumu.

[15] Tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu administratīvajā procesā detalizē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums). Saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmo daļu zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka zaudējums ir arī tāds mantiski novērtējams pametums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību.

Turklāt, kā izriet no Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1., 4., 7.panta, zaudējumu rašanās pamatā ir iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība. Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.pantam tiesības uz atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

No minētā regulējuma secināms, ka vispārīgi tiesības uz atlīdzinājumu nepamatotu tiesību aizskāruma gadījumā ir nostiprinātas konstitucionāli. Konstitucionālā norma tālāk konkretizēta Administratīvā procesa likumā un Zaudējumu atlīdzināšanas likumā, no kuru regulējuma izriet, ka administratīvajā procesā, lai noteiktu privātpersonai tiesības uz atlīdzinājumu par zaudējumiem, ko tai nodarījusi valsts pārvaldes iestāde, ir jākonstatē: 1) iestādes prettiesisks administratīvais akts vai prettiesiska faktiskā rīcība; 2) faktiskās sekas – cietušā mantas samazinājums [..]; 3) tieša cēloņsakarība starp iestādes prettiesisko administratīvo aktu un zaudējumiem.

Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.pantam administratīvajā procesā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem (11.panta pirmā daļa).

Nesaņemtās darba samaksas apmēru regulē Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 12.pants. Tā piektā daļa nosaka, ja privātpersonai izmaksājamais zaudējuma atlīdzinājums sastāv no nesaņemtās darba samaksas, tad iestādes vai tiesas noteiktā zaudējuma atlīdzinājuma summa ietver nodokļus, kas tiek aprēķināti normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā. Savukārt šā likuma 21.^{1} panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka lēmējiestādei ir pienākums lēmumā par zaudējuma atlīdzinājumu norādīt darba samaksu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, nevis vidējo izpeļņu.

Rezumējot minēto, tiesa konstatē gan zaudējumu apmēru, ko pieteicējs norādījis pieteikuma grozījumos, gan arī cēloņsakarību starp pieteicējam neizmaksāto darba samaksu un sociālajām garantijām laika periodā no /Datums A/ līdz /Datums K/ Ministru prezidentes izdoto prettiesisko Rīkojuma par atstādināšanu un tā grozījumu rezultātā, kas paredzēja pieteicējam nesaglabāt darba samaksu un sociālās garantijas uz atstādināšanas periodu. Tādēļ tiesa atzīst, ka pieteicējam ir atlīdzināmi zaudējumi, ko veido nesaņemtā darba samaksa un sociālās garantijas 5333,12 *euro* apmērā, izmaksājot pieteicējam darba samaksu, kā arī veicot aprēķinu un algas nodokļu maksājumus par pieteicēju.

Tāpat tiesa atzīst, ka pieteicējam ir tiesības saņemt nokavējuma procentus, tas ir, 6% gadā no savlaicīgi nesaņemtās darba samaksas, pamatojoties uz turpmāko.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam darba samaksa par prettiesisku atstādināšanu laika periodā no /Datums A/ līdz /Datums K/ līdz lietas izskatīšanai joprojām nav izmaksāta, līdz ar to pieteicējam ir atzīstams arī pamats atlīdzināt likumiskos nokavējuma procentus (6%) gadā par neizmaksāto darba samaksu no summas 5333,12 *euro* apmērā.

II

Rīkojums par disciplinārsodu

[16] Tālāk tiesā vērtēs, vai pieteicējs tiesiski un pamatoti saukts pie disciplināratbildības.

[16.1] Lai konstatētu, ka pieteicējs pamatoti saukts pie disciplināratbildības, primāri ir jābūt pārliecībai, ka pieteicējs ir izdarījis disciplinārpārkāpumu. Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 8.pantā noteiktajam pierādīt ierēdņa vainu ir iestādes pienākums. Nevienu nevar atzīt par vainīgu disciplinārpārkāpuma izdarīšanā un disciplināri sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā paredzētajā kārtībā. Visas šaubas vērtē par labu ierēdnim.

Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka par disciplinārpārkāpumu atzīstams ierēdņa ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīts pārkāpums (darbība vai bezdarbība), kas minēts šā likuma VI nodaļā un ir saistīts ar ierēdņa amata pienākumu pildīšanu. Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 3.panta trešajai daļai šajā likumā noteiktais disciplinārpārkāpums ir vienīgais pamats disciplinārsoda piemērošanai.

[16.2] Ar Rīkojumu par disciplinārsodu pieteicējs saukts pie disciplināratbildības, pamatojoties uz Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārās atbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Konkrēti, lietas materiālos atrodas Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2024.gada 4.jūlija atzinums disciplinārlietā (*lietas 1.sējuma 39.-52.lapa*), kas atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 26.panta pirmajai daļai un 31.panta trešajai daļai ir pārsūdzētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa. Atzinumā disciplinārlietā secināts, ka pieteicējs pārkāpis Publisko iepirkumu likuma 11.panta otrās, ceturtās un devītās daļas prasības, kā arī Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā noteikto. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija konstatējusi, ka pieteicējs nav izpildījis arī Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā un 16.panta pirmajā daļā noteikto. Tāpēc pieteicējam piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā un pārcelšana /Amats B/ amatā uz laiku no /Datums F/ līdz /Datums G/.

Atzinumā disciplinārlietā secināts, ka arī citas Valsts kancelejas amatpersonas nav pilnvērtīgi izpildījušas Valsts kancelejas iekšējos normatīvajos aktos iepirkumu jomā uzliktos pienākumus saņemto rēķinu pārbaudē un saskaņošanā, neņemot vērā, ka saņemto rēķinu summa neatbilst noslēgtajiem līgumiem un iepirkuma procedūrām. Pieteicēja pakļautībā esošo amatpersonu pārkāpumi tikai apliecina paša pieteicēja kā iestādes vadītāja pienākumu nepienācīgu pildīšanu, tāpēc nemazina viņa atbildību par pieļauto pārkāpumu.

[16.3] Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta pirmā daļa noteic, ka par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tajā skaitā tiesību aktiem neatbilstošu rīcību ar finanšu līdzekļiem, izsaka rājienu vai samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas.

Saskaņā ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otro daļu par tādu pašu disciplinārpārkāpumu, ja tā dēļ valstij vai personai nodarīts būtisks mantisks zaudējums vai valsts interesēm būtisks kaitējums, vai personai būtisks personisks kaitējums, samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas, pazemina amatā uz laiku līdz trim gadiem, atbrīvo no amata vai atbrīvo no amata bez tiesībām vienu gadu pretendēt uz amatu valsts pārvaldē.

Minētajā tiesību normā paredzētajam disciplinārpārkāpumam ir salikts sastāvs. Proti, tajā ir paredzēta atbildība par rīcību, ja šīs rīcības rezultātā iestājušās normā noteiktās kaitīgās sekas. Lai sauktu pie atbildības saskaņā ar šo normu, jānoskaidro, vai pieteicējs veicis prettiesisku rīcību. Secīgi jāpārbauda, vai tās rezultātā nodarīts būtisks kaitējums un kāda ir pieteicēja attieksme pret izdarīto (sal. *Tiesu prakse lietās par valsts dienestu. 2007.–2015.*

Tiesu prakses apkopojums. Augstākā tiesa, 2015, 77.lpp. Pieejams: (http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/administrativajas-tiesibas/).

No Rīkojuma par disciplinārsodu pamatojuma izriet, ka pieteicēja darbībās konstatētas šādas minētajā tiesību normā paredzētā disciplinārpārkāpuma pazīmes: 1) pieteicējs nekvalitatīvi pildījis amata pienākumus; 2) tā dēļ valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums.

[17] Tālāk tiesa vērtēs Rīkojuma par disciplinārsodu tiesiskos un faktiskos apstākļus kopsakarā ar pierādījumiem lietā.

[17.1] Pieteicējs uzskata, ka nav izdarījis disciplinārpārkāpumu, bet ir kvalitatīvi pildījis savus tiešos dienesta pienākumus, kas ir pretēji Rīkojumā par disciplinārsodu konstatētajam. Tāpat pieteicējs uzskata, ka netika informēts ne par komandējumiem, ne specializētajiem reisiem, jo Ministru prezidenta birojs patstāvīgi plāno Ministru prezidenta darba kārtību, savukārt Valsts kanceleja tikai nodrošina tehniskās darbības un veic rēķinu apmaksu par komandējumiem. Tāpēc pieteicējs uzskata, ka Ministru prezidents kā augstāka amatpersona pārņēma administratīvo vadību.

[17.2] Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta pirmā daļa noteic, ka tiešās pārvaldes iestādes vadītājs organizē iestādes funkcijas pildīšanu un atbild par to, vada iestādes administratīvo darbu, nodrošinot tā nepārtrauktību, lietderību un tiesiskumu. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai, ja normatīvajā aktā nav noteikts citādi, tiešās pārvaldes iestādes vadītājs cita starpā pārvalda iestādes finanšu, personāla un citus resursus, nosaka iestādes pārvaldes amatpersonu un darbinieku pienākumus, izveido iestādes iekšējās kontroles sistēmu, kā arī uzrauga un uzlabo to.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta trešā daļa noteic, ka tiešās pārvaldes iestādes vadītājs veic attiecīgā Ministru kabineta locekļa dotos uzdevumus, iestādes nolikumā noteiktos pienākumus, kā arī citas normatīvajos aktos noteiktās funkcijas un atbild par to izpildi. Līdz ar to secināms, ka iestādes vadītājs pilnībā ir atbildīgs par iestādes darbības tiesiskumu. Atbilstoši Senāta judikatūrai par dokumentu, ko paraksta iestādes vadītājs, kopumā atbildīgs ir iestādes vadītājs, bet katrs dokumenta vizētājs atbild par savas kompetences jautājumiem: grāmatvedis (finansists) par aprēķinu korektumu, korektors par gramatisko kļūdu neesību un dokumenta teksta atbilstību literārās valodas normām, jurists par korektu un tiesisku dokumenta sagatavošanu. Taču iestādes vadītājs tik un tā atbild par sagatavoto un parakstīto dokumentu kopumā – tas izriet no Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta (sk. *Senāta 2013.gada 4.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-168/2013, A42983709*).

[17.3] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 26.panta trešo daļu un Ministru kabineta 2003.gada 20.maija noteikumu Nr.263 „Valsts kancelejas nolikums” (*spēkā līdz 2023.gada 11.jūlijam*) 7.punktu Valsts kancelejas administratīvais vadītājs ir Valsts kancelejas direktors, kurš ir tieši pakļauts Ministru prezidentam.

Atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 20.maija noteikumiem Nr.263 „Valsts kancelejas nolikums” Valsts kanceleja ir tiešās pārvaldes iestāde, kuras darbības mērķis citstarp ir radīt priekšnoteikumus Ministru prezidenta, Ministru prezidenta biedra un Ministru kabineta darbībai, lai nodrošinātu lēmumu pieņemšanu saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi un citiem likumiem (1.punkts). Valsts kanceleja veic Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktās funkcijas, kā arī saturiski un organizatoriski nodrošina Ministru prezidenta [..] darbu (3.2.apakšpunkts). Lai nodrošinātu šo noteikumu 3.punktā minēto funkciju izpildi, Valsts kanceleja valsts vārdā veic privāttiesiskus darījumus, lai nodrošinātu iestādes darbību (4.15.apakšpunkts).

Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 20.panta pirmo daļu ierēdņa amata pienākumi tiek noteikti amata aprakstā.

[17.4] /Amats A/ amata pienākumi noteikti 2015.gada 18.jūnija amata aprakstā, kas noteica, ka /Amats A/ pienākumos citstarp ir:

1) plānot, vadīt, organizēt un koordinēt Valsts kancelejas darbu, lai īstenotu Valsts kancelejai Valsts pārvaldes iekārtas likumā, Ministru kabineta iekārtas likumā un Valsts kancelejas nolikumā noteiktās funkcijas un nodrošinātu Ministru prezidenta un viņa vadītā Ministru kabineta saskaņotu darbību;

2) parakstīt Valsts kancelejas rīkojumus un vēstules, finanšu dokumentus [..];

3) vadīt un organizēt /Amats A/ pakļauto struktūrvienību un ierēdņu darbu;

4) apstiprināt Valsts kancelejas [..] iekšējos normatīvos aktus, struktūrvienību reglamentus un Valsts kancelejas ierēdņu un darbinieku amatu aprakstus [..];

5) nodrošināt Valsts kancelejai piešķirto budžeta līdzekļu sadali uzskaiti un kontroli.

Saskaņā ar amata apraksta 6.5.apakšpunktu /Amats A/ citstarp atbild par Valsts kancelejas darba norisi un rezultātiem, kā arī tās struktūrvienību koordinētu savstarpējo sadarbību. Kā arī iestādes vadītājs izveido iestādes iekšējās kontroles sistēmu.

Atbilstoši Ministru kabineta 2012.gada 8.maija noteikumu Nr.326 ,,Noteikumi par iekšējās kontroles sistēmu tiešās pārvaldes iestādēs" (turpmāk – noteikumi Nr.326) 11.un 13.punktam iestādes vadītājs ir atbildīgs par iekšējās kontroles sistēmas izveidi, uzraudzību un uzlabošanu, nodrošinot pastāvīgu, ekonomisku, efektīvu un lietderīgu iestādes darbību atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajiem valsts pārvaldes principiem un normatīvo aktu prasībām, kā arī nodrošina regulāru iekšējās kontroles sistēmas uzraudzību atbilstoši noteikumu Nr.326 10.punktā minētajiem pasākumiem un novērš uzraudzības procesā konstatētās nepilnības. Saskaņā ar noteikumu Nr.326 12.1.apakšpunktu iestādes vadītājs, pieņemot lēmumu par iekšējās kontroles sistēmas izveidošanu un uzlabošanu, izvairās no formālu, darbību traucējošu, kā arī no tādu prasību noteikšanas, kuru ieviešanai nepieciešamie izdevumi pārsniedz finanšu ieguvumus un citus ieguvumus no tām.

Savukārt atbilstoši noteikumu Nr.326 2.punktam iekšējās kontroles sistēmai jānodrošina efektīva, lietderīga un ekonomiska iestādes darbība atbilstoši tās kompetencei, izvirzītajiem mērķiem, uzdevumiem un pieejamajiem resursiem, laba pārvaldība, pieļauto kļūdu savlaicīga identificēšana un novēršana un nepieciešamo uzlabojumu veikšana.

Noteikumu Nr.326 8.punkts paredz, ka kontroles pasākumu īstenošanai iestādē jābūt: noteiktām un ieviestām tiesību deleģēšanas, pārvaldes lēmumu pārbaudes, saskaņošanas un apstiprināšanas procedūrām, noteiktiem un regulāri pārskatītiem iestādes galvenajiem procesiem un jomām, kurās nepieciešama vienveidīga rīcība vienādos gadījumos, un noteiktai iekšējai kārtībai to īstenošanā, kā arī veiktiem citiem kontroles pasākumiem, lai nodrošinātu finanšu un citu resursu efektīvu un lietderīgu izmantošanu, ievērojot labas pārvaldības principus.

Vērtējot minēto, tiesa secina, ka Rīkojumā par disciplinārsodu un Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumā pamatoti secināts, ka tieši /Amats A/ pienākums ir nodrošināt tādu Valsts kancelejas darbības organizāciju, kas nodrošina normatīvajiem aktiem atbilstošu lēmumu pieņemšanu un rīcības veikšanu.

Vienlaicīgi Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija Atzinumā konstatējusi, ka pieteicējs ir veicis vairākus pasākumus, lai nodrošinātu iestādes darbības atbilstību normatīvajiem aktiem. Proti, ir izdoti iekšējie noteikumi iepirkumu organizēšanas jomā, ir apstiprināti amatpersonu amata apraksti, paredzot noteiktus pienākumus gan komandējumu organizēšanas, gan iepirkumu veikšanas jomā, ir ieviestas noteiktas procedūras komandējumu un iepirkumu dokumentu apritei.

Tāpat tiesa, vērtējot Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinumā secināto, ka iestādes vadītāja atbildība neaprobežojas tikai ar formālu iepirkumu kontroles sistēmas izveidi, atzīst to par pamatotu, pamatojoties uz turpmāko. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumā pamatoti secināts, ka tieši iestādes vadītāja uzdevums ir arī nodrošināt un uzraudzīt, lai izveidotā iepirkumu kontroles sistēma darbotos, būtu tiesiska, lietderīga un efektīva. Iekšējās kontroles sistēmas izveide, tostarp iestādes struktūras izveide, pienākumu sadalījums starp amatpersonām, procedūru apstiprināšana u.tml. pasākumu īstenošana nav pašmērķis. Daudz būtiskāka nozīme ir sasniegtajam rezultātam, lai veiktie iepirkumi būtu tiesiski, caurspīdīgi, process atbilstu iekšējām un ārējām tiesību normām. Tāpēc iestādes vadītājam ir jānodrošina arī iestādes darbības uzraudzība un tās pastāvīga uzlabošana, atbilstoši kontroles pasākumi.

Turklāt Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumā secināts, ka Valsts kancelejas 2019.gada 29.augusta iekšējos noteikumos Nr.4 „Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtība" (*lietas 3.sējuma 131.-144.lapa*) un Valsts kancelejas 2022.gada 4.aprīļa iekšējos noteikumos Nr.3 „Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtība" (*lietas 3.sējuma 145.-158.lapa*) noteiktā kārtība, atbilstoši kurai tirgus izpētes veikšanu, iepirkuma priekšmeta CPV koda noteikšanu, Elektroniskās iepirkumu sistēmas katalogu pārbaudi, rīkojuma par iepirkuma komisijas izveidi sagatavošanu, kā arī iepirkuma nolikuma sagatavošanu (sadarbībā ar nodarbināto, kas atbildīgs par iepirkumiem) nodrošina struktūrvienība, kuras vajadzībām nepieciešams iepirkums, neatbilst efektīvas, lietderīgas un ekonomiskas iestādes darbības prasībām, jo paredz attiecīgus pienākumus veikt personām, kurām ar lielu varbūtību nepiemīt attiecīgās kompetences, zināšanas un pieredze.

[17.5] Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punkts noteic, ka pasūtītājs nepiemēro šajā likumā noteiktās iepirkuma procedūras, ja iepirkuma līguma paredzamā līgumcena ir mazāka par iepirkuma līgumiem Ministru kabineta noteiktajām līgumcenu robežvērtībām un ja tas tiek slēgts par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem, uz kuriem attiecas CPV kods 63510000-7.

Atbilstoši Publisko iepirkumu likuma 11.panta pirmajai daļai paredzamo līgumcenu nosaka, lai izvēlētos iepirkuma veidu un piemērojamo procedūru. Saskaņā ar šā panta otro daļu paredzamo līgumcenu noteic kā pasūtītāja plānoto kopējo samaksu par iepirkuma līguma izpildi, ko piegādātājs var saņemt no pasūtītāja un citām personām. Pasūtītājs, plānojot kopējo samaksu, ņem vērā jebkuru izvēles iespēju un jebkurus iepirkuma līguma papildinājumus, visus saistībā ar iepirkuma līgumu maksājamos nodokļus (izņemot pievienotās vērtības nodokli), kā arī godalgu un maksājumu vērtību, ja pasūtītājs paredz kandidātiem, pretendentiem, konkursa dialoga dalībniekiem, inovāciju partnerības procedūras partneriem vai metu konkursa dalībniekiem piešķirt godalgas vai izmaksāt maksājumus. Vienlaicīgi Publisko iepirkumu likuma 11.panta ceturtā daļa noteic, ka nav atļauts sadalīt daļās būvdarbu projektus, paredzamās piegādes vai pakalpojumus, lai izvairītos no iepirkuma vai attiecīgās iepirkuma procedūras piemērošanas. Paredzamās līgumcenas noteikšanai nav atļauts izmantot tādu metodi, kas vērsta uz šajā likumā noteikto iepirkumu vai iepirkuma procedūru nepiemērošanu. Savukārt Publisko iepirkumu likuma 11.panta devītās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka, ja tiek slēgti regulāri publiski piegādes vai publiski pakalpojuma līgumi vai noteiktā laikposmā iepirkuma līguma termiņš tiek pagarināts, paredzamo līgumcenu nosaka: 1) kā kopējo iepriekšējos 12 mēnešos vai iepriekšējā finanšu gadā citu citam sekojošo viena veida iepirkuma līgumu reālo vērtību, ņemot vērā iespējamās apjomu un vērtības izmaiņas turpmākajos 12 mēnešos; 2) kā kopējo nākamajos 12 mēnešos pēc pirmās piegādes vai nākamajā finanšu gadā (ja tas ir garāks par 12 mēnešiem) citu citam sekojošo viena veida iepirkuma līgumu paredzamo vērtību.

Publisko iepirkumu likuma 12.pants noteic jautājumus par līgumcenu robežvērtībām. Atbilstoši minētajam šā likuma 5.pantā, 6.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā, 8.panta vienpadsmitajā daļā, 27.panta otrajā daļā, 34.panta otrajā un trešajā daļā, 35.panta ceturtajā daļā, 47.panta trešajā daļā, 48.panta trešajā daļā, 54.panta sestajā daļā, 55.panta pirmajā daļā, 61.panta piektās daļas 1.punktā, 73.panta trešās daļas 2.punkta ,,a" apakšpunktā, 74.panta pirmās daļas 2., 5. un 6.punktā un otrās daļas 2.punktā minētās līgumcenu robežvērtības nosaka Ministru kabinets, pamatojoties uz Eiropas Savienības starptautiskajām saistībām attiecībā uz līgumcenu robežvērtībām, kas jāievēro pasūtītājam. Ministru kabinets nosaka minētās līgumcenu robežvērtības vismaz reizi divos gados mēneša laikā pēc tam, kad Eiropas Komisija ir paziņojusi Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī attiecīgās līgumcenu robežvērtības.

Iepirkumu plānošanu un organizēšanu Valsts kancelejā regulē Valsts kancelejas iekšējie normatīvie akti, konkrēti, 2019.gada. 29.augusta iekšējie noteikumi Nr.4 ,,Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtība" (*spēkā līdz 2022.gada 4.aprīlim*) (*lietas 3.sējuma 131.-144.lapa*) un 2022.gada 4.aprīļa iekšējie noteikumi Nr.3 ,,Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtība" (*lietas 3.sējuma 145.-158.lapa*). Šo noteikumu 10.punkts (kā noteikumu Nr.4, tā noteikumu Nr.3) paredzēja, ka Valsts kancelejā iepirkumus veic saskaņā ar Valsts kancelejas direktora apstiprināto publisko iepirkumu plānu attiecīgajam kalendārajam gadam. Iepirkumu plāna projektu nākamajam gadam sagatavo Tehniskā nodrošinājuma departaments, apkopojot visu struktūrvienību vadītāju iesniegtos iesniegumus par nepieciešamajiem iepirkumiem. Iepirkumu plāna projektu saskaņo ar Finanšu nodaļas vadītāju, struktūrvienību vadītājiem un iesniedz apstiprināšanai Valsts kancelejas direktoram. Atbilstoši noteikumu Nr.4 un Nr.3 14.punktam, ja nepieciešams veikt iepirkumu, kas nav iekļauts iepirkuma plānā attiecīgajam kalendārajam gadam, tās struktūrvienības vadītājs, kurš pieprasa ārpuskārtas iepirkuma veikšanu, iesniedz apstiprināšanai Valsts kancelejas direktoram ar Finanšu nodaļas vadītāju un atbildīgo par iepirkumiem saskaņotu

pieteikumu Valsts kancelejas iepirkumu plānā neparedzētam iepirkumam. Vienlaicīgi saskaņā ar noteikumu Nr.4 un Nr.3 4.punktu par jebkura iepirkuma lietderības (piemēram, iepirkuma priekšmeta nepieciešamība, pieejamo finanšu līdzekļu lietderīga un efektīva izlietošana, iepirkuma atbilstība Valsts kancelejas funkcijām) invertējumu ir atbildīgs tās struktūrvienības vadītājs, kura pieprasa veikt iepirkumu.

[17.6] No lietas materiāliem un Ministru kabineta 2021.gada 24.septembra ārkārtas sēdes (protokols Nr.63, 1. § 2.punkts) konstatējams, ka, izskatot informatīvo ziņojumu ,,Par priekšlikumiem valsts budžeta ieņēmumiem un izdevumiem 2022.gadam un ietvaram 2022.–2024.gadam", Ministru kabinets nolēma atbalstīt informatīvā ziņojuma 1. un 2.pielikumā ietvertos pasākumus ieņēmumu un izdevumu izmaiņām, tostarp pieteiktos prioritāros pasākumus neatkarīgajām iestādēm 2022.–2024.gadam. Informatīvā ziņojuma iesniedzējs bija /Persona E/ un līdzparakstītājs – pieteicējs (*lietas 8.sējuma 114.-130.lapa*). Ar minēto tika atbalstīts prioritārais pasākums ,,Resora ,,Ministru kabinets" valsts pārvaldes efektivitātes un kapacitātes stiprināšanā un IKT, materiāli tehniskās bāzes kapacitātes stiprināšana", paredzot 2022.gadam piešķirt 1 429 000 *euro*. Šā prioritārā pasākuma pieteikuma sadaļā ,,Cita būtiska informācija" attiecībā uz gaisa transporta līgumreisiem norādīts, ka, lai nodrošināšanu Covid-19 pandēmijas laikā drošus Ministru prezidenta delegācijas ārvalstu komandējumu avio pārlidojumus 2022.gadā nepieciešmi 315 000 *euro* (deviņi čarterlidojumi vidēji katrs 35 000 *euro*).

No Valsts kancelejas iepirkumu plāna 2022.gadam (apstiprinājis pieteicējs 2022.gada 25.janvārī (*lietas 2.sējuma 220.-223.lapa*)) konstatējams, ka tas satur iepirkumu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" (plāna 39.pozīcija). Iepirkuma plānotā summa (bez pievienotās vērtības nodokļa) – 138 999 *euro*, plānotā iepirkuma metode – cenu aptauja, iepirkumu paredzēts uzsākt gada 3.ceturksnī, atbildīgā struktūrvienība – Ministru prezidenta birojs, atbildīgā amatpersona – /Persona F/.

Savukārt no Valsts kancelejas iepirkumu plāna 2023.gadam (apstiprinājis pieteicējs 2023.gada 20.martā (*lietas 2.sējuma 216.-219.lapa*)) konstatējams, ka ir iekļauts iepirkums ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" (plāna 107.pozīcija). Iepirkuma plānotā summa (bez pievienotās vērtības nodokļa) – 750 000 *euro*, plānotā iepirkuma metode – atklāts konkurss, iepirkumu paredzēts uzsākt gada 1.ceturksnī, atbildīgā struktūrvienība – Ministru prezidenta birojs, Valsts pārvaldes politikas departaments un Finanšu un līgumu pārvaldības nodaļa, atbildīgās amatpersonas – /Persona F/ un /Persona G/.

Lietas materiālos atrodas Valsts kancelejas piedāvājums cenu aptaujai „Ceļojumu aģentūru pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" (*lietas 2.sējuma 54.-98.lapa, 105.-149.lapa*).

No lietas materiāliem konstatējams, ka Valsts kanceleja no 2021.gada novembra līdz 2022.gada jūlijam bija noslēgusi šādus līgumus par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai (pakalpojuma CPV kods: 63510000-7), kuru ietvaros tika ietverti gaisa pārvadājumu līgumreisi (individuālie un grupu čarteru braucieni):

1) 2021.gada 5.novembra līgums Nr.2021/058 par līguma kopējo summu 138 999 *euro*;

2) 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007 par līguma kopējo summu 138 999,99 *euro*;

3) 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.2022/043 par līguma kopējo summu 138 999,99 *euro*. Visi līgumi noslēgti ar SIA ,,Averoja".

Pieteicējs neapstrīd Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijas Atzinumā norādītos faktus par to, ka 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007 ar SIA „Averoja", 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.2022/043 noslēgti, veicot cenu aptauju. Vienlaicīgi disciplinārsods pieteicējām nav piemērots par 2021.gada 5.novembra līguma Nr.2021/058 un 2022.gada 21.marta līguma Nr.2022/007 noslēgšanu, jo par minēto iestājies noilgums.

Turklāt minētajā periodā bija spēkā arī 2018.gada 17.oktobra līgums Nr.4.1-1/132018 starp Pārresoru koordinācijas centru un SIA ,,Ceļojumu birojs ,,EKSPRESS TRAVEL"" par līguma kopējo summu 134 999,99*euro* (saskaņā ar Ministru kabineta 2022.gada 15.novembra rīkojuma Nr.808 ,,Par Pārresoru koordinācijas centra likvidāciju" 2.punktu ar 2023.gada 1.martu Valsts kanceleja ir Pārresoru koordinācijas centra funkciju, pārvaldes uzdevumu, tiesību, saistību, prasību, informācijas sistēmu, mantas, finanšu līdzekļu, lietvedības un arhīva pārņēmēja).

Tāpat no lietas materiāliem konstatējams, ka 2023.gada 29.jūnijā Valsts kanceleja noslēdza ar SIA ,,Averoja" līgumu Nr.2023/040 par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai (pakalpojuma CPV kods: 63510000-7) par līguma kopējo summu 138 999,99*euro*. Šā līguma ietvaros tika veikti līgumreisi 2023.gada 17. un 18.jūlijā maršrutā Rīga–Brisele–Rīga (49 950 *euro*) un 2023.gada 27.oktobrī maršrutā Brisele–Rīga (26 756 *euro*) (*lietas 4.sējuma 17.un 23.lapa*). Jautājumā par iepirkuma procesa organizēšanu atbilstoši Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktam attiecībā pret šo līgumu pieteicējs nav saukts pie disciplināratbildības. Līdz ar to nav konstatējams arī /Amats D/ /Persona D/ iespējamais interešu konflikts (/Amats D/ /Persona D/ 2023.gada 27.oktobrī veica lidojumu maršrutā Brisele–Rīga) jautājumā par Rīkojuma par disciplinārsodu piemērošanu pieteicējam.

Vērtējot lietas materiālus, konstatējams, ka nav strīda par to, ka visi iepriekš minētie līgumi noslēgti cenu aptauju rezultātā, nepiemērojot Publisko iepirkumu likumā noteiktās procedūras.

Vienlaicīgi no Dienesta pārbaudes komisijas starpziņojuma izriet, ka tajā konstatēts, ka 2021.gada 5.novembra līguma Nr.2021/058 ietvaros, 2022.gada 21.marta līguma Nr.2022/007 ietvaros, 2022.gada 12.jūlija līguma Nr.2022/043, gan 2018.gada 17.oktobra līguma Nr.4.1-1/132018 ietvaros organizēto gaisa pārvadājuma līgumreisu vērtība pārsniedza gan katra noslēgtā līguma līgumcenu, gan Ministru kabineta noteiktās līgumcenu robežvērtības, kas bija spēkā katra līguma noslēgšanas brīdī. Turklāt no Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinuma izriet, ka komisija konstatējusi, ka divi līgumreisi, par kuriem apmaksa veikta 2022.gada 21.marta līguma Nr.2022/007 ietvaros, organizēti vēl pirms minētā līguma noslēgšanas (SIA ,,Averoja" 2022.gada 14.marta rēķins Nr.5100969-1838 un 2022.gada 17.marta rēķins Nr. 5101076-1962,*sk.lietas 4.sējuma 11. un 13.lapu*).

[17.7] No iepriekš konstatētā secināms, ka 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007, 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.022/043 un 2023.gada 29.jūnija līgums Nr.2023/040 ar SIA ,,Averoja" noslēgti, neievērojot Publisko iepirkumu likuma 11.panta otrās, ceturtās un devītās daļas prasības līgumcenas noteikšanai. Proti, līgumu paredzamā līgumcena noteikta un iepirkumi veikti, neņemot vērā, izvairoties no iepirkuma procedūras – atklāts konkurss – piemērošanas, izvēloties situācijai neatbilstošu izņēmuma iepirkuma metodi – cenu aptauja. Tāpat nav ņemts vērā Valsts kancelejai šim mērķim piešķirto līdzekļu apmērs, kā arī Valsts kancelejas iepirkumu plānā 2023.gadam noteiktā iepirkuma metode, kas disciplinārlietu izmeklēšanas komisijas Atzinumā konstatēts pamatoti. Konkrēti, 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007, 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.2022/043 un 2023.gada 29.jūnija līgums Nr.2023/040 noslēgti, nepamatoti piemērojot Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā noteikto izņēmumu līgumu par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem, uz kuriem attiecas CPV kods 63510000-7, slēgšanai, ja paredzamā līgumcena ir mazāka par Ministru kabineta noteiktajām līgumcenu robežvērtībām. Valsts kancelejas iepirkumu plānā 2022.gadam iepirkumam ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" plānotā summa bija paredzēta 138 999 *euro* un plānotā iepirkuma metode – cenu aptauja, kas neatbilst Valsts kancelejai attiecīgiem pakalpojumiem piešķirto budžeta līdzekļu apmēram – 315 000 *euro* un ieplānotajiem deviņiem čarterlidojumiem, savukārt iepirkumi, kuru rezultātā noslēgts 2022.gada 21.marta līgums Nr.2022/007 un 2022.gada 12.jūlija līgums Nr.2022/043, veikti ārpus apstiprinātā iepirkumu plāna.

Vērtējot Valsts kancelejas iepirkumu plānā 2023.gadam iepirkumu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai", konstatējams, ka bija ieplānota pareiza iepirkuma metode – atklāts konkurss, tomēr iepirkuma process atklāta konkursa veidā iepirkumu plānā noteiktajā laikā – 2023.gada 1.ceturksnis – netika veikts, tā vietā 2023.gada 29.jūnijā cenu aptaujas rezultātā tika noslēgts līgums Nr.2023/040 ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja" (vienlaicīgi no lietas materiāliem konstatējams, ka par minēto pārkāpumu pieteicējam disciplinārsods nav uzlikts, šis līgums ir ņemts vērā, nosakot disciplinārpārkāpuma raksturu – ilgstošs).

[17.8] No minētā tiesa secina, ka pateicēja apgalvojumi, ka viņa rīcībā nebija informācija par Ministru prezidenta plānoto komandējumu skaitu un to izmaksām, ir pretēja lietā esošajiem pierādījumiem. Proti, jau 2021.gada 24.septembrī pieteicējam bija zināma informācija, ka 2022.gadā paredzēti vismaz deviņi lidojumi, kuru izmaksām noteikta summa 315 000 *euro* apmērā, kas atbilst tādai iepirkuma procedūrai kā atklāts konkurss, tomēr pieteicējs uzdeva veikt cenu aptauju gaisa pārvadājumu līgumreisu iepirkumam.

Tāpat pieteicēja pieteikums un tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi satur pretrunas. Konkrēti, pieteicējs uzsver, ka nezināja, ka 2022.gada 21.marta līgumā Nr.2022/007 noteiktā summa ir iztērēta. Vienlaicīgi tiesas sēdē pats pieteicējs skaidroja, ka jau 2022.gada jūnijā saņēmis informāciju par minēto, ka plānoja organizēt iepirkuma

procesu atklāta konkursa formā, izveidoja iepirkuma komisiju. Tomēr atvaļinājumu, aizņemtības un Ministru prezidenta biroja sniegtās informācijas, ka nav plānoti komandējumi, kas pārsniegs jau noslēgtos līgumus par gaisa pārvadājumu līgumreisiem, dēļ pieteicējs uz šo informāciju paļāvās, tāpēc noslēdza jaunu līgumu ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja", veicot iepirkuma procesu pēc cenu aptaujas metodes. Turklāt lietā nav rakstveida pierādījumu par pieteicēja komunikāciju ar Ministru prezidenta biroju jautājumā par plānotajiem komandējumiem, kuros tiks izmantoti gaisa pārvadājumu līgumreisi.

Konkrētāk, tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka apzinājis problēmu un aktuālo situāciju, ka vērsies Ministru prezidenta birojā pie /Persona H/, kas informāciju pieņēma zināšanai. Vienlaicīgi no lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs ilgstoši nav rīkojies, lai iepirkuma process Valsts kancelejā par Ministru prezidenta biroja komandējumiem tiktu risināts, pie apstākļa, ka tikai 2023.gada 29.decembrī noslēgts līgums ar ceļojumu aģentūru.

Minēto apliecina arī /Persona I/ paskaidrojumi Disciplinārlietas izskatīšanas komisijai (*lietas 1.sējuma 96.-97.lapa*). No tā konstatējams, ka viņa personīgi uzrunāja pieteicēju un informēja, ka līgumsumma spēkā esošā līgumā ir izsmelta un pat pārsniegta dažu mēnešu laikā. Informēja par iepirkuma priekšmeta sadalīšanas riskiem un ka ir jāorganizē atklāts konkurss. Ņemot vērā, ka nebija iespējams organizēt atklātu konkursu, pieteicējs uzdeva rīkot atkārtotu cenu aptauju par komandējumu pakalpojumu nodrošināšanu.

Tāpat no /Persona I/ paskaidrojuma izriet, ka iepirkuma komisija, kas izveidota ar pieteicēja 2022.gada 31.augusta rīkojumu Nr.2022/7.1.1.-39, netika sasaukta, /Persona I/ vairākkārt ir uzrunājusi iepirkuma komisijas vadītāju par turpmāko iepirkuma procesu, kā arī 2022.gada 9.novembrī un (atkārtoti) 20.decembrī nosūtīja iepirkuma komisijai sagatavoto nolikuma projektu. Sākotnēji Valsts kancelejas 2023.gada iepirkumu plānā iepirkumu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumi komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" tika plānots veikt 1.ceturksnī. Pēc iepirkumu dokumentācijas projekta sagatavošanas iepirkumu komisija kapacitātes trūkuma dēļ ilgstoši nespēja izsludināt iepirkumu. To konstatējot, tika nolemts mainīt iepirkumu komisijas sastāvu un pārplānot iepirkumu uz 2023.gada 2.ceturksni. Ar /Amats A/ 2023.gada 2.jūnija rīkojumu Nr.2023/7.1.1.-47 tika izveidota jauna iepirkuma komisija, bet /Amats A/ 2022.gada 31.augusta rīkojums Nr.39 atzīts par spēku zaudējušu. 2023.gada 29.septembrī Elektroniskajā iepirkumu sistēmā un Iepirkumu uzraudzības biroja Publikāciju vadības sistēmā tika izsludināts atklāts konkurss ,,Komandējumu nodrošināšanai nepieciešamie pakalpojumi" (iepirkuma reģistrācijas Nr.MK VK 2023/02), kura rezultātā 2023.gada 29.decembrī noslēgts līgums ar SIA ,,Averoja" par komandējumu nodrošināšanai nepieciešamo pakalpojumu sniegšanu.

Tiesa konstatē, ka /Persona I/ paskaidrojumi ir balstīti lietā esošajos pierādījumos, un pretrunas nesaskata.

No /Persona H/ paskaidrojuma Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai (*lietas 1.sējuma 117.-120.lapa*) konstatējams, ka atsevišķs iekšējais normatīvais akts par Ministru prezidenta komandējumu norises procesu, tajā skaitā, par gaisa pārvadājuma līgumreisu organizēšanu, Valsts kancelejā attiecīgajā periodā nebija izstrādāts, un tā izstrāde nav Ministru prezidenta vai tā biroja kompetencē. Paskaidrojumos /Persona H/ skaidrojusi gaisa pārvadājumu līgumreisa izvēles faktisko procesu, atbilstoši kuram lēmumu par komercreisa vai līgumreisa izvēli pieņem Ministru prezidents, kā arī skaidroja Ministru prezidenta biroja darbinieku un Valsts kancelejas amatpersonu, darbinieku iesaisti procesā. Tas ir, ka uz Ministru prezidenta lēmuma pamata /Amats E/ /Persona F/ aicināja pakalpojuma sniedzēju ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja" sagatavot gaisa pārvadājumu līgumreisu piedāvājumus, klātienē par pieņemto lēmumu informējot /Amats F/ /Persona J/, lai noskaidrotu finansējuma pieejamību. Tāpat /Persona F/ informēja /Persona J/ par konkrēta gaisa pārvadājuma līgumreisa izvēli un plānotajām izmaksām, skaidrojot, ka līgumreisa izvēles vērtēšana dokumentāli nav fiksēta, par katru konkrēto gadījumu ir gan elektroniskās sarakstes, neprotokolētās mutvārdu sarunas, telefoniskas konsultācijas, bet par konkrētā pasūtījuma izpildi līguma ietvaros ceļojumu aģentūra ar Valsts kanceleju slēdz savstarpēju vienošanos, kuru paraksta /Amats A/. /Persona H/ noliedza, ka pēc likuma ,,Par valsts budžetu 2022.gadam" pieņemšanas pieteicējs būtu informējis viņu par nepieciešamību rīkot iepirkuma procedūru un ka /Persona H/ būtu informējusi pieteicēju, ka iepirkuma procedūra nebūs nepieciešama.

No lietas materiāliem konstatējams, ka /Persona F/ 2024.gada 10.jūnijā rakstiski, kā arī 18.jūnija disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sēdē mutiski paskaidroja gaisa pārvadājuma līgumreisu izvēles faktisko procesu, kas pilnībā saskan ar /Persona H/ paskaidrojumos minēto, ka pirms katra līgumreisa pasūtīšanas par to, ka plānots

izmantot līgumreisu, informēja /Persona J/, lai noskaidrotu finansējuma pieejamību, kā arī tika sagatavots /Amats A/ adresēts komandējuma iesniegums (piemēram,*lietas 3.sējuma 250.lapa*).

No lietas materiālos esošajiem /Persona J/ paskaidrojumiem, kas sniegti Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2024.gada 18.jūnija sēdē (*lietas 1.sējuma 240.-242.lapa*), konstatējams, ka /Persona J/ pārziņā bija Valsts kancelejai izrakstīto rēķinu apmaksa, ievietojot rēķinus grāmatvedības sistēmā HOP, nepārbaudot līguma summu, jo informāciju par līgumu, uz kuru attiecas rēķins, sistēmā ievadīja par iepirkumiem atbildīgā amatpersona /Persona I/. /Persona J/ nepārbauda arī rēķinu atbilstību sniegtajiem pakalpojumiem, paļaujoties uz pakalpojuma sniedzēja godaprātu. Iepirkumu plāna sagatavošanas procesā /Persona J/ pārbaudīja, vai plānā iekļautās iepirkumiem nepieciešamās summas ir paredzētas iestādes budžetā. Vienlaicīgi /Persona J/ ir zinājusi par līgumu summas pārsniegšanu, jo tas noticis dažu mēnešu (vai pat viena mēneša) laikā pēc līguma noslēgšanas, tāpēc uzreiz tika organizēta cenu aptauja jauna līguma noslēgšanai.

Attiecībā uz 2022.gada 12.jūlija līguma Nr.2022/043 noslēgšanu no pieteicēja rakstveida paskaidrojumiem Disciplinārlietas izskatīšanas komisijai konstatējams, ka 2022.gada jūlija sākumā /Amats G/ /Persona I/ mutiski informēja pieteicēju par to, ka 2022.gadā būtiski palielinājās ārvalstu komandējumu skaits un ir pārsniegta 2022.gada 21.marta līguma Nr.2022/007 līgumcena. Tāpat /Persona I/ informēja pieteicēju par apstākļiem, ka Ministru prezidenta birojs nav nodrošinājis atbilstoša publiskā iepirkuma procesa norisi (vai vismaz iepirkumu procedūru uzsākšanu) – atklāta konkursa izsludināšanu. Pieteicējs uzskata, Ministru prezidenta biroja bezdarbības dēļ ir iestājusies ārkārtas situācija, kad ir apdraudēta jebkādu (ar vai bez gaisa pārvadājuma līgumreisu izmantošanas) Ministru prezidenta ārvalstu vizīšu īstenošana 4–6 mēnešu periodā (kamēr notiek atklāta konkursa procedūra ceļojuma aģentūras pakalpojumu iegādei). Tāpēc pieteicējs devis /Persona I/ mutisku rīkojumu nekavējoties uzsākt iepirkumu procedūras atbilstoši Publisko iepirkumu likumam, lai steidzami nodrošinātu attiecīgu pakalpojumu iegādi Ministru prezidenta ārvalstu vizīšu īstenošanai, kā arī informēt par radušos situāciju Ministru prezidenta biroju. Ar 2022.gada 31.augustarīkojumu Nr.2022/7.1.1.-39 tika izveidota iepirkuma komisija atklāta konkursa organizēšanai, un vienlaikus, lai nodrošinātu Ministru prezidenta funkciju nepārtrauktu izpildi, kamēr tiek organizēts atklāta konkursa iepirkums (atklāta konkursa procedūras veikšanas ilgums ir vidēji 4–6 mēneši), tika veikta cenu aptauja un noslēgts iepirkuma līgums.

[17.9] Var piekrist pieteicējam tiktāl, ka cenu aptauja un iepirkumu procedūra savā pamatbūtībā ir līdzīgas, atšķirība ir robežvērtībā, procesu termiņos, savukārt piedāvājumu vērtēšana ir salīdzināma. Tāpat tiesa atzīst par pamatotu pieteicēja argumentu, ka iepirkuma procesā summa nav jānosaka maksimālajā apmērā, kādā piešķirts finansējums, bet jāvērtē iepirkumam paredzētā finansējuma lietderīgums. Vienlaicīgi lietas materiāli liecina par to, ka jau no 2021.gada 21.septembra pieteicējam vajadzēja apzināties, ka 2022.gadā paredzētie deviņi gaisa pārvadājumu līgumreisi un tiem atvēlētā summa pārsniedz to finansējuma apjomu – līguma robežvērtību, ko noteic tiesību normas, lai būtu veicama cenu aptauja.

[17.10] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Rīkojumā par disciplinārsodu pamatoti atzīts, ka laika periodā no 2021.gada novembra līdz 2022.gada jūlijam Valsts kanceleja neveica Publisko iepirkumu likumā noteikto iepirkuma procedūru – atklāts konkurss, bet, izmantojot cenu aptaujas procesu, bija noslēgusi trīs iepirkuma līgumus ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja” par ceļojumu pakalpojumiem par kopējo summu 416 998,98*euro*, kā arī faktiski saņēma un apmaksāja pakalpojumus par kopējo summu 794 552,42 *euro*. Līdz ar to atzīstams, ka Rīkojumā par disciplinārsodu pamatoti secināts, ka līgumi noslēgti, nepamatoti piemērojot Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā noteikto izņēmumu.

Tāpēc, pretēji pieteicēja apgalvotajam, ka lēmums par cenu aptaujas organizēšanu ir pieņemts galējās nepieciešamības situācijā, kad nebūtu bijis iespējams izvēlēties citus rīcības variantus, jo pastāvēja reāls apdraudējums, ka būtu neiespējama Latvijas Republikas Satversmē un Ministru kabineta iekārtas likumā noteikto Ministru prezidenta funkciju nepārtraukta izpilde, pārtraucot Ministru prezidenta vizītes vismaz tuvāko 4–6 mēnešu laikā, no lietas materiāliem tas nav konstatējams.

Par minēto liecina ne tikai Ministru kabineta 2021.gada 24.septembra ārkārtas sēdē (protokols Nr.63, 1. § 2.punkts) izskatītais informatīvais ziņojums ,,Par priekšlikumiem valsts budžeta ieņēmumiem un izdevumiem 2022.gadam un ietvaram 2022.–2024.gadam”, ko apstiprinājis likumdevējs, bet viens no iesniedzējiem bija pieteicējs, kā arī Valsts kancelejas iepirkumu plāns 2022.gadam. Tāpat pieteicēja paskaidrojumi ir pretrunā /Persona I/ 2024.gada 6.jūnijā

paskaidrotajam Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijai, ka pieteicējs tika informēts par situāciju, ka pieteicējs izdeva rīkojumu par iepirkuma komisiju, ka 2023.gadā jau sākotnēji tika paredzēta tāda iepirkuma procedūra kā atklāts konkurss, bet, neskatoties uz minēto, 2023.gada martā tika veikta cenu aptauja, kā rezultātā ar ceļojumu biroju SIA ,,Averoja" tika noslēgts līgums par komandējumu nodrošināšanu Ministru prezidentam un birojam.

[17.11] Vērtējot disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas secināto, ka disciplinārpārkāpums ir ilgstošs un turpināts, tiesa šos secinājumus atzīst par pamatotiem atbilstoši iepriekš konstatētajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Konkrēti, cenu aptaujas rezultātā noslēdzot 2022.gada 21.marta līgumu Nr.2022/007, 2022.gada 12.jūlija līgumu Nr.2022/043 un 2023.gada 29.jūnija līgumu Nr.2023/040 ar SIA ,,Averoja", pieteicējs pārkāpa Publisko iepirkumu likuma 11.panta otrās, ceturtās un devītās daļas prasības līgumcenas noteikšanai, kā arī Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā noteikto izņēmumu līgumu slēgšanai par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem, uz kuriem attiecas CPV kods 63510000-7, ja paredzamā līgumcena ir mazāka par Ministru kabineta noteiktajām līgumcenu robežvērtībām. Turklāt pieteicēja rīcības rezultātā ir noslēgti trīs šādi līgumi, pieteicējam jau 2021.gada novembrī, pēc valsts budžeta likumprojekta apstiprināšanas, bija zināma informācija par plānotajiem reisiem un izdevumiem. Savukārt atklāta konkursa rezultātā līgums par aviopakalpojumiem Ministru prezidenta birojam noslēgts tikai 2023.gada 29.decembrī.

[17.12] Kaut arī pieteicējs uzskata, ka atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta pirmajai daļai un 38.panta pirmajai un otrajai daļai Ministru prezidents pārņēma funkcijas par komandējumiem, ņemot vērā, ka Valsts kancelejā attiecīgajā brīdī nebija izstrādāta, izveidota tāda iekšējās kontroles sistēma, kas nodrošinātu pieņemto lēmumu tiesiskuma, lietderības iekšējo pārbaudi un komandējumu norisei nepieciešamo dokumentu noformēšanu (rīkojumu izdošana, vienošanos slēgšana) pirms tiek uzņemtas finansiālās saistības, tiesa šādam argumentam nepiekrīt.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs bez iebildumiem ir apmaksājis visus komandējuma rēķinus pilnā apmērā, neko nevērtējot, kaut arī vērtēšanu un summu apmēru noteic Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 32.punkts tā brīža redakcijā, kas paredzēja, ka ceļa (transporta) izdevumus šo noteikumu 31.1., 31.2. un 31.3.apakšpunktā minētajām amatpersonām visos transporta veidos atlīdzina saskaņā ar faktiskajām izmaksām, bet ne vairāk kā atbilstoši biznesa klases vai tai pielīdzinātas klases tarifiem.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka augstāka iestāde vai amatpersona var pārņemt pakļautībā esošas iestādes vai pārvaldes amatpersonas lietvedībā esošu lietu savā kompetencē. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 38.panta pirmo un otro daļu daļējās pilnvaru pārņemšanas tiesības ietver augstākas iestādes vai amatpersonas tiesības ar rakstveida rīkojumu izlemt atsevišķu lietas aspektu, nepārņemot visu lietu savā kompetencē. Ja ir izmantotas daļējās pilnvaru pārņemšanas tiesības, sākotnēji piekritīgā iestāde vai pārvaldes amatpersona pieņem galīgo lēmumu, ievērojot augstākas iestādes vai amatpersonas rīkojumā izlemto lietas aspektu un izlemjot pārējos aspektus.

Savukārt šī likuma 39.pants paredz atbildību par pilnvaru pārņemšanu, ka pilnībā pārņemot padotībā esošas iestādes vai pārvaldes amatpersonas lietvedībā esošu lietu savā kompetencē (37.pants), augstāka iestāde vai amatpersona vienlaikus uzņemas atbildību par pieņemto lēmumu. Augstāka iestāde vai amatpersona, kas izmantojusi daļējās pilnvaru pārņemšanas tiesības (38.pants), ir atbildīga par to lietas aspektu, kuru tā izlēmusi.

Pieteicējs uzskata, ka Ministru prezidents ar faktisko rīcību un mutiskiem uzdevumiem Ministru prezidenta biroja amatpersonām ir noslēdzis civiltiesisku līgumu starp Valsts kanceleju un pakalpojumu sniedzēju – ceļojumu aģentūru, tāpēc Valsts kancelejai iestājas maksājuma saistības, un, tā kā Ministru prezidenta birojs katrā konkrētā gadījumā saņemtā pakalpojuma kvalitāti atzinis par atbilstošu iepriekš Ministru prezidenta noslēgtajam civiltiesiskajam līgumam par konkrēta aviopārvadājuma izpildi, tad Valsts kancelejai ir pienākums vienošanās noteiktajā laika periodā veikt apmaksu par saņemto pakalpojumu. Tāpat pieteicējs norādījis, ka /Amats H/ (līdz 30.11.2022. /Persona K/, no 01.12.2022. /Persona H/), konstatējot, ka noslēgto līgumu ietvaros nav iespējams tiesiski saņemt pakalpojumus, bija nekavējoties jāinformē /Amats A/ un jāziņo par to arī Ministru prezidentam, atsakoties no Ministru prezidenta uzdevuma (par speciālā avioreisa pasūtīšanu) pildīšanas.

Tiesa, vērtējot šos pieteicēja argumentus, atzīst tos par nepamatotiem, jo no lietā iesniegtajiem pierādījumiem neapstiprinās, ka /Amats A/ nav atbildīgs par iepirkumu procesu uzraudzību iestādē. Turklāt tieši Valsts kancelejas darbinieku kompetencē ietilpa uzraudzīt noslēgto līgumu izpildi, kā arī sekot līdzi līguma ietvaros iztērēto līdzekļu apjomam.

Tāpat lietā iesniegta Finanšu ministrijas 2024.gada 7.marta vēstule Nr.3.2-23/22-1/715, ka Finanšu ministrija ir iepazinusies ar Valsts kancelejas 2024.gada 4.marta vēstuli Nr.2024-7.3.1./36-725, kurā lūgts apstiprināt Finanšu ministrijas 2023.gada 20.decembra vēstulē Nr.3.2-23/22-1/3793 sniegtā skaidrojuma atbilstību vai sniegt precizējošu skaidrojumu par Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 ,,Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 32.punkta piemērošanu un sniedz viedokli (*lietas 5.sējuma 68.-69.lapa*).

Konkrēti, tā kā finansējums komandējumu organizēšanai 2022.gadam tika atbalstīts Ministru kabinetā prioritārā pasākuma ,,Resora ,,Ministru kabinets" valsts pārvaldes efektivitātes un kapacitātes stiprināšanā un IKT, materiāli tehniskās bāzes kapacitātes stiprināšana" ietvaros, tad tas tika arī īpaši atspoguļots attiecīgā gada valsts budžeta likuma paskaidrojumos (resora ,,Ministru kabinets" budžeta paskaidrojumu sadaļā ,,Prioritārajiem pasākumiem papildus piešķirtais finansējums"), norādot atbalstītā finansējuma apmēru, mērķi, sagaidāmo darbības rezultātu un rezultatīvo rādītāju. Likumdevējs, saņemot attiecīgo valsts budžeta projektu izvērtēšanai, bija informēts par attiecīgajiem piešķīrumiem un 2021.gada 23.novembrī ir to atbalstījis. Likuma ,,Par valsts budžetu 2022.gadam" paskaidrojumā tika ietverta informācija par atbalstīto prioritāro pasākumu – 315 000 *euro* deviņiem čarterlidojumiem, lai nodrošinātu drošus Ministru prezidenta delegācijas ārvalstu komandējumu aviopārlidojumus 2022.gadā. Tāpat likumdevējam valsts budžeta likuma paskaidrojumos ir pieejama informācija par katra resora, tostarp Ministru kabineta, visu programmu bāzes finansējuma apjomu, mērķi, galvenajām plānotajām aktivitātēm, sagaidāmiem darbības rezultātiem un to rezultatīvajiem rādītājiem. Tādējādi, Finanšu ministrijas ieskatā, tika nodrošināta publiskā caurskatāmība un parlamenta kontrole pār izdevumiem. Savukārt instrumentu izvēle izvirzītā mērķa sasniegšanai budžeta likumā noteiktās apropriācijas ietvaros ir budžeta izpildītāja kompetence.

No lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka pieteicējs būtu veicis Ministru prezidenta komandējumiem paredzēto gaisa pārvadājumu līgumreisu izvēli, ka minēto Ministru prezidenta birojs būtu saskaņojis ar pieteicēju. Šādus apstākļus nekonstatēja arī Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija, neapšaubot pieteicēja norādīto.

Tomēr minētais neatbrīvo pieteicēju no atbildības par Publisko iepirkumu likumam atbilstošas iepirkumu procedūras nodrošināšanu un atbilstoša iepirkuma līguma noslēgšanu, kā to pamatoti secinājusi Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija. Konkrēti, 2022.gada 21.marta līgumu Nr.2022/007, 2022.gada 12.jūlija līgumu Nr.2022/043, 2023.gada 29.jūnija līgumu Nr.2023/40 ir parakstījis pieteicējs. Turklāt spriedumā iepriekš atzīts, ka konkrētie līgumi noslēgti, piemērojot neatbilstošu Publisko iepirkumu likumā noteiktu iepirkuma procedūru (cenu aptauja, nevis atklāts konkurss). Vienlaicīgi tiesa atzīst par pamatotu Rīkojumā par disciplinārsodu, kā arī Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā secināto, ka pieteicējs ir apzinājies nepieciešamību veikt iepirkuma procedūru – atklāts konkurss, jo pats uz to bija norādījis Ministru prezidenta birojam (/Persona H/).

[17.13] Papildus vērtējot pieteicēja argumentu, ka Ministru prezidenta birojam bija pienākums organizēt iepirkuma procedūru, tiesa norāda turpmāko.

Saskaņā ar Ministru kabineta iekārtas likuma 25.pantu Ministru kabineta locekļa (tātad arī Ministru prezidenta) birojs veic politisko analīzi jautājumos, kuri skar attiecīgo nozari, noskaidro problēmas, sagatavo priekšlikumus to risināšanai un informē sabiedrību par attiecīgā Ministru kabineta locekļa darbību un viņa vadīto nozari, kā arī veic citus uzdevumus saskaņā ar attiecīgā Ministru kabineta locekļa norādījumiem. Atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 20.maija noteikumu Nr.263 ,,Valsts kancelejas nolikums" 14. un 15. punktam Ministru prezidenta birojs sniedz Ministru prezidentam priekšlikumus Ministru kabineta politikas izstrādē un īstenošanā un organizatoriski nodrošina Ministru prezidenta darbību; Ministru prezidenta birojs ir tieši pakļauts Ministru prezidentam. Ministru prezidenta birojs ir politiski atbildīgs par savu darbību un noteikto funkciju izpildi. Detalizētāk Ministru prezidenta biroja uzdevumi noteikti minēto noteikumu 18.punktā, kā arī Ministru prezidenta biroja 2004.gada 21.aprīļa reglamentā.

No minētā secināms, ka Ministru prezidenta biroja uzdevumos neietilpst administratīvo vai saimniecisko jautājumu risināšana. Atbilstoši Valsts civildienesta likuma 3.panta trešajai daļai Ministru prezidents un Ministru prezidenta

biroja darbinieki nav ierēdņi.

Pieteicējs vairākkārt uzsvēris, ka pienākums organizēt atbilstošu iepirkuma procedūru bija Ministru prezidenta birojam kā par iepirkumu atbildīgajai struktūrvienībai saskaņā ar Valsts kancelejas iekšējiem noteikumiem ,,Iepirkumu organizēšanas un līgumu noslēgšanas kārtība".

Vērtējot minēto, tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas secinājumus, kas pausti Atzinumā. Konkrēti, ņemot vērā, ka Ministru prezidenta biroja darbinieki ir tieši pakļauti /Amats H/, kurš savukārt ir tieši pakļauts Ministru prezidentam, nevis /Amats A/, /Amats A/ kompetencē nav dot Ministru prezidenta biroja darbiniekiem saistošus uzdevumus, kā arī viņa rīcībā nav iestādes vadītājam (darba devējam) piemītošu tiesisku instrumentu, lai panāktu šādu uzdevumu izpildi. Šā iemesla dēļ ir apšaubāms arī /Amats A/ izdoto iekšējo noteikumu saistošais spēks attiecībā uz Ministru prezidenta biroja darbiniekiem.

Līdz ar to Ministru prezidenta biroja ,,nozīmēšana" par struktūrvienību, kas ir atbildīga par iepirkuma organizēšanu, ir formāla un nenodrošina attiecīgu uzdevumu efektīvu izpildi.

No iepriekš minētā secināms, ka tieši /Amats A/ pienākums ir nodrošināt tādu Valsts kancelejas darbības organizāciju, kas nodrošina normatīvajiem aktiem atbilstošu lēmumu pieņemšanu un rīcības veikšanu. Tāpēc nav saprotami iemesli, kāpēc, izpildot Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto pienākumu ierēdnim pildīt amata pienākumus apzinīgi, izrādot personisko iniciatīvu un darbojoties sabiedrības interesēs, pieteicējs nav pienācīgi, tas ir, rakstveidā ziņojis Ministru prezidentam par to, ka līgumreisu pasūtīšana rada Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu. Tiesai nav iesniegti pierādījumi par pretējo.

Tajā pašā laikā vērā ņemams ir apstāklis, ka par Ministru prezidenta biroja veiktajiem gaisa pārvadājumu līgumreisu pasūtījumiem bija informētas vismaz divas /Amats A/ pakļautībā esošās amatpersonas: /Amats A/ tiešā pakļautībā esošā konsultante Ministru prezidenta birojā /Persona F/ un /Amats F/ /Persona J/. Minētajos apstākļos Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā pamatoti secināts, ka pieteicējam nepastāvēja nekādi šķēršļi, konstatējot Publisko iepirkumu likuma pārkāpuma risku, uzdot šīm amatpersonām informēt viņu par Ministru prezidenta biroja nodomu veikt kārtējo līgumreisa pasūtījumu. Vienlaicīgi Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijas Atzinumā pausta neizpratne par pieteicēja ilgstošu bezdarbību. Proti, nav izprotams, kādu iemeslu dēļ pieteicējs nav rakstveidā ziņojis Ministri prezidenta birojam par nepieciešamību uzsākt iepirkuma procedūru vai nav uzdevis to veikt sev tieši pakļautajām amatpersonām, lai iespējami īsā laikā novērstu Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu.

Līdz ar to Rīkojumā par disciplinārsodu pamatoti atzīts, ka par iepirkumu procesu atbildīgā persona bija pieteicējs kā iestādes vadītājs.

[17.14] Pieteicējs uzskata, ka /Amats A/ nav atbildīgs par Ministru prezidenta biroja plānotajiem Ministru prezidenta komandējumiem, tajā skaitā, izvēloties speciālos līgumreisus, kā arī par to izmaksām, jo /Amats A/ ir pienākums tikai šādus rēķinus apmaksāt. Tāpat pieteicējs nevarēja neapmaksāt ceļojumu aģentūras izrakstītos rēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem, citādi būtu nodarīts kaitējums valsts interesēm un tēlam. Turklāt pieteicējs veikto cenu aptauju ietvaros rīkojās valsts interesēs, lai nodrošinātu Ministru prezidenta iespēju jebkurā brīdī doties komandējumā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs nav saukts pie disciplinārās atbildības par Ministru prezidenta biroja organizētajiem komandējumiem, to izcenojumu. Pieteicējam disciplinārsods piemērots par ilgstošu iepirkuma procesu neveikšanu atbilstoši Publisko iepirkumu likumā noteiktajām prasībām, kā arī par kontroles pasākumu neveikšanu attiecībā pret padotajiem Valsts kancelejas darbiniekiem. Konkrēti, pieteicējs nav veicis kontroles pasākumus pār darbiniekiem, kas nav pilnvērtīgi izpildījuši Valsts kancelejas iekšējos normatīvajos aktos iepirkumu jomā uzliktos pienākumus saņemto rēķinu pārbaudē un saskaņošanā, neņemot vērā, ka saņemto rēķinu summa neatbilst noslēgtajiem līgumiem un iepirkuma procedūrām. Minētais liecina tieši par pieteicēja kā iestādes vadītāja pienākumu nepienācīgu pildīšanu, tāpēc nemazina viņa atbildību par pieļauto pārkāpumu.

Var piekrist pieteicējam, ka ceļojumu aģentūras rēķinu neapmaksāšana varētu kaitēt valsts interesēm un publiskajam tēlam. Vienlaicīgi tiesa nekonstatē rakstveidā noformētus pierādījumus, ka pieteicējs būtu informējis

Ministru prezidenta biroju, ka noslēgto līgumu summas ir pārtērētas, kaut arī pieteicēja rīcībā šāda informācija bija, ka pieteicējs būtu aicinājis Ministru prezidenta biroju rīkot ārpus kārtas iepirkumu procesu. Vienlaicīgi pieteicējs arī ilgstošā laika periodā neuzdeva Valsts kancelejas darbiniekiem organizēt iepirkuma procesu atklāta konkursa formā, kā tas spriedumā iepriekš secināts.

Tāpat tiesa nekonstatē, ka iepriekš minētajos apstākļos, ja pieteicējs uzskatīja Ministru prezidenta vai Ministru prezidenta biroja rīcību par prettiesisku jautājumā par līgumreisiem, pieteicējs būtu atteicies no uzdevuma pildīšanas (rēķinu par līgumreisiem apmaksas), rakstveidā informējot par to Ministru prezidentu, kā to paredz Valsts civildienesta likuma 16.panta pirmā daļa. Turklāt tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka ir bijuši vairāki gadījumi, kuros viņš atteicis apmaksāt rēķinus par tādu personu, kas nav Ministru prezidenta delegācijā, uzturēšanos lidostu VIP zonā u.tml., nav apstiprinājis jaunu mēbeļu, jaunu telefonu iegādi.

[17.15] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka viņa vadībā veikti pasākumi ar mērķi pilnveidot iestādes iekšējo iepirkumu procesu kontroles sistēmu, Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumā ir konstatēts, ka pieteicējs ir veicis vairākus pasākumus, lai nodrošinātu iestādes darbības atbilstību šajā jomā normatīvajiem aktiem. Vienlaikus tika norādīts, ka iestādes vadītāja atbildība neaprobežojas tikai ar formālu iepirkuma procesa sistēmas izveidi.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija atzinusi, ka no lietā esošajiem pierādījumiem nav gūstams apstiprinājums, ka pieteicējs /Amats A/ amatā ir veicis efektīvus un kvalitatīvus pasākumus, lai nodrošinātu atbilstošu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumu komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" iepirkumu procesa veikšanas uzraudzību, izvēloties pareizu iepirkumu procesa metodi un noslēgto iepirkuma līgumu izpildes kontroli, kā arī konstatēto trūkumu novēršanu.

Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu Rīkojumā par disciplinārsodu secināto, ka Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija, ievērojot konstatēto pārkāpumu daudzkārtējo atkārtošanos un ilgstošo turpināšanos, pamatoti atzina, ka pieteicējs /Amats A/ amatā nav nodrošinājis atbilstošu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumu komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" iepirkumu veikšanas uzraudzību un noslēgto iepirkuma līgumu izpildes kontroli, kā arī konstatēto trūkumu novēršanu.

Vienlaicīgi, konstatējot noslēgtā iepirkuma līguma summas pārsniegumu, saņemot apstiprināšanai rēķinus par notikušajiem līgumreisiem un nepieciešamību rīkot iepirkuma procedūru, lietā nav iegūti pierādījumi, ka pieteicējs būtu, piemēram, rakstveidā par minēto informējis Ministru prezidentu, kā arī ka būtu veicis pasākumus, lai novērstu turpmāku Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu, tieši pretēji, neievērojot Publisko iepirkumu likuma normās noteiktās prasības, pieteicējs pieļāva, ka tiek turpināti publiskie iepirkumi, izvēloties nepareizu iepirkuma procesa metodi.

[17.16] Pieteicējs rakstveida paskaidrojumos Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijai attiecībā uz ceļojumu aģentūras SIA ,,Averoja" rēķinu apmaksu pēc līguma summas sasniegšanas norāda, ka nav zinājis par to, ka pakalpojumi iepirkti, pārkāpjot Publisko iepirkumu likumu. Šo pozīciju pieteicējs uzturēja arī tiesā. Kā jau iepriekš secināts, minētais neatbilst iepriekš spriedumā konstatētajam un secinātajam, izņemot pieteicēja norādītos apstākļus, ka /Amats A/ par konkrētā gaisa pārvadājumu līgumreisa izmaksām tika informēts pēc pakalpojuma izpildes, saskaņojot apmaksai pakalpojuma sniedzēja iesniegto rēķinu.

[17.17] Rezumējot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka Rīkojumā par disciplinārsodu un Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumā pamatoti konstatēti pārkāpumi pieteicēja rīcībā – amata pienākumu nepamatota nepildīšana, nolaidīga un nekvalitatīva pildīšana (t.sk. tiesību aktiem neatbilstoša rīcība ar finanšu līdzekļiem), kas izpaudās tā, ka, pieteicējs kā iestādes vadītājs, noslēdzot 2022.gada 21.marta līgumu Nr.2022/007, 2022.gada 12.jūlija līgumu Nr.2022/043 un 2023.gada 29.jūnija līgumu Nr.2023/040 ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja" cenu aptaujas rezultātā, pārkāpa Publisko iepirkumu likuma 11.panta otrās, ceturtās un devītās daļas prasības līgumcenas noteikšanai, kā arī Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punktā noteikto izņēmumu līgumu par ceļojumu aģentūru pakalpojumiem, uz kuriem attiecas CPV kods 63510000-7, slēgšanai, ja paredzamā līgumcena ir mazāka par Ministru kabineta noteiktajām līgumcenu robežvērtībām. Vienlaicīgi pieteicējs kā iestādes vadītājs nav izpildījis Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto pienākumu ierēdnim pildīt amata

pienākumus apzinīgi, izrādot personisko iniciatīvu un darbojoties sabiedrības interesēs – nav pienācīgi (rakstveidā) ziņojis Ministru prezidentam par to, ka līgumreisu pasūtīšana rada Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējs ar savu rīcību ir izdarījis disciplinārpārkāpumu, kas atbilst Disciplināratbildības likuma 36.panta otrajai daļai.

[18] Disciplināratbildības likuma 36.panta otrā daļa papildus pārkāpumam paredz konstatēt tādu obligātu kritēriju kā būtisks kaitējums, konkrēti, ka valstij vai personai nodarīts būtisks mantisks zaudējums vai valsts interesēm būtisks kaitējums, vai personai būtisks personisks kaitējums.

Vērtējot minēto, tiesa konstatē, ka Rīkojumā par disciplinārsodu, kā arī Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā secināts, ka pieteicēja izdarītais disciplinārpārkāpums radījis valstij būtisku mantisku zaudējumu vai radīts valsts interesēm būtisks kaitējums Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 15.panta izpratnē.

Pārbaudot minēto, tiesa konstatē un secina turpmāko.

[18.1] Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 15.panta pirmajai daļai par būtisku mantisku zaudējumu uzskatāms disciplinārpārkāpuma rezultātā radīts mantisks zaudējums, kura apmērs disciplinārpārkāpuma izdarīšanas dienā pārsniedz piecas minimālās mēneša darba algas.

No Atzinuma redzams, ka Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nekonstatē, ka pieļauto Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu rezultātā valstij būtu radīts būtisks mantisks zaudējums. Proti, disciplinārlietas materiāli neliecina, ka gadījumā, ja līgumreisu pakalpojumu iegāde notiktu, ievērojot Publisko iepirkumu likuma prasības, līgumreisu izdevumi būtu mazāki, un, ja būtu, tad disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai nav iespējams pārliecināties par to iespējamo apmēru.

Tiesa šādu secinājumu atzīst par pamatotu un lietā esošajos pierādījumos balstītu.

[18.2] Vienlaicīgi no Rīkojuma par disciplinārsodu, ka arī no Atzinuma disciplinārlietā konstatējams, ka pieteicēja rīcībā konstatēts tieši valsts interesēm radīts būtisks kaitējums.

Minētais pamatots ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 15.panta ceturto, piekto un sesto daļu, kas noteic, ka par būtisku kaitējumu valsts interesēm uzskatāms: 1) disciplinārpārkāpuma rezultātā radīts tāds kaitējums svarīgām valsts vai sabiedrības interesēm, kuru nav iespējams novērst, novēršot attiecīgā disciplinārpārkāpuma tiešās sekas; 2) ierēdņa apzināta nepakļaušanās likumam, rīkojumam, tiesas spriedumam, ja šīs nepakļaušanās rezultātā zudusi uzticība disciplinārpārkāpuma izdarītājam kā valsts amatpersonai; 3) tāds kaitējums, kurš atbilst šā panta ceturtās vai piektās daļas prasībām un kurš ierēdņa disciplinārpārkāpuma rezultātā varēja rasties, bet nav radies no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

[18.3] Pieteicējs uzskata, ka kaitējumu valsts interesēm radīja nevis viņa kā iestādes vadītāja rīcība, bet gan, piemēram, Ģenerālprokuratūras un Valsts kontroles plašsaziņas līdzekļos paustais viedoklis par līgumreisu izmantošanas pieļaujamību. Šādu viedokli pieteicējs uzturēja arī tiesas sēdē.

No lietas materiāliem konstatējams, ka Disciplinārlietas izskatīšanas komisija šādu pieteicēja argumentu atzina par pamatotu. Vienlaikus disciplinārlietas izmeklēšanas komisija uzskatīja par pamatotu starpziņojumā pausto viedokli, ka būtisks kaitējums izpaudies vairākkārtējā Publisko iepirkumu likuma regulējuma neievērošanā. Turklāt disciplinārlietas izmeklēšanas komisija konstatēja, ka Publisko iepirkumu likuma pārkāpumi notikuši ne vien vairākkārtīgi (noslēgti trīs līgumi ar cenu aptaujas procesu), bet arī ilgstoši, tas ir, vismaz līdz atklāta konkursa (ID Nr.MK VK 2023/02), kura rezultātā 2023.gada 29.decembrī ar ceļojumu aģentūru SIA „Averoja” noslēgts līgums Nr.2023/160 (*https://eformsb.pvs.iub.gov.lv/show/c4325274-481c-417a-a969-bb8fdb25af6b*) uzsākšanai.

Tiesa šādus secinājumus atzīst par pamatotiem un lietā esošajos pierādījumos balstītiem. Minētais jau norādīts sprieduma [17] punktā.

Tiesas ieskatā Rīkojumā par disciplinārsodu un Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā pamatoti secināts, ka rīcība ar publiskas personas finanšu līdzekļiem vienmēr ir saistāma ar būtiskām publiskas personas interesēm. Rīcībai ar publiskas personas finanšu līdzekļiem likumdevējs ir piešķīris īpašu uzmanību. Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likumā citstarp ir noteikts pienākums ar publiskas personas finanšu līdzekļiem rīkoties likumīgi. Arī Publisko iepirkumu likuma 2.panta 1.un 2.punkts ir vērsts uz publiskas personas finanšu līdzekļu tiesisku izmantošanu, un viens no šā likuma mērķiem ir nodrošināt pasūtītāja līdzekļu efektīvu izmantošanu, maksimāli samazinot tā risku. Publisko iepirkumu likuma neievērošana skar arī būtiskas sabiedrības intereses – iepirkumu atklātību, kā arī piegādātāju brīvu konkurenci, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret tiem. Turklāt radīto kaitējumu nav iespējams novērst, novēršot pieļautā disciplinārpārkāpuma tiešās sekas.

Tiesa pievienojas Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas secinājumam, ka būtiska kaitējuma valsts, tostarp sabiedrības, interesēm konstatēšanai nav nepieciešams konstatēt informācijas par notikušo pārkāpumu publiskumu, jo sabiedrības intereses var tikt būtiski aizskartas arī tad, ja sabiedrība nemaz neuzzina par pārkāpumu vai par tā apstākļiem. Sabiedrības interesēs ir tiesiskas un efektīvas valsts pārvaldes nodrošināšana. Sabiedrības interesēs ir, lai amatpersonas ievēro normatīvo aktu prasības un lai sabiedrība kopumā varētu paļauties uz valsts pārvaldes tiesisku rīcību.

[18.4] Rezumējot konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka ar Rīkojumu par disciplinārsodu pamatoti konstatēts, ka pieteicēja izdarītais disciplinārpārkāpums radījis valsts interesēm būtisku kaitējumu Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 15.panta izpratnē.

[19]] Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteicēja vaina disciplinārpārkāpuma, par kuru pieteicējs saukts pie disciplināratbildības, izdarīšanā ir pierādīta. Šādu secinājumu tiesa pamato ar sprieduma [17] punktā secināto, kā arī ar turpmāk norādīto.

Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija Atzinumā pieteicēja rīcībā saskatīja apzinātu nepakļaušanos likumam. Konkrēti, apzinoties nepieciešamību komandējumu nodrošināšanai rīkot iepirkuma procedūru – atklāts konkurss, pieteicējs bija noslēdzis vairākus iepirkuma līgumus, veicot cenu aptauju, nevis rīkojot attiecīgu iepirkuma procedūru.. Tāpat pieteicējs, apzinoties, ka pakalpojuma sniedzēja nodrošināto līgumreisu vērtība pārsniedz noslēgto līgumu vērtību, nav atteicies no uzdevuma pildīšanas (rēķinu par līgumreisiem apmaksas), rakstveidā informējot par to Ministru prezidentu, kā to paredz Valsts civildienesta likuma 16.panta pirmā daļa. Savukārt pieteicēja paskaidrojumos norādītie viņa rīcības iemesli norāda uz izpratnes trūkumu par ierēdņa pienākumiem kopumā un iestādes vadītāja atbildību, par nevēlēšanos pildīt savus pienākumus, uzņemties atbildību par pieņemtajiem lēmumiem un veiktajām darbībām, par nespēju vai nevēlēšanos uzraudzīt padoto darbu, kā arī par pasīvu attieksmi pret amata pienākumu izpildi. Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas ieskatā šādas rīcības rezultātā ir zudusi uzticība pieteicējam kā valsts amatpersonai – iestādes vadītājam, kas izriet arī no Rīkojuma par Disciplinārsoda piemērošanu.

Tiesa atzīst par pamatotiem Rīkojumā par disciplinārsodu un Atzinumā secināto, izņemot secinājumu, ka pieteicējs nav atteicies no uzdevuma pildīšanas – rēķinu par līgumreisiem apmaksas, jo, tiesas ieskatā, rīcība, ja pieteicējs kā iestādes vadītājs neapmaksātu rēķinus par līgumreisiem, radītu kaitīgas sekas, kas izpaustos kā uzticības zudums valsts pārvaldei, tas radītu tiesvedības procesus pret valsti, radītu negatīvu iespaidu par valsts tēlu kopumā, ka valsts nespēj uzņemties pielīgtās civiltiesiskās saistības. Tomēr minētais nav pamats pieteicēja atbrīvošanai no disciplinārsoda. Vienlaicīgi apstāklis, ka pieteicējs, lai izpildītu valsts pielīgtās civiltiesiskās saistības, ir apmaksājis rēķinus par saņemtajiem pakalpojumiem, neattaisno pieteicēja bezdarbību, neveicot iepirkuma procesu – atklāts konkurss –, atbilstoši tiesību normām, kā arī neinformējot Ministru prezidenta biroju, ka ar noslēgto līgumu noteiktais finansējums jau ir iztērēts. Ievērojot konstatēto pārkāpumu atkārtošanos un ilgstošo turpināšanos, atzīstams, ka pieteicējs kā /Amats A/ nav nodrošinājis atbilstošu ,,Ceļojuma aģentūras pakalpojumu komandējumu un darba braucienu nodrošināšanai" iepirkumu veikšanas uzraudzību un noslēgto iepirkuma līgumu izpildes kontroli, kā arī konstatēto trūkumu novēršanu.

Tātad pieteicēja vaina disciplinārpārkāpumā ir pierādīta.

[20] Atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 5.panta otrajai daļai disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja ierēdnis, kas to izdarījis, ir apzinājies savas rīcības prettiesisko raksturu,

paredzējis tās nelabvēlīgās sekas un vēlējies vai apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos. Savukārt saskaņā ar šī panta trešo daļu disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja ierēdnis, kas to izdarījis, ir paredzējis savas rīcības nelabvēlīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvies, ka tās neiestāsies vai varēs novērst, vai arī nav paredzējis šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tās varēja paredzēt un bija jāparedz.

Pieteicējs norāda, ka disciplinārlietas atzinumā nav nekādas norādes par to, kāda ir vainas forma – ar nodomu vai aiz neuzmanības, kāda ir bijusi viņa attieksme pret sekām, ja tādas ir bijušas attiecībā uz pārējiem disciplinārlietas atzinumā it kā ietvertajiem disciplinārpārkāpumiem.

Tieša šādu pieteicēja argumentu noraida kā nepamatotu, norādot turpmāko.

Senāts ir norādījis, ka Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā ir paredzēta atbildība par rīcību, ja šīs rīcības rezultātā iestājušās normā noteiktās kaitīgās sekas. Lai sauktu pie atbildības saskaņā ar šo normu, jānoskaidro, vai pieteicējs veicis prettiesisku rīcību. Secīgi jāpārbauda, vai tās rezultātā nodarīts būtisks kaitējums un kāda ir pieteicēja attieksme pret izdarīto (sk. *Senāta 2019.gada 5.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-978/2019, ECLI:LV:AT:2019:0705.A420204717.11.S*).

Rīkojumā par disciplinārsodu minēts, ka disciplinārpārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, kam tiesa piekrīt, jo nav šaubu, ka pieteicējs zināja, kāds finansējums un cik avioreisi Ministru prezidenta komandējumiem 2022.gadā plānoti jau 2021.gada rudenī, līdzīgi kā tas ir ar 2023.gada budžeta plānu. Tātad pieteicējam bija iespēja noskaidrot, kādas iepirkuma procedūras atbilstoši Publisko iepirkumu likuma normām veicamas. Tāpat, saņemot ziņas no padotībā esošiem Valsts kancelejas darbiniekiem, ka ar līguma robežvērtība komandējumiem ir pārsniegta, ka nepieciešama aktīva rīcība, apzinoties iepirkuma procesa – atklāts konkurss ilgumu (4-6 mēneši), tikai aptuveni pēc diviem mēnešiem izdeva rīkojumu par iepirkuma komisijas izveidi, vienlaicīgi nenokontrolējot, ka iepirkums netiek veikts, izmantojot atbilstošu metodi, bet turpinot arī turpmāko gadu organizēt Ministru prezidenta un viņa biroja komandējumus, slēdzot līgumu ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja", izmantojot cenu aptaujas procesu, kā arī neinformējot rakstveidā Ministru prezidenta biroju ne par līguma noteiktās robežvērtības pārsniegšanu, ne par līdzekļu neesamību konkrētā līguma izpildei, ne par nepieciešamību, atbilstoši pieteicēja izdotajiem iekšējās kartības noteikumiem Ministru prezidenta birojam pašam organizēt iepirkuma procesu.

Pieteicēja bezdarbība konkrētajos apstākļos, kas aprakstīti sprieduma [17] punktā, nevar tikt skaidrota citādāk, kā apzināta.

Jau iepriekš spriedumā tiesa skaidroja, ka kritiski vērtējams arguments, ka pieteicējs par līguma robežvērtību pārsniegšanu un Ministru prezidenta plānotājiem komandējumiem, to aptuvenajām izmaksām, īpaši 2022.gadam, neko nezināja, uzzināja tikai redzot rēķinus, kas nosūtīti apmaksai, kas ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem. Turklāt, kā tas pamatoti secināts Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas atzinumā, ka gadījumā, ja pieteicējs nebija uzreiz konstatējis 2021.gada 5.novembra līguma Nr.2021/058 summas pārsniegšanu, to vairs nebija iespējams nekonstatēt brīdī, kad pieteicējs parakstīja 2022.gada 21.marta līgumu Nr.2022/007 ar to pašu pakalpojumu sniedzēju par to pašu iepirkuma priekšmetu, kā arī vēl jo vairāk 2022.gada jūlijā, kad atbilstoši pieteicēja paša paskaidrojumiem un /Persona I/ paskaidrojumiem pieteicējam par to ziņoja /Persona I/.

Kaut arī pieteicējs skaidro, ka viņam nebija pieejama informācija par noslēgto līgumu robežvērtību pārsniegšanu, ka viņš paļāvās uz Valsts kancelejas darbinieku kompetenci, racionāli nespējot izsekot katra darbinieka veiktajiem uzdevumiem, minētais vērtējams kritiski. Var piekrist pieteicējam, ka viņa darba apjoma dēļ nebūtu iespējams, kā arī nebūtu jēgpilni personiski kontrolēt katra Valsts kancelejas ierēdņa un darbinieka veikto amata vai darba pienākumu izpildi. Vienlaicīgi, kā tas jau norādīts iepriekš spriedumā, kontroles mehānisma neesība iestādē vai nekvalitatīva kontroles mehānisma esība, formāla kontroles sistēmas, kas nefunkcionē, izveide un radītās sekas, ir tieši iestādes vadītāja atbildība. Tāpēc, kā tas pamatoti secināts Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā, būtu sagaidāms, ka pieteicējs kā iestādes vadītājs pārliecinātos par līguma summas pietiekamību rēķina apmaksai nolūkā nodrošināt ,,četru acu principu", nevis tikai pasīvi paļautos uz padotajiem.

Tādējādi pieteicējs nav kvalitatīvi pildījis savus amata pienākumus, un pieteicēja veiktās darbības konkrētajā gadījumā nav bijušas pietiekamas un atbilstošas pieteicēja kompetencei, atbildībai un piešķirtajām pilnvarām. Novērtējot pieteicēja rīcību kopsakarā ar sniegtajiem paskaidrojumiem disciplinārlietas izskatīšanas laikā un tiesas

sēdē, konstatējams, ka pieteicēja veiktās atsevišķās darbības ir balstītas tikai uz paļaušanos, ka viņa padotībā esošie ierēdņi un darbinieki savus pienākumus un normatīvo aktu prasības pilda godprātīgi.

Tā kā pieteicējs ir apzinājies savas rīcības prettiesisko raksturu, proti, ka, cenu aptaujas rezultātā noslēdzot iepirkuma līgumus ar ceļojumu aģentūru SIA ,,Averoja", tiek pārkāptasPublisko iepirkumu likuma normas, kas paredz tādu iepirkuma procesu kā atklāts konkurss, tātad pieteicējs ir apzināti pieļāvis nelabvēlīgo seku iestāšanos.

Līdz ar to Rīkojumā par disciplinārsodu, kā arī Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas Atzinumā pamatoti atzīts, ka pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarīja ar nodomu, jo pieteicējs nevarēja neapzināties savas rīcības prettiesisko raksturu, rīkojoties neatbilstoši normatīvo aktu prasībām. Pieteicējs ir nodarījis būtisku kaitējumu valsts interesēm, kā arī pieteicēja rīcība ir kaitējusi Valsts kancelejas – valsts pārvaldes augstākās iestādes – reputācijai, jo pienākumu nepienācīga pildīšana pati par sevi kaitē attiecīgās iestādes prestižam. Turklāt ikviens valsts amatpersonas pieļauts normatīvo aktu pārkāpums mazina valsts pārvaldes iestādes prestižu un sabiedrības uzticēšanos iestādei. Arī tiesu praksē ir norādīts, ka amatpersonas pārkāpuma būtiskais kaitējums izpaužas apstāklī, ka šāda nodarījuma izdarīšana pati par sevi stipri kaitē sabiedrības uzticībai valsts pārvaldei. Principā vienmēr, kad nodarījumu izdara valsts amatpersonas, šis apstāklis vērtējams kā vainu pastiprinošs apstāklis. Tiesiskā valstī šis princips ir svarīgs, jo nevar likt vienlīdzības zīmi starp nodarījumu, ko izdarījusi privātpersona, un nodarījumu, ko izdarījusi amatpersona, pildot dienesta pienākumus (sk. *Senāta 2012.gada 13.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-344/2012, A420673710*).

Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāva noteicošais elements ir prettiesiskā rīcība. Tas izriet no tā, ka šāda prettiesiska rīcība (amata pienākumu nekvalitatīva pildīšana) jau pati par sevi ir disciplinārpārkāpums saskaņā ar minētā panta pirmo daļu. Kaitīgās sekas ir vienīgi kvalificējoša pazīme, kuru konstatējot, atbildība pastiprinās (panta otrajā daļā paredzēts bargāks sods). Savukārt par tādām pašām sekām, ja to pamatā nav prettiesiska rīcība, ierēdnim disciplinārā atbildība neiestājas. Tātad sekas pašas par sevi nenosaka pārkāpuma esību, bet vienīgi kvalificē pārkāpumu, kuru veido prettiesiskā rīcība. Tas norāda, ka pārkāpums par tādu atzīstams galvenokārt prettiesiskās rīcības dēļ (sk. *Senāta 2013.gada 4.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-168/2013, A42983709, 12.punktu*).

Tādējādi pieteicēja rīcībā pamatoti ir konstatēts disciplinārpārkāpums – konkrēto amata pienākumu nekvalitatīva pildīšana, kura dēļ valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums, kā arī pareizi konstatēta vainas forma – disciplinārpārkāpums izdarīts ar nodomu. Proti, pieteicējs ir apzinājies savas rīcības prettiesisko raksturu un apzināti pieļāvis nelabvēlīgo seku iestāšanos.

[21] Pieteicējs uzskata, ka, piemērojot disciplinārsodu, nav ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi.

Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 13.panta pirmā daļa noteic atbildību mīkstinošu apstākļu uzskaitījumu, savukārt saskaņā ar šā panta otro daļu iestāde par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var atzīt arī citus apstākļus, kuri nav minēti šajā likumā.

Vērtējot minēto, tiesa pieteicēja argumentu noraida kā nepamatotu. No lietas materiāliem redzams, ka par atbildību mīkstinošu apstākli Disciplinārlietas izskatīšanas komisija Atzinumā atzinusi pieteicēja norādīto par viņa noslogotību Covid-19 infekcijas slimības ierobežojošu pasākumu pārvaldībā. Vienlaicīgi citus Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 14.pantā minētos atbildību pastiprinošus apstākļus, kā arī 13.pantā minētos atbildību mīkstinošus apstākļus Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija nekonstatēja. Uz šādiem apstākļiem nav norādījis arī pats pieteicējs, to nekonstatēja arī tiesa.

Savukārt, vērtējot pieteicēja apsvērumus par vispārējo tiesību principu (vienlīdzības princips, patvaļas aizlieguma princips, procesuālā taisnīguma princips, objektīvās izmeklēšanas princips, pamatojuma princips) nepiemērošanu jautājumā par atbildību mīkstinošiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka tie ir pārāk vispārīgi un bez pamatojuma, kādā veidā pārkāpums izpaudies un kā tas varējis ietekmēt lietas iznākumu.

[22] Tālāk tiesa vērtēs pieteicējam piemēroto disciplinārsodu.

[22.1] Pieteicējam piemērots Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētoais disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem.

Disciplinārsodi, kurus var piemērot par disciplinārpārkāpumu, ir uzskaitīti Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 11.pantā, konkrēti:

1) rājiens;

2) mēnešalgas samazināšana, bet ne vairāk kā par 20 procentiem uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam;

3) pazemināšana amatā uz laiku, ne ilgāku par trim gadiem;

4) atbrīvošana no amata;

5) atbrīvošana no amata bez tiesībām vienu gadu pretendēt uz amatu valsts pārvaldē.

Savukārt Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 12.pantā noteikti disciplinārsoda noteikšanas principi. Atbilstoši panta pirmajai daļai, nosakot disciplinārsodu, ņem vērā izdarītā disciplinārpārkāpuma raksturu un tā radīto kaitējumu, ierēdņa vainas formu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī attiecīgajā dienestā esošo riska pakāpi radīt mantiskos zaudējumus vieglas neuzmanības gadījumā. Savukārt atbilstoši šī panta piektajai daļai, nosakot sodu, lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu norāda šā panta pirmajā daļā un, ja nepieciešams, arī trešajā un ceturtajā daļā minētos apstākļus. Saskaņā ar likuma 10.panta otro daļu disciplinārsoda mērķis ir sodīt vainīgo ierēdni, kā arī panākt, lai ierēdnis ievērotu normatīvos aktus un turpmāk atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas.

[22.2] No Rīkojuma par disciplinārsodu redzams, ka saskaņā ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 11.panta 3.punktu, 12.panta pirmo un piekto daļu, 31.pantu un 32.panta trešo daļu, ievērojot Ministru kabineta /Datums B/ rīkojumā /Numurs G/ ,,Par /Persona A/" doto pilnvarojumu (prot. /Numurs H/), nolemts par Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu pieteicējam piemērot disciplinārsodu – pazemināt viņu amatā un pārcelt/Amats B/ amatā uz laiku no /Datums F/ līdz /Datums G/.

Lietā nav strīda par to, ka disciplinārsoda pieteicējam piemērošanas termiņš ir noteikts līdz /Datums G/, kas ir pēdējā diena, kad pieteicējs ieņemtu /Amats A/ amatu. Tāpēc pieteicējam disciplinārsods nav noteikts uz maksimālo trīs gadu termiņu.

[22.3] Pieteicējs uzskata, ka piemērotais disciplinārsods uz laiku no /Datums F/ līdz /Datums G/ ir nepamatots, nesamērīgs un ar mērķi viņu pazemot.

[22.4] Vērtējot Rīkojuma par disciplinārsodu motivāciju, tiesa konstatē, ka ņemti vērā tādi apstākļi, ka disciplinārpārkāpums ir pieļauts publisko iepirkumu regulējošo normatīvo aktu neievērošanā (pārkāptas Publisko iepirkumu likuma 5.panta 13.punkta, 11.panta otrās, ceturtās un devītās daļas prasības). Tāpat disciplinārpārkāpums izdarīts vienā no jomām – publiskie iepirkumi –, kurā likumdevējs ir izvirzījis augstas tiesiskuma prasības. Tāpat secināts, ka pieteicējs nav ievērojis Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktos ierēdņa pienākumus, kā arī nav nodrošinājis efektīvu iekšējās kontroles sistēmas uzraudzību iepirkumu organizēšanas jomā (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 17.panta otrās daļas 6.punkts, noteikumu Nr.326 11. un 13.punkts). Secināts, ka disciplinārpārkāpums tika ilgstoši turpināts un atkārtots, ko tiesa iepriekš spriedumā atzina par pamatotu.

Tāpat, nosakot disciplinārsodu pieteicējam, ņemts vērā apstāklis, ka disciplinārpārkāpumu izdarījis iestādes vadītājs, turklāt valsts pārvaldes ietvaros augstākās iestādes vadītājs jeb ,,augstākā ranga" valsts civildienesta ierēdnis, atsaucoties uz to, ka /Amats A/ ,,augstākais" rangs valsts civildienesta ierēdņu starpā nostiprināts arī Valsts pārvaldes iekārtas likuma 26.panta ceturtajā daļā, piešķirot /Amats A/ tiesības dot tiešus rīkojumus ministriju valsts sekretāriem. Līdz ar to lēmums par disciplinārsoda izvēli pamatots ar to, ka, jo augstāku vietu amatpersona ieņem valsts pārvaldes hierarhiskajā struktūrā, jo augstākas prasības ir attiecināmas uz šo amatpersonu. Tas attiecināms gan uz profesionālās kvalifikācijas prasībām amatpersonai, gan uz tolerances līmeni pret amatpersonas

pieļautajiem pārkāpumiem, gan ar sabiedrības tiesībām uz profesionālu valsts pārvaldi, kas darbojas tiesiski, lietderīgi un sabiedrības interesēs, tāpēc neparedzot pieteicējam dienesta turpināšanu tieši /Amats A/ amatā.

[22.5] No Rīkojuma par disciplinārsodu un Atzinuma redzams, ka soda noteikšanā ņemta vērā arī pieteicēja attieksme pret pieļauto pārkāpumu, ko raksturo savas atbildības noliegšana un formālisms. Arī tiesas sēdē pieteicējs pārkāpumu neatzina, uzskatot, ka atbildība par publisko iepirkumu neveikšanu jāuzņemas Ministru prezidenta birojam.

Lemjot par nepieciešamību pieņemt lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, ir ņemta vērā Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmā daļa, tas ir, izvērtēta disciplinārsoda nepieciešamība un piemērotība, lai sasniegtu tiesisku mērķi, kā arī izvērtēta disciplinārsoda vajadzība un atbilstība.

Par minēto liecina apstāklis, ka Rīkojumā par disciplinārsodu ņemts vērā disciplinārsoda mērķis, proti, atsaucoties uz Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 10.panta otro daļu, kas noteic, ka disciplinārsoda mērķis ir sodīt vainīgo ierēdni, kā arī panākt, lai ierēdnis ievērotu normatīvos aktus un turpmāk atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas.

No minētā secināms, ka pieteicējam piemērotajam disciplinārsodam – pazemināšana amatā – ir konstatēts tiesisks mērķis. Vienlaicīgi Rīkojumā par disciplinārsodu secināts, ka Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 10.panta otrajā daļā minēto mērķi nav iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem, kā vien piemērojot pieteicējam disciplinārsodu, kas neparedz dienesta turpināšanu /Amats A/ amatā, – pazemināšanu amatā uz laiku līdz trim gadiem.

[22.6] Vērtējot minēto, tiesa šos argumentus atzīst par pamatotiem, lietas apstākļos un tiesību normās balstītiem.

[23] Tālāk tiesa vērtēs pieteicējam piemērotā disciplinārsoda veidu – pieteicēja pārcelšanu uz /Amats B/ amatu.

[23.1] Pieteicējs norāda, ka, piemērojot disciplinārsodu, viņš tika pazemināts amatā, kam ir būtiski zemāka mēnešalgas grupa nekā /Amats A/ amatam, ka viņam nav atbilstošas kvalifikācijas ieņemt konkrēto amatu. Pieteicējs atsaucas uz tikumības un taisnprātības apsvērumiem, ka pieteicējs pazemināts amatā tiktāl, ka ir padots ļoti daudziem ierēdņiem, kas iepriekš strādāja viņa pakļautībā, ka minētais būtiski aizskar pieteicēju. Amatam, kurā disciplinārsodītu ierēdni pārceļ, ir jāatbilst samērīguma principam, disciplinārsodam ir jābūt samērīgam, turklāt valsts pārvaldē bija arī citas vakantas amata vietas, kas, piemērojot disciplinārsodu pieteicējam, vispār netika apsvērtas un vērtētas.

[23.2] Rīkojumā par disciplinārsodu secināts, ka, piemērojot disciplinārsodu – pazemināšana amatā –, un pārceļot pieteicēju /Amats B/ amatā, tika ņemts vērā tas, lai pieteicējs attiecīgā amata pienākumus objektīvi spētu izpildīt, proti, ka pieteicēja izglītība, kvalifikācija un profesionālās iemaņas ir atbilstošas. Konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka pieteicējs objektīvi nespētu pildīt /Amats B/ pienākumus.

[23.3] No lietas materiāliem konstatējams, ka /Amats B/ amatā nepieciešama augstākā izglītība bez konkrētas kvalifikācijas.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir ieguvis tiesību zinātņu maģistra grādu un jurista kvalifikāciju un inženierzinātņu maģistra grādu transporta un satiksmes zinātnē, ka pieteicējam ir nepieciešamā divu gadu pieredze vadošā amatā un pieredze darbā valsts pārvaldē, kā arī ir profesionālās zināšanas un prasmes amata pienākumu veikšanai, kuras iegūtas, veicot /Amats A/ pienākumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē, ka pieteicējs objektīvi nespētu pildīt /Amats B/ pienākumus. Pieteicēja izglītība, kvalifikācija un profesionālās iemaņas ir atbilstošas. Par minēto liecina arī turpmākais.

[23.4] Rīkojumā par disciplinārsoda piemērošanu norādīts, ka /Amats A/ amatā pieteicēja funkcijas bija saistītas ar Valsts kancelejas darba plānošanu, vadīšanu, organizēšanu un koordinēšanu, kā arī /Amats A/ pakļauto struktūrvienību un ierēdņu darba vadīšanu un organizēšanu. /Amats B/ tiešais un funkcionālais vadītājs ir /Amats A/. Tādējādi pieteicējs ir kvalificēts, lai pārraudzītu un koordinētu Saimnieciskā nodrošinājuma nodaļas darbu,

kontrolētu un koordinētu Valsts kancelejas pārvaldībā esošā ēku kompleksa pārvaldību atbilstoši normatīvo aktu prasībām un saskaņā ar ēkas pārvaldīšanas līgumu, kā arī spētu veikt citus /Amats B/ amatam noteiktos pienākumus.

Savukārt /Amats B/ pienākumos (*lietas 4.sējuma 84.-86.lapa*) ietilpst plānot un vadīt Saimnieciskās darbības nodaļu, kontrolēt kvalitatīvu nodaļas kompetencē esošu uzdevumu savlaicīgu un kvalitatīvu izpildi; nodrošināt ēku kompleksa apsaimniekošanu, nepieciešamo remontu plānošanu; plānot un koordinēt saimnieciski administratīvo izdevumu lietderību u.c.

2024.gada 8.jūlijā veikti grozījumi Valsts kancelejas 2023.gada 6.jūlija reglamentā Nr.2023/7.2.6.-1 (*lietas 8.sējuma 30.-31.lapa*), izsakot 3.punktu redakcijā, kas papildus Valsts kancelejas nolikumā minētajām struktūrvienībām 3.10.punktā iekļauj Saimnieciskā nodrošinājuma nodaļu. Tāpat veiktie grozījumi papildina šo reglamentu ar 12.^{1}punktu redakcijā, kas paredz, ka Saimnieciskā nodrošinājuma nodaļa plāno, veic organizē saimniecisko darbību un citas ar Ministru prezidenta un Valsts kancelejas materiāltehnisko nodrošinājumu saistītas darbības, organizē nepieciešamo preču un materiālu iegādi un saimniecisko pakalpojumu saņemšanu, veicamo būvdarbu saskaņošanu un to pieņemšanu, kā arī veic ar Ministru kabineta ēkas un teritorijas apsaimniekošanu saistītas darbības. Tāpat Saimnieciskās nodrošinājuma nodaļas kompetencē noteikts nodrošināt Valsts kancelejā darba aizsardzības, ugunsdrošības un civilās aizsardzības pasākumu īstenošanu, nodrošināt sakaru darbību, pieejamību un attīstību, audio atskaņošanas tehnoloģiju izmantošanu attīstību, nodrošināt transportlīdzekļu izmantošanu, pieejamību, pārvaldību.

Savukārt 2024.gada 8.jūlijā apstiprinātais /Amats B/ amata apraksts (*lietas 8.sējuma 32.-34.lapa*) noteic citastarp tādus pienākumus kā nodrošināt Valsts kancelejas noslēgto saimniecisko līgumu izpildes kontroli, kā arī sagatavot Valsts kancelejas iepirkumu saimnieciskajām vajadzībām prasības pretendentu atlasei, tehniskās specifikācijas, darba uzdevumus, vērtēšanas prasības.

[23.5] No lietas materiāliem konstatējams, ka disciplinārprocesa ietvaros, lemjot jautājumu par konkrētu amatu, kurā pieteicēju pārcelt, izpildot disciplinārsodu, nav apsvērtas vakances visā valsts civildienestā kopumā, ir ņemtas vērā tikai Valsts kancelejā esošās brīvās vakances. Ņemot vērā pieteicējam piemēroto disciplinārsodu – pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem – bija iespējams vērtēt vakances tikai Valsts kancelejas ietvaros, tāpēc Valsts kancelejas un Ministru prezidentes pārstāvju ieskatā nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka bija pienākums izvērtēt pieejamās vakances visā civildienestā.

Tiesas sēdē Valsts kancelejas un Ministru prezidentes pārstāves minēto apstiprināja, papildus paskaidrojot, ka Valsts kancelejas rīcībā ir visas brīvās vakances valsts civildienestā, vienlaicīgi Valsts kancelejas ietvaros pieteicēju varēja pazemināt amatā tikai konkrētā resora ietvaros. Tā kā Valsts kancelejai nav padotības iestāžu, izņemot Valsts administrācijas skolu, bija iespēja, ka Ministru kabineta sēdē kāds no ministriem izvēlas pieteicēju un piedāvā viņam kādu vakanci, bet tas nenotika. Turklāt pārsūdzētais rīkojums pats par sevi neaizskar Valsts civildienesta likuma 22.pantā paredzētās vispārīgās tiesības uz pastāvīgu civildienestu, jo ierēdnim ir tiesības uz civildienestu, nevis uz konkrētu amatu civildienestā.

[23.6] No Rīkojuma par disciplinārsodu konstatējams, ka Rīkojuma par disciplinārsodu pieņemšanas brīdī Valsts kancelejā vakantas bija četras valsts civildienesta ierēdņu amata vietas: Valsts pārvaldes politikas departamenta Valsts pārvaldes attīstības nodaļas konsultanta – datu analītiķa amats; /Amats B/ amats, Finanšu un līgumu pārvaldības nodaļas juriskonsulta amats un Dokumentu pārvaldības departamenta Korespondences un apmeklētāju pieņemšanas nodaļas konsultanta amats.

Tāpat, vērtējot Rīkojuma par disciplinārsodu saturu, konstatējams, ka, pieņemot lēmumu, par pamatu ņemti tādi kritēriji kā pieteicēja ilggadējā pieredze vadītāja amatā, ka vienīgais vakantais vadītāja amats Valsts kancelejā ir /Amats B/ amats, ka /Amats B/ amatā nepieciešama šāda profesionālā kvalifikācija: augstākā akadēmiskā vai otrā līmeņa augstākā profesionālā izglītība; vismaz divus gadus ilga profesionālā pieredze nozarei atbilstošā jomā; pieredze vadošā amatā; vēlama pieredze darbā valsts pārvaldē; vēlama pieredze iepirkumu organizēšanā, ka pieteicējam ir atbilstoša izglītība un profesionālā pieredze.

Tāpat konstatējams, ka, pieņemot Rīkojumu par disciplinārsodu, ir vērtēts arī aspekts, ka /Amats B/ amats tiešā veidā ir saistīts ar publisko iepirkumu procesa organizēšanu, apstākļos, kad pieteicējam disciplinārsods tiek piemērots tieši par publiskā iepirkuma procesu regulējošo tiesību normu neievērošanu un kontroles neveikšanu vadītajā iestādē par publisko iepirkumu procesiem. Kā pamatojums konkrētam lēmumam minēts arguments, ka /Amats B/ amatā pieteicējam būs iespēja atjaunot zaudēto uzticību kā vadītājam un labāk izprast atbildību par iepirkumu organizēšanas tiesiskumu, turklāt /Amats B/ amata pienākumos neietilpst gala lēmumu pieņemšana attiecībā uz iepirkuma procedūrām, līgumu noslēgšanu un finanšu līdzekļu izlietojumu.

[23.7] Vērtējot minēto, tiesa norāda, ka saskaņā ar tiesiskās vienlīdzības principu disciplinārsodam līdzīgās lietās ir jābūt līdzīgam, savstarpēji samērojamam. Taču šo prasību ir iespējams īstenot tikai atsevišķas iestādes, nevis visa civildienesta [..] iestāžu ietvaros. Sodu ietekmējošo faktoru pienācīga izvērtēšana un apkopošana [..] ir iespējama tikai konkrētajā iestādē, jo tad iestādes rīcībā ir pilnīga informācija gan par tai pakļautu personu, gan par disciplinārpārkāpuma detaļām. Tādējādi konsekventai praksei attiecībā uz soda apmēru par līdzīgiem disciplinārpārkāpumiem jābūt ievērotai vienas iestādes ietvaros (sk. *Senāta 2012.gada 14.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-483/2012, A420567010, 7.punktu*).

Tā kā pieteicējs ieņēma /Amats A/ amatu, norādāms, ka nav līdzīgas tiesu prakses, kurā /Amats A/ būtu piemērots konkrēts disciplinārsoda veids, lai salīdzinātu situāciju.

Ja tiek piemērots par konkrēto disciplinārpārkāpumu paredzētais minimālais sods, tad atsevišķa lietderības apsvērumu izvērtēšana nav nepieciešama, jo tiesību normas sankcijā paredzētā soda samērīgumu un atbilstību jau ir izvērtējis likumdevējs, nosakot šādu minimālo iespējamo soda veidu (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 5.decembra sprieduma lietā Nr.A42708909, 12.5.punktu*). Citos gadījumos lietderības apsvērumu neizdarīšana ir pamats, lai lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu atceltu (sk. *Senāta 2007.gada 14.maija sprieduma lietā Nr.SKA-55/2007 12. un 14.punktu*). Savukārt, ja lēmuma pamatā konstatējami trūkumi, nepieciešams izvērtēt, vai konkrētā soda apmēra pamatojums nav izsecināms no lēmuma kopumā un vai pārkāpums ir būtisks un ietekmē lēmuma tiesiskumu (sk. *Senāta 2012.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-344/2012, A420673710, 13.punktu*).

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējam nav piemērots Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētais minimālais sods, līdz ar to lietderības apsvērumu invertējums, piemērojot disciplinārsodu, ir administratīvā akta sastāva neatņemama sastāvdaļas, kas jāvērtē, izdodot administratīvo aktu.

[23.8] Vērtējot pieteicēja izglītību un kvalifikāciju, tiesa to atzīst par atbilstošu, lai pieteicējs varētu ieņemt /Amats B/ amatu, īpaši pie apstākļa, ka, vadot iestādi, pieteicējam būtu jābūt izpratnei par visu konkrētās iestādes darbības sfēru, vispārīgi jāpārzina visas jomas.

Tāpat nav pamatots pieteicēja arguments par noteiktā disciplinārsoda termiņu, jo tas nav maksimālais sods – trīs gadi, bet gan pieskaņots pieteicēja amata termiņam kā /Amats A/. No minētā neizriet, ka pēc konkrētā datuma ar pieteicēju varētu tikt pārtrauktas civildienesta attiecības, ka pēc disciplinārsoda izbeigšanās pieteicējs nevarētu ieņemt citu amatu.

[23.9] Vienlaicīgi tiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst par pamatotu pieteicēja argumentu, ka viņam piemērotais disciplinārsoda veids – pazemināšana amatā uz laiku līdz trīs gadiem un pārcelšana tieši /Amats B/ amatā – ir vērtējams kā pieteicēja cieņu aizskarošs, pazemojošs apstākļos, kad valsts civildienestā bija pieejami citi amati, kuros izpildīt pieteicējam piemēroto disciplinārsodu.

Rīkojumā par disciplinārsoda piemērošanu secināts, ka pieteicējs ir zaudējis uzticību kā iestādes vadītājs, tāpēc par piemērotāko disciplinārsoda veidu atzīta pieteicēja pazemināšana amatā.

Tāpēc tiesa nepiekrīt Rīkojumā par disciplinārsodu un atbildētājas pusē pieaicināto iestāžu pārstāvju paskaidrotajam, ka pieteicēju nebija iespējams pārcelt citā amatā, citā resorā valsts pārvaldes iestādē, šādu iespēju pirms administratīvā akta izdošanas pat nevērtējot. Tiesas sēdē Valsts kancelejas un Ministru prezidentes pārstāvju izteiktie argumenti, ka pārcelšana disciplinārsoda izpildes ietvaros iespējama tikai konkrētas iestādes vai resora ietvaros, ir nepamatoti, īpaši apstākļos, kad valstī ir noteikts vienots civildienests, atbilstoši Valsts civildienesta likumam ierēdnim ir tiesības uz dienesta gaitu un vadību vispārējā valsts civildienestā. Turklāt tieši Valsts

kancelejas rīcībā ir ziņas par vakantajiem amatiem valsts pārvaldē, tāpēc nav saprotams, kāpēc netika vērtēta pieteicēja pieredze valsts dienestā, tajā skaitā ilgstoši vadošos amatos, kā arī pieteicēja zināšanas, prasmes, potenciāls būt lietderīgam valsts pārvaldē, jo sabiedrības interesēm atbilstoši ir nodrošināt valsts pārvaldi ar augsta līmeņa profesionāļiem. Apstāklis, ka pieteicējs pieļāvis kļūdu, kas atbilst disciplinārpārkāpumam pēc piemērotā disciplinārsoda veida liecina, ka pieteicējs nav pilnībā zaudējis uzticību valsts pārvaldei, tāpēc nav atbrīvots no dienesta. Turklāt, piemērojot disciplinārsodu, pieteicēja zināšanas, prasmes un pieredze nav mazinājusies.

Lietā nav strīda par to, ka valsts pārvaldē amati tiek klasificēti, ņemot vērā darba sarežģītību, saturu, vadības funkciju, atbildību par darba rezultātiem un pieņemtajiem lēmumiem. /Amats B/ amats ir tiešā padotībā /Amats A/, tādēļ tas ir klasificēts zemāk nekā /Amats A/ amats, bet tas ir vadītāja līmeņa amats un pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas dienā bija vienīgais vakantais vadītāja amats Valsts kancelejā.

Disciplinārsodam ir jābūt taisnīgam, atbilstošam sabiedrības interesēm, jo sabiedrības interesēs ir, lai disciplinārpārkāpumos vainīgā amatpersona saņemtu taisnīgu sodu, īpaši apstākļos, kad konkrētā amatpersona ir zaudējusi uzticību kā iestādes vadītājs. Atbilstoši stabilai Senāta judikatūrai likuma ievērošana ir jebkuras tiesību sistēmas balsts, tiesiskā kārtība kā tāda ir atzīstama par aizsargājamu labumu, vērtību, kuras apdraudējums vienlaikus apdraud sabiedrisko drošību (sk. *Senāta 2004.gada 30.marta sprieduma lietā Nr.SKA-5/2004 17.punktu*). Vienlaicīgi tiesa skaidro, ka, izvērtējot un saucot dienesta personas pie disciplināratbildības, jārīkojas racionāli, proti, neizmantojot disciplinārsodīšanas funkciju pašmērķīgi vai lai ietekmētu dienestā esošās personas.

Var piekrist Valsts kancelejas un Ministru prezidentes rakstveida paskaidrojumos noradītajam tiktāl, ka lēmums pazemināt amatā pieteicēju pats par sevi neaizskar Valsts civildienesta likuma 22.pantā paredzētās vispārīgās tiesības uz pastāvīgu civildienestu, jo ierēdnim ir tiesības uz civildienestu, nevis uz konkrētu amatu civildienestā. Tomēr, izvērtējot pieteicēja izglītību un kvalifikāciju, kā arī pieredzi dienestā, pie apstākļa, ka Valsts kancelejai ir pieejamas visas brīvās vakances civildienestā, tiesa uzskata, ka valsts un sabiedrības interesēm kopumā atbilstoša rīcība bija izvērtēt ne tikai Valsts kancelejā pieejamās vakantās ierēdņu amata vietas, bet gan izvērtēt visas brīvās vakances valsts civildienestā. Pieteicējam piemērotais sods – pazemināšana amatā, pārceļot uz /Amats B/ amatu –, ir vērtējams kā pieteicēja cieņu aizskarošs, jo tiesas ieskatā ierēdņa pazemināšana amatā, viņu subordinācijas ķēdē novietojot iestādē būtiski zemākā līmenī kā iepriekš, tādējādi liekot būt padotam tiem, kas iepriekš bija padotībā pieteicējam, konkrētajos lietas apstākļos varēja likt pieteicējam justies noniecinātam un pazemotam. Citas iestādes ietvaros, izpildot disciplinārsodu, pieteicējam ne tikai nebūtu liegtas tiesības uz dienestu, bet arī būtu saglabāta pieteicēja cieņa, jo disciplinārsodam ir jābūt samērīgam. Tiesa izskatāmajā lietā nenokonstatē, ka pieteicējam piemērotais disciplinārsods, tieši nosakot amatu, kurā pieteicējs pārceļams, ir samērīgs, pamatots, racionālos apsvērumos balstīts. Tāpat arguments, ka jebkuram no ministriem Ministru kabineta sēdē, izspriežot jautājumu par disciplinārsoda piemērošanu, nosakot un vērtējot amatu, uz kuru pieteicēju pārcelt, bija iespēja pieteicējam piedāvāt amatu savā ministrijā, bet pieteicēju neviens no ministriem neizvēlējās, vērtējams kā absurds un iracionāls, tiesību normās un labas pārvaldības interesēs nebalstīts. Disciplinārsoda – pazemināšana amatā – piemērošana un izpilde nav iespēja ministriem piedāvāt pieteicējam jaunus izaicinājumus valsts civildienestā, bet šī piespiedu ietekmēšanas līdzekļa mērķis ir, pirmkārt, sodīt pieteicēju, nepazemojot un neaizskarot cilvēka cieņu, otrkārt, panākt, lai pieteicējs ievērotu normatīvos aktus un turpmāk atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērotais disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem, pārceļot /Amats B/ amatā – nav samērīgs, jo nesatur vērtējumu par konkrētā amata izvēli un konkrētajos apstākļos ir vērtējams kā pieteicēja cieņu aizskarošs. Nav izskaidrojama iestādes rīcība par pārkāpumiem publisko iepirkumu jomā pazemināt pieteicēju uz amatu, kurā jāveic tādi amata pienākumi kā publisko iepirkumu veikšana. Tas principā ir pretrunā ar tiem iemesliem, kāpēc pieteicējs ir saukts pie disciplinārās atbildības. Pieteicējam uzdots veikt jaunajā amatā citastarp tādus pienākumus, par kuru kontroles neveikšanu, bezdarbību, viņš ir zaudējis uzticību valsts pārvaldei. No lietas materiāliem redzams, ka uz šo apstākli uzmanību vērsa Rīkojuma par disciplinārsodu sagatavotājs un pati Ministru prezidente Ministru kabineta sēdē, tomēr Rīkojums tika pieņemts.

[23.10] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka disciplinārsods pēc būtības pieteicējam noteikts pamatots – pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem –, savukārt lēmums daļā par amatu, uz kuru pieteicējs pārceļams, nav izvērtēts, nav motivēts, nav pamatots ar lietderības apsvērumiem.

Tāpēc tiesa atzīst, ka Rīkojums par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējam ir prettiesisks, līdz ar to atceļams, savukārt attiecīgais pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

[23.11] Attiecībā par sprieduma izpildes seku novēršanu – pieteicēja atjaunošanu dienestā, norādāms turpmākais.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 253.panta otro daļu, ja nepieciešams, it īpaši ja pirms administratīvā akta atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu uzsākta tā izpilde, tiesa spriedumā norāda, kādā veidā iestādei jānovērš uzsāktās izpildes sekas, un uzdod iestādei šajā nolūkā noteiktā termiņā veikt konkrētas darbības.

Tiesa varētu lemt par prettiesiskā administratīvā akta seku novēršanu, tas ir, par pieteicēja atjaunošanu civildienestā atbilstoši procesuālajam regulējumam, ja tas būtu nepieciešams. Tomēr izskatāmajā lietā konstatējams, ka pieteicējs ir atbrīvots no dienesta pēc paša vēlēšanās (ko tiesa tālāk vērtēs spriedumā pēc būtības), kā arī nav lūdzis novērst viņam ar prettiesisku administratīvo aktu radītās sekas. Pamatojoties uz minēto, tiesa nekonstatē pamatu lemt jautājumu par sprieduma izpildes seku novēršanu, atzīstot Rīkojumu par disciplinārsoda uzlikšanu pieteicējam par prettiesisku un atceļamu.

[24] Lai gan tas neietekmē spriedumu šajā daļā, tiesa uzskata par lietderīgu papildus atbildēt uz atsevišķiem pieteicēja argumentiem.

Pieteicējs norādījis, ka, pieņemot Rīkojumu par disciplinārsodu, nav uzklausīts pieteicēja viedoklis par pārcelšanu amatā saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 37.panta trešo daļu.

Tiesa šo pieteicēja argumentu noraida kā nepamatotu, pamatojoties uz turpmāko.

Valsts civildienesta likums reglamentē kārtību, kādā persona pretendē uz ierēdņa amatu un personu atbrīvo no ierēdņa amata, ierēdņa pienākumus, tiesības, dienesta gaitu un vadību vispārējā valsts civildienestā. Savukārt Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likums nosaka valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības pamatu, disciplinārpārkāpumu veidus un piemērojamos disciplinārsodus, kā arī kārtību, kādā izskata jautājumus par ierēdņu saukšanu pie disciplināratbildības, apstrīd un pārsūdz pieņemtos lēmumus.

Valsts civildienesta likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka ierēdņa pārcelšana citā amatā tajā pašā vai citā iestādē veicama, lai nodrošinātu labu pārvaldību, it sevišķi civildienesta uzdevumu efektīvu izpildi un sabiedrības uzticību civildienestam. Atbilstoši šī panta trešajai daļai, pārceļot ierēdni, tiek izvērtēts viņa viedoklis. Pārceļot ierēdni uz citu iestādi, tiek izvērtēts arī to iestāžu viedoklis, no kuras un uz kuru ierēdni var pārcelt.

Minētās tiesību normas nav attiecināmas uz disciplinārsoda izpildi, bet gan uz rotāciju civildienesta ietvaros, piemērojot ierēdnim pārcelšanu citā amatā valsts iestādē, saglabājot amata atlīdzību un sociālās garantijas uz noteiktu laika periodu.

Pieteicējam izskatāmajā lietā ir piemērots disciplinārsods atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likumam, nevis pārcelšana amatā, ko regulē Valsts civildienesta likuma normas.

Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicējam atbilstoši Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likumā noteiktajam tika piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku līdz trim gadiem, nav tiesiska pamata piemērot Valsts civildienesta likuma 37.panta normas.

[25] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņš tika pazemināts amatā, kam ir būtiski zemāka mēnešalgas grupa nekā /Amats A/ amatam, tiesa norāda turpmāko.

Kā jau iepriekš spriedumā secināts, /Amats A/ amats ir ,,augstākā ranga" amats valsts pārvaldē, ņemot vērā, ka /Amats A/ var dot norādījumus arī ministriju valsts sekretāriem. Līdz ar to, iepazīstoties arī ar lietā iesniegto Valsts kancelejas ierēdņu un darbinieku amata sarakstu (*lietas 8.sējuma 93.-95.lapa*), kā arī ar iesniegtajām brīvajām vakancēm civildienestā disciplinārsoda piemērošanas laikā pieteicējam (*lietas 8.sējuma 131.-132.lapa*), secināms, ka pieteicēja amatalga atbilda 17.saimei un bija augstākais atalgojums valsts civildienestā.

No Ministru prezidentes paskaidrojuma izriet, ka /Amats B/ amats ir tiešā padotībā /Amats A/, tādēļ tas ir klasificēts zemāk nekā /Amats A/ amats, bet tas ir vadītāja līmeņa amats un konkrētā rīkojuma pieņemšanas dienā vienīgais vakantais vadītāja amats Valsts kancelejā.

Vērtējot minēto, tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja argumentu, ka pieteicējam nav piemērots disciplinārsods – mēnešalgas samazināšana –, bet gan disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku līdz trīs gadiem. Šāds disciplinārsods ir saistīts ne tikai ar pazemināšanu amatā kā tādu, bet arī ar amata atlīdzības noteikšanu, atbilstoši ieņemamajam amatam, tātad atalgojuma samazinājumu. Tas ir, ierēdnim ieņemot zemāku amatu valsts pārvaldē, būtu jāsaņem zemāks atlīdzinājums, ko paredz valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogs un klasifikācija. Kaut arī valsts pārvaldes ietvaros ir konstatējams, ka dažādās iestādēs viena līmeņa vadītāju atalgojumi mēdz atšķirties, vienlaicīgi atalgojumu ietekmē arī ikgadējā novērtēšana, tās rezultāti, disciplinārsodi, kā arī citi faktori.

Papildus pieteicējs uzskata, ka /Amats B/ amats Valsts kancelejā izveidots īpaši viņam, lai varētu piemērot konkrēto disciplinārsodu.

Nav nozīmes apstāklim, kad konkrētais amats Valsts kancelejā izveidots vai amata apraksts apstiprināts, jo svarīga ir brīvas vakances esība.

Turklāt no lietas materiāliem konstatējams, ka neatbilst patiesībai pieteicēja apgalvojums, jo /Amats B/ amats bija izveidots un apstiprināts jau 2023.gada 11.septembrī, turklāt to apstiprinājis pats pieteicējs (*lietas 8.sējuma 133.-135.lapa*).

[26] Pieteicējs uzskata, ka tika diskriminēts, jo viņam netika paaugstināta mēnešalga 2024.gadā, atšķirībā no visiem citiem Valsts kancelejas ierēdņiem un darbiniekiem, kuriem pieteicējs atlīdzinājumu palielinājis. Pieteicēja ieskatā Ministru prezidente pieļāvusi dubultās sodīšanas aizlieguma pārkāpumu, pirms disciplinārsoda piemērošanas nepaaugstinot pieteicējam amata atlīdzību.

Tiesa atzīst, ka konkrētais jautājums nav attiecināms uz pieteicējam piemēroto disciplinārsodu pēc būtības. Pieteicējam konkrētajā jautājumā varēja vērsties pie Ministru prezidentes, kā arī pēc tam bija iespēja šo jautājumu risināt tiesvedības ceļā.

Papildus tiesa norāda, ka Ministru kabineta 2022.gada 21.jūnija noteikumu Nr.361 „Noteikumi par valsts institūciju amatpersonu un darbinieku darba samaksu un tās noteikšanas kārtību, kā arī par profesijām un specifiskajām jomām, kurām piemērojams tirgus koeficients” 8.punkts noteic, ka /Amats A/ mēnešalgu nosaka Ministru prezidents. Savukārt atbilstoši šo noteikumu 13.punktam amatpersonai (darbiniekam) noteikto mēnešalgas apmēru pārskata, ja mainās kāds no šo noteikumu 6.punktā minētajiem kritērijiem un tas ietekmē mēnešalgas apmēru.

No minētās normas izriet, ka tā ir Ministru prezidenta prerogatīva noteikt /Amats A/ ikmēneša atalgojumu, vienlaicīgi atbilstoši šo noteikumu 6.punktam ņemot vērā tādus kritērijus kā kvalifikāciju un kompetences, darba snieguma līmeni, regulāro darba apjomu.

No Ministru prezidentes rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka 2024.gadā attiecība uz pieteicēju Ministru kabineta 2022.gada 21.jūnija noteikumu Nr.361 „Noteikumi par valsts institūciju amatpersonu un darbinieku darba samaksu un tās noteikšanas kārtību, kā arī par profesijām un specifiskajām jomām, kurām piemērojams tirgus koeficients” 6.punktā noteiktie kritēriji nebija mainījušies, tādējādi pieteicēja mēnešalga 2024.gadā netika pārskatīta.

Turklāt tiesa no lietas materiāliem nekonstatē, ka līdz Rīkojuma par disciplinārsodu pieņemšanai pieteicējs būtu sodīts par /Amats A/ amatā pieļautajiem Publisko iepirkumu likuma normu pārkāpumiem, tādējādi nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka attiecībā pret viņu pārkāpts dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips.

[27] Pieteicējs uzskata, ka disciplinārlietas ietvaros pieļauts tāds procesuāls pārkāpums kā pieteicēja uzklausīšanas pienākuma neīstenošana, kā arī Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas sastāvs nav bijis objektīvs, jo /Persona L/ no Ministru prezidenta biroja bija iekļauta Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas sastāvā.

[27.1] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka disciplinārlieta pret pieteicēju ierosināta /Datums D/.

2024.gada 10.maijā Tieslietu ministrija pieprasīja papildu informāciju Valsts kancelejai (*lietas 5.sējuma 29.-30.lapa*), uz kuru 2024.gada 15.maijā sniegta atbilde (*lietas 5.sējuma 33.-59.lapa*). 2024.gada 13.maijā pieprasīti paskaidrojumi no pieteicēja disciplinārlietā (*lietas 1.sējuma 74.-75.lapa*), savukārt 2024.gada 20.maijā pieteicējs paskaidrojumus sniedzis (*lietas 1.sējuma 76.-78.lapa*).

Tāpat lietas materiālos atrodas pieteicēja un Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijas sarakste. Konkrēti:

Tieslietu ministrijas 2024.gada 13.maija pieprasījums Nr.1-24/1547 pieteicējam, kurā lūgts līdz 2024.gada 20.maijam sniegt Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai paskaidrojumus disciplinārlietā, sniedzot viedokli par Dienesta pārbaudes komisijas starpziņojumā norādītajiem apstākļiem (*lietas 1.sējuma 74.-75.lapa*).

2024.gada 20.maijā pieteicējs sniedza atbildi, kurā lūgts citstarp izsniegt visus dokumentus, uz kuriem starpziņojumā sniegtas atsauces, kā arī noteikt saprātīgu termiņu paskaidrojumu sniegšanai (*lietas 1.sējuma 76.-78.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 22.maijā nosūtīja pieteicējam dienesta pārbaudes materiālus, kā arī noteica termiņu līdz 2024.gada 31.maijam paskaidrojumu sniegšanai (*lietas 1.sējuma 79.-80.lapa*).

Pieteicējs 2024.gada 23.maijā lūdza Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas vadītāju izsniegt dokumentus, tostarp norādot, ka pieteicējam nosūtītos dokumentus nav iespējams atvērt, jo faili aizsargāti ar paroli. Iesniegumā lūgts noteikt jaunu saprātīgu termiņu paskaidrojumu sniegšanai (*lietas 1.sējuma 81.-82.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 27.maijā sniedza atbildi, ka dokumenti bez paroles pieteicējam nosūtīti 2024.gada 24.maijā, kā arī norādīts, ka pieteicējam jāsniedz paskaidrojumi līdz 2024.gada 5.jūnijam (*lietas 1.sējuma 83.-84.lapa*).

Lietas materiālos atrodas pieteicēja 2024.gada 24.maija iesniegums, kurā norādīts, ka pieteicējam joprojām nav pieejami visi lietas materiāli (*lietas 1.sējuma 85.-86.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 28.maijā sniedza atbildi pieteicējam, ka pieteicējam ir izsniegti visi materiāli (*lietas 1.sējuma 87.-88.lapa*).

Pieteicējs 2024.gada 28.maijā sniedza atbildi, ka pieteicējam joprojām nav pieejami visi dokumenti, kā arī lūdza noteikt jaunu termiņu paskaidrojumu sniegšanai (*lietas 1.sējuma 89.-91.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 30.maijā atkārtoti pieteicēja nosūtīja visus dienesta pārbaudes materiālus, kā arī noteica termiņu līdz 2024.gada 6.jūnijam paskaidrojumu sniegšanai (*lietas 1.sējuma 92.-93.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 31.maijā nosūtīja informācijas pieprasījumu arī /Amats G/, lūdzot sniegt atbildes uz jautājumiem līdz 2024.gada 6.jūnijam (*lietas 1.sējuma 94.-95.lapa*), uz kuru tika sniegta arī atbilde (*lietas 1.sējuma 96.-112.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 31.maijā nosūtīja informācijas pieprasījumu arī Ministru prezidenta biroja vadītājai, lūdzot sniegt atbildes uz jautājumiem (*lietas 1.sējuma 113.-114.lapa*), uz kuru tika sniegta atbilde (*lietas 1.sējuma 115.-120.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 31.maijā nosūtīja informācijas pieprasījumu arī /Amats E/ Ministru prezidenta birojā, lūdzot sniegt atbildes uz jautājumiem (*lietas 1.sējuma 121.-122.lapa*), uz kuru tika sniegta atbilde (*lietas 1.sējuma 123.-126.lapa*).

Lietas materiālos atrodas pieteicēja 2024.gada 3.jūnija iesniegums, kurā lūgts sniegt informāciju, kādus speciālistus un ekspertus komisija bija pieaicinājusi dalībai komisijā (*lietas 1.sējuma 127.-128.lapa*).

Lietas materiālos atrodas Dienesta pārbaudes komisijas 2024.gada 30.maija gala ziņojums (*lietas 1.sējuma 132.-138.lapa*).

Pieteicējs 2024.gada 5.jūnijā lūdza nekavējoties izsniegt dienesta pārbaudes gala ziņojumu un visus dokumentus, uz kuriem Dienesta pārbaudes komisija gala ziņojumā sniegta atsauce vai pamatots komisijas viedoklis (*lietas 1.sējuma 139.lapa*).

Lietas materiālos atrodas Ministru prezidenta 2024.gada 4.jūnija vēstule pieteicējam, ar kuru pieteicējs informēts tostarp par to, ka Disciplinārlietas izmeklēšanas komisija lems par ziņojuma izsniegšanu disciplinārlietas izmeklēšanas ietvaros (*lietas 1.sējuma 140.-141.lapa*).

2024.gada 5.jūnijā Tieslietu ministrija pieteicējam nosūtīja Dienesta pārbaudes komisijas ziņojumu (*lietas 1.sējuma 142.-143.lapa*).

Pieteicējs 2024.gada 6.jūnijā sniedza atbildi uz informācijas pieprasījumu (*lietas 1.sējuma 144.-160.lapa*), kā arī 2024.gada 12.jūnijā informāciju par judikatūru publisko iepirkumu jomā (*lietas 1.sējuma 161.-176.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 17.jūnijā nosūtīja informācijas pieprasījumu arī Valsts kancelejas Informācijas tehnoloģiju departamenta vadītājam (*lietas 1.sējuma 175.-176.lapa*), uz kuru tika sniegta atbilde (*lietas 1.sējuma 194.-195.lapa*).

Tieslietu ministrija 2024.gada 17.jūnijā nosūtīja uzaicinājumu pieteicējam uz Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sēdi 2024.gada 25.jūnijā (*lietas 1.sējuma 177.-178.lapa*).

Pieteicējs 2024.gada 1.jūlijā sniedza papildu paskaidrojumus Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai (*lietas 1.sējuma 196.-205.lapa*).

Lietas materiālos atrodas Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2024.gada 18.jūnija (*lietas 1.sējuma 240.-242.lapa*), 25.jūnija (*lietas 1.sējuma 243.-246.lapa*) sēdes protokols.

[27.2] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs veicis aktīvu saraksti ar Disciplinārlietas izmeklēšanas komisiju, kā arī pieteicējs tika uzklausīts kā rakstveidā, sniedzot paskaidrojumus, tā mutvārdos Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas sēdē. Tāpat Tieslietu ministrija veikusi saraksti ar pieteicēju, vairakkārt nodrošinot iespēju iepazīties ar disciplinārlietas materiāliem.

Līdz ar to atzīstams, ka pieteicējam bija dota iespēja iepazīties ar lietas materiāliem un izteikt savu viedokli par visu ar lietu saistīto informāciju.

Vienlaicīgi no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs neizteica iebildumus par Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas locekļu kompetenci, objektivitāti uzklausīšanas laikā Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai, nenorādīja par to arī Ministru prezidentei, bet šo argumentu ir norādījis tikai pieteikumā tiesai un uzturēja tiesas sēdes laikā.

Lietas materiāli liecina par to, ka pieteicējs tika uzklausīts arī Ministru kabineta sēdē.

Līdz ar to pieteicēja argumenti nav lietā esošajos pierādījumos balstīti, tāpēc noraidāmi kā nepamatoti.

III

Rīkojums par atbrīvošanu

[28] Tālāk tiesa vērtēs Rīkojumu par pieteicēja atbrīvošanu no amata.

[28.1] /Datums B/ pieņemts Rīkojums par disciplinārsodu, kurā norādīts, ka disciplinārsods izpildāms ar /Datums F/.

[28.2] Pieteicējs 2024.gada 10.jūlijā vērsās ar iesniegumu pie /Amats D/ /Persona D/ (*lietas 7.sējuma 18.-20.lapa*). Iesniegumā sniegts pieteicēja viedoklis par disciplinārsoda piemērošanu. Iesniegumā pieteicējs vērsis uzmanību, ka amats, uz kuru tiek pārcelts, vispār neatbilst pieteicēja izglītībai, spējām, pieredzei un kvalifikācijai, turklāt tas ir būtiski zemāks saskaņā ar konkrētajam amatam noteikto amata kategoriju, salīdzinot ar iepriekšējo amatu, ir

pazemojošs, lai panāktu pieteicēja izvēli pamest civildienestu, nevis tāds, kas veicinātu valsts pārvaldes efektivitātes principa ievērošanu.

Iesniegumā pieteicējs lūdz grozīt Rīkojumu par disciplinārsodu, ieceļot amatā valsts pārvaldē, kas atbilst pieteicēja spējām, profesionālajai pieredzei un kvalifikācijai. Savukārt, ja nav iespējams grozīt Rīkojumu par disciplinārsodu, lūdz ņemt vērā Darba likuma 100.panta piektajā daļā minēto nekavējoties izbeigt civildienesta attiecības, pamatojoties uz svarīgu iemeslu, kas tikumības un taisnprātības dēļ neļauj turpināt civildienesta attiecības Valsts kancelejā.

Iesniegumā norādīts, ka civildienesta attiecību turpināšana Valsts kancelejā ir pretrunā ar pieteicēja ētiskiem un morāliem principiem un vērtībām, un šis pamats rada apdraudējumu pieteicēja personībai, kas tādējādi nosaka nepieciešamību izbeigt civildienesta attiecības nekavējoties.

[28.3] Pieteicējs 2024.gada 11.jūlijā atkārtoti vērsās ar iesniegumu pie Ministru prezidentes /Persona D/, norādot „zināšanai Valsts kancelejai" (*lietas 7.sējuma 21.-22.lapa*). Iesniegumā pieteicējs norādīja, ka nav saņēmis informāciju par to, kādi lēmumi pieņemti attiecībā uz pieteicēja /Datums I/ iesniegumu, tādējādi atkārtoti lūdz nekavējoties izbeigt civildienesta attiecības, pamatojoties uz taisnprātības apsvērumiem.

[28.4] /Datums H/ pieteicējs atkārtoti vērsās ar iesniegumu pie /Amats D/ /Persona D/, Valsts kancelejas (*lietas 7.sējuma 23.-24.lapa*). Iesniegumā pieteicējs norāda, ka nav saņēmis informāciju par to, kādi lēmumi pieņemti attiecībā uz pieteicēja abiem iesniegumiem, tādējādi atkārtoti lūdz nekavējoties izbeigt civildienesta attiecības, pamatojoties uz taisnprātības apsvērumiem.

[28.5] Ar Rīkojumu par atbrīvošanu (*lietas 7.sējuma 12.lapa*), kas pieņemts /Datums H/, pieteicējs atbrīvots no /Amats B/ amata pēc paša vēlēšanās /Datums H/ saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un pieteicējam izmaksāta naudas kompensācija par neizmantotā ikgadējā atvaļinājuma dienām par laikposmu no 2020.gada 4.augusta līdz /Datums C/m saskaņā ar Darba likuma 149.panta piekto daļu un ikgadējā apmaksātā papildatvaļinājuma septiņas darba dienas par laikposmu no 2020.gada 1.janvāra līdz /Datums C/m saskaņā ar Darba likuma 151.panta piekto daļu. Kā pamatojums norādīts „/Persona A/ /Datums C/ iesniegums".

[28.6] Valsts kanceleja 2024.gada 19.jūlijā sniedza pieteicējam atbildi (*lietas 7.sējuma 25.-26.lapa*) uz pieteicēja 2024.gada 10., 11. un 12.jūlija iesniegumiem.

Atbildē norādīts, ka Ministru kabineta un Valsts kancelejas tīmekļvietnē sadaļā „Biežāk uzdotie jautājumi par Valsts civildienesta likuma piemērošanu" sniegta atbilde uz jautājumu, vai civildienesta attiecībās ir piemērojama Darba likuma 100.panta piektā daļa (tūlītējs uzteikums sakarā ar svarīgu iemeslu). Valsts civildienesta attiecībās nav tiešā veidā piemērojama Darba likuma 100.panta piektā daļa, jo jautājumus saistībā ar ierēdņu atbrīvošanu no amata regulē tieši Valsts civildienesta likuma 41.pants.

Valsts civildienesta likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkts noteic, ka valsts civildienesta attiecības izbeidzas, ja ierēdnis ar iestādes vadītāja, iestādes vadītājs ar ministra, bet /Amats A/ un Pārresoru koordinācijas centra vadītājs ar Ministru prezidenta lēmumu tiek atbrīvots no ierēdņa amata pēc paša vēlēšanās.

[28.7] Savukārt 2024.gada 30.augustā Valsts kanceleja ar lēmumu Nr.7.8.6./2024-ISDOC-36/17-2493 atteica pieteicējam izmaksāt atlaišanas pabalstu (*lietas 7.sējuma 27.-31.lapa*). Norādīts, ka Rīkojums par atbrīvošanu no /Amats A/ amata nav Valsts kancelejas kompetencē. Savukārt valsts civildienesta ierēdnim, izsakot vēlmi izbeigt valsts civildienesta attiecības, tiek izdots rīkojums, pamatojoties uz Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „a" apakšpunktu, jo pārējie Valsts civildienesta likuma 41.pantā uzskaitītie gadījumi uz pieteicēja lūgumu neattiecas. Valsts civildienesta likuma 41.pantā paredzētie civildienesta attiecību izbeigšanās pamati ir izsmeļoši. Valsts civildienesta likums neparedz tādu tiesību institūtu kā civildienesta attiecību izbeigšanu sakarā ar to, ka ierēdnim ir svarīgs iemesls (apstāklis, kas, pamatojoties uz tikumības un taisnprātības apsvērumiem, neļauj turpināt darba tiesiskās attiecības). Valsts civildienesta attiecībās ir piemērojama tikai Darba likuma trešā sadaļa, turklāt tiktāl, ciktāl Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums nenosaka savādāk, bet ne jebkura Darba likuma norma, kurā ir noteikts kāds darba samaksas jautājums. Regulējums par atlaišanas pabalstiem

Darba likumā ir ietverts piektajā sadaļā nevis trešajā sadaļā. Darba likuma 112.pants par atlaišanas pabalstiem ir piemērojami tikai kopsakarā ar Darba likuma 101.pantu un 100.panta piekto daļu, tātad tikai darba tiesisko attiecību kontekstā. Atlaišanas pabalsti valsts un pašvaldību institūcijās nodarbinātajiem tiek izmaksāti saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.pantu, nevis Darba likuma 112.pantu. Tā kā pieteicējs ieņēma valsts civildienesta ierēdņa amatu un ar pieteicēju netika slēgts darba līgums, uz pieteicēju neattiecas Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 17.panta $1.^1$ daļa.

[28.8] Tiesa atzīst par pamatotu Valsts kancelejas pieteicējam norādīto skaidrojumu, ka Darba likuma normas, konkrēti, 112.pants par atlaišanas pabalstiem, ir piemērojamas tikai kopsakarā ar Darba likuma 101.pantu un 100.panta piekto daļu, turklāt nav attiecināmas uz valsts civildienesta ierēdņiem, kuru atlīdzības jautājumus noteic Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums. Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs pats vērsies pie Ministru prezidentes ar iesniegumu un lūdzis pārtraukt civildienesta attiecības.

[28.9] Ikviena nodarbinātā persona ir tiesīga pēc savas brīvas gribas izbeigt attiecīgās nodarbinātības, tostarp civildienesta attiecības, par to attiecīgi paziņojot iestādei. Līdz ar to, saņemot pieteicēja iesniegumu, kurā norādīts, ka pieteicējs atsakās no iespējas turpināt civildienesta attiecības citā amatā pēc pārcelšanas termiņa izbeigšanās un izteikts lūgums viņu atbrīvot no ierēdņa amata [..] dienā, kad vēl nebija iestājies notikums, kurš noteica pieteicēja pārcelšanas citā amatā termiņu, iestādei bija jānoskaidro pieteicēja patiesā griba. Ja pieteicējs nevēlējās turpināt civildienesta attiecības [..] iestādē, tad iestāde šo viņa gribu nedrīkstēja nerespektēt un nepieņemt lēmumu par ierēdņa atbrīvošanu no amata (sk. *Senāta 2010.gada 26.februāra spriedums lietā Nr.SKA-236/2010, A42589906, 6.–8.punktu*).

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs lūdzis Ministru prezidenti grozīt Rīkojumu par disciplinārsodu. Vienlaicīgi pieteicējam sniegts skaidrojums par to, ka grozīt konkrēto rīkojumu nav pieļaujams.

No minētā izriet, ka Ministru prezidente nevarēja atstāt pieteicēju dienestā pret viņa gribu.

[28.10] Rezumējot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka Rīkojums par atbrīvošanu ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteicēja pieteikums ir nepamatots, tāpēc noraidāms. Tiesa nekonstatē priekšnoteikumus labvēlīga administratīvā akta izdošanai, ar kuru pieteicējam tiktu izmaksāts atlaišanas pabalsts četru mēnešu vidējās izpeļņas apmērā.

[28.11] Pieteicējs jautājumā par Rīkojuma par atbrīvošanu atzīšanu par prettiesisku lūdz atlīdzināt zaudējumus par juridiskās palīdzības izmaksām.

Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem [..], kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu administratīvajā procesā detalizēti regulē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums. Minētā likuma 7.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Aprēķinot mantisko zaudējumu, ņem vērā arī neiegūto peļņu, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta.

No minētā secināms, ka prasījums par nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu nav patstāvīgs prasījums, bet tas ir saistīts ar pamatprasījumu. Tas nozīmē, ka persona administratīvajā tiesā var prasīt nevis vienkārši atlīdzinājumu kā tādu neatkarīgi no kaitējuma avota, bet tikai atlīdzinājumu par tādu kaitējumu, kas nodarīts ar prettiesisku administratīvo aktu vai faktisko rīcību (*Senāta 2007.gada 11.maija sprieduma lietā Nr.SKA-364/2007 17.punkts*).

Tā kā tiesa ir atzinusi, ka pieteikums par Rīkojumu par atbrīvošanu nav pamatots, līdz ar to ir noraidāms ir arī pieteicēja pakārtotais prasījums par zaudējumu atlīdzinājumu par juridiskās palīdzības sniegšanu, jo nav konstatējams atlīdzinājuma tiesiskais pamats.

IV

Juridiskās palīdzības izmaksas

[29] Tālāk tiesa vērtēs pieteicēja prasījumu par atlīdzinājumu.

Pieteicējs lūdz atlīdzināt ar juridisko palīdzību saistītās izmaksas.

Lietā iesniegts 2024.gada 11.novembra maksājuma uzdevums par 1113,20 *euro* (*lietas 8.sējuma 101.lapa*), maksājuma mērķī norādot rēķinu Nr.SBS-2024/69R.

Tiesai iesniegts 2024.gada 10.septembra maksājuma uzdevums (*lietas 8.sējuma 102.lapa*) par 2057 *euro*, maksājuma mērķī norādot rēķinu Nr.SBS-2024/55R, ko pieteicējs veicis zvērinātai advokātei S.Boktai-Strautmanei, kas sniedz pieteicējam juridisko palīdzību šajā lietā.

Tāpat lietā iesniegts zvērinātas advokātes S.Boktas-Strautmanes pieteicējam izrakstīts 2024.gada 14.novembra rēķins Nr.SBS-2024/69R (*lietas 8.sējuma 103.lapa*) par pieteicējam sniegto juridisko palīdzību laika periodā no 2024.gada 1.septembra līdz 2024.gada 31.oktobrim administratīvajā lietā par pieteikuma projekta sagatavošanu par Rīkojumu par atstādināšanu un Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu, par pieteikuma projekta sagatavošanu par Rīkojuma par atbrīvošanu atzīšanu par prettiesisku un labvēlīga administratīvā akta izdošanu par kopējo summu 1113,20 *euro* (stundas likme 80 *euro*, darba stundas – 11 h 30 min).

Tiesai iesniegta zvērinātas advokātes 2024.gada 2.septembra atskaite par klientam – pieteicējam – sniegtajiem pakalpojumiem, to laikiem un apjomu stundās (*lietas 8.sējuma 104.lapa*). No 2024.gada 6.septembra rēķina Nr.SBS-2024/55R (*lietas 8.sējuma 105.lapa*) konstatējams, ka pieteicējam sniegta juridiskā palīdzība saistībā ar pret viņu ierosināto disciplinārlietu, advokāta honorārs saistībā ar 2024.gada 15.aprīļa vienošanos Nr.SBS-3L/2024 un 2024.gada 2.septembra atskaiti noteikts par summu 2057 *euro* (par 17 darba stundām, kur stundas likme ir noteikta 100 *euro apmērā*).

Kā arī tiesai iesniegts 2025.gada 27.oktobra rēķins Nr.SBS-2025/44R (*lietas 8.sējuma 139.lapa*) par pieteicējam sniegto juridisko pakalpojumu apmaksu: par pieteicējam sniegto juridisko palīdzību un pārstāvību tiesā administratīvajā lietā Nr.A420196724 saskaņā ar 2024.gada 15.aprīļa vienošanos Nr.SBS-3L/2024 par summu 847,70 *euro* un 2025.gada 29.oktobra maksājuma uzdevums par summu 847,70 *euro*, maksājuma mērķī norādot rēķinu Nr.SBS-2025/44R, ko pieteicējs veicis zvērinātai advokātei S.Boktai-Strautmanei, kas sniedz pieteicējam juridisko palīdzību šajā lietā.

Tiesai nav šaubu, ka šie izdevumi radušies saistībā ar izskatāmo lietu, jo to apliecina iepriekš minētie pierādījumi.

[29.4] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmā un trešā daļa noteic, ka zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Zaudējums ir arī tāds mantiski novērtējams pametums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Savukārt atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta pirmajai un otrajai daļai tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība — objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas. Savukārt cēloņsakarība nepastāv gadījumā, kad tāds pats zaudējums būtu radies arī tad, ja iestāde būtu rīkojusies tiesiski.

Atbilstoši Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 12.panta 3.[1]daļu izmaksas par juridisko palīdzību atlīdzina atbilstoši normatīvajos aktos par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības samaksu administratīvajās lietās noteiktajiem veidiem un apmēram. Izņēmuma gadījumā iestāde vai tiesa var noteikt atlīdzināmo izdevumu apmēru, kas pārsniedz normatīvajos aktos par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības samaksu administratīvajās lietās noteikto apmēru, ja šie izdevumi ir bijuši objektīvi nepieciešami.

Savukārt Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumu Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību” (turpmāk –

noteikumi Nr.1493) 6.punkts noteic, ka valsts nodrošinātā palīdzības likumā noteiktajos gadījumos valsts nodrošina šādu juridisko palīdzību administratīvajās lietās: juridisko konsultāciju ārpustiesas un tiesvedības stadijā; procesuālā dokumenta sastādīšanu ārpustiesas un tiesvedības stadijā; pārstāvību tiesā. Noteikumu Nr.1493 9.punktā uzskaitīts samaksas apmērs par sniegto juridisko palīdzību, tostarp administratīvajās lietās, paredzot, piemēram, par sniegtu juridisko konsultāciju atlīdzināt 30 *euro* stundā; par prasības pieteikuma, pieteikuma tiesvedības uzsākšanai, kreditora pieteikuma maksātnespējas procesā, pretprasības, blakus sūdzības vai izlīguma sastādīšanu – 100 *euro*; par lietas izšķiršanai nepieciešama dokumenta sastādīšanu, kuram normatīvajos aktos ir noteiktas satura prasības un kura sagatavošanā ir nepieciešamas juridiskās zināšanas (piemēram, viedoklis vai paskaidrojumi [..]) – 35 *euro*; par pārstāvību tiesas sēdē – 40 *euro* stundā; par iepazīšanos ar vienu civillietas, administratīvās vai pārrobežu strīda lietas materiālu sējumu (par vienu sējumu uzskatāms apjoms līdz 250 lapām) vienas tiesas instances ietvaros – 20 *euro*.

No minētajām tiesību normām izriet, ka, nosakot atlīdzinājumu par saņemto juridisko palīdzību, tās apjomu, veidiem, ir jāvadās pēc noteikumos Nr.1493 noteiktajiem juridiskās palīdzības samaksas apmēriem. Vienlaicīgi Zaudējumu atlīdzināšanas likumā likumdevējs ir paredzējis izņēmuma gadījumus, kad tiesa var piešķirt atlīdzinājumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības samaksu, kas pārsniedz noteikumos Nr.1493 noteiktos apmērus administratīvajās lietās, ja secināms, ka šie izdevumi ir bijuši objektīvi nepieciešami.

[29.5] Atlīdzinājuma novērtēšanai katrs no saņemtajiem juridiskajiem pakalpojumiem aplūkojams atsevišķi.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteikuma projekta par Rīkojumu par atstādināšanu un par Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu sagatavošana aizņēmusi sešas stundas (honorāra likme ir 80 *euro* par stundu). Savukārt pieteikuma projekta par Rīkojuma par atbrīvošanu atzīšana par prettiesisku un labvēlīga administratīvā akta izdošanu aizņēmusi piecas stundas un 30 minūtes (*lietas 8.sējuma 103.lapa*) par kopējo summu 1113,20 *euro*, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli.

Tiesai nav šaubu, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti saistībā ar juridiskās palīdzības saņemšanu ir tiešā cēloniskā sakarā ar prettiesiski izdotajiem rīkojumiem par pieteicēja atstādināšanu.

Novērtējot, vai ir pamats atlīdzināt izdevumus par pieteikumu projektu sagatavošanu pilnā apmērā, tiesa ņem vērā, ka pieteikuma projektos aplūkoti sarežģīti jautājumu, arī izskatāmā lieta ir vērtējama kā sarežģīta un kompleksa.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka patērētais laiks pieteikumu projektu sagatavošanai ir vērtējams kā atbilstošs, savukārt stundas likme 80 *euro* apmērā kā samērīga lietas sarežģītības pakāpei, papildus ņemot vērā apstākli, ka atsevišķi lietā risināmie jautājumi iepriekš tiesu praksē nav aplūkoti. Turklāt noteikumu Nr.1493 9.2.apkšpunktā norādītais atlīdzinājuma apmērs: 100 *euro* par pieteikuma sagatavošanu tiesvedības uzsākšanai, tiesas ieskatā, nav adekvāts, lietas sarežģītībai atbilstošs. Tāpēc secinot, ka pieteicējam juridiskā palīdzība izskatāmajā lietā bija objektīvi nepieciešama, arī izdevumi, kas rodas no juridiskās palīdzības saņemšanas, atzīstami par objektīviem.

Tāpēc tiesa atzīst, ka pieteicējam atlīdzināmi zaudējumi par pieteikuma projekta sagatavošanu par Rīkojumu par atstādināšanu, Grozījumiem Rīkojumā par atstādināšanu atzīšanu par prettiesisku, nosakot atlīdzināmo summu 580,8 *euro* apmērā proporcionāli ieguldītajam darbam, ņemot par pamatu zvērinātas advokātes noteikto taksi par vienu stundu, tas ir, 6x80 *euro*, pieskaitot pievienotās vērtības nodokli.

Savukārt pieteicēja prasījumu daļā par juridiskās palīdzības izmaksu atlīdzināšanu par Rīkojuma par atbrīvošanu atzīšanu par prettiesisku un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa atzīst par nepamatotu un noraidāmu tāpēc, ka pieteicēja prasījums ar spriedumu noraidīts. Pie minētā apstākļa neveidojas patstāvīgs prasījums zaudējumu atlīdzināšanai, kā to paredz Administratīvā procesa likuma 92.pants.

[29.6] Vērtējot tiesai iesniegto zvērinātas advokātes 2024.gada 2.septembra atskaiti par klientam – pieteicējam – sniegtajiem pakalpojumiem, to laikiem un apjomu stundās (*lietas 8.sējuma 104.lapa*), kā arī 2024.gada 6.septembra rēķinu Nr.SBS-2024/55R (*lietas 8.sējuma 105.lapa*) par pieteicējam sniegto juridisko palīdzību saistībā ar pret viņu ierosināto disciplinārlietu, konstatējams, ka advokāta honorārs noteikts saistībā ar 2024.gada 15.aprīļa vienošanos Nr.SBS-3L/2024 un 2024.gada 2.septembra atskaiti par summu 2057 *euro* (stundas likme 100 *euro*, darba stundas – 17).

No zvērinātas advokātes atskaites redzams, ka iepazīšanās ar lietas materiāliem disciplinārlietas izskatīšanas iestādē laikā aizņēma divas stundas, rakstveida paskaidrojumu projektu sagatavošana saistībā ar Disciplinārlietas izskatīšanas komisijas uzdotajiem jautājumiem, lietas materiālu izpēte, tikšanās ar pieteicēju, stratēģijas izstrāde aizņēma kopā sešas stundas, iepazīšanās ar Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas Atzinumu, tā juridiskā izvērtēšana aizņēma vienu stundu, pieteikuma projekta sagatavošana tiesai par Rīkojuma par disciplinārsodu atzīšanu par prettiesisku un atcelšanu kopumā aizņēma astoņas stundas.

Vērtējot minēto, tiesa atkārtoti norāda, ka izskatāmā lieta ir juridiski sarežģīta, tā nav standarta civildienesta lieta, lietas ietvaros risināmi vairāki kompleksi tiesību jautājumi, tāpēc tiesai nav šaubu par juridiskās palīdzības aktualitāti pieteicējam. Tāpat, aplūkojot pieteikumu, secināms, ka to raksturo tādas pazīmes kā sagatavotā dokumenta sarežģītība, kā arī kvalitāte, pieteikums satur tiesību normu interpretāciju, ir pamatots ar tiesu prakses atziņām, satur pierādījumos balstītus argumentus. Tāpēc tiesai nav šaubu, ka pieteikuma projekta sagatavošana varēja aizņemt astoņas stundas, kā arī iepazīšanās ar lietas materiāliem iestādē un juridiskās palīdzības nodrošināšana, sagatavojot paskaidrojumu projektu Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijai, varēja aizņemt zvērinātas advokātes atskaitē norādītās stundas. Turklāt no lietas materiāliem konstatējams, ka nav sagatavots un iesniegts tikai viens pieteicēja paskaidrojums Disciplinārlietu izmeklēšanas komisijai administratīvā procesa iestādē ietvaros, tādi ir vairāki. Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka arī tiesai iesniegti pieteikuma papildinājumi un pieteikuma grozījumi, kas nav tikai viens dokuments, tie ir vairāki dokumenti uz vairākām lapām, turklāt pamatoti, tāpēc pievienoti lietas materiāliem, uz to pamata grozīts pieteikuma priekšmets.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka samērīgi un situācijai atbilstoši ir atlīdzināt pieteicējam juridiskās palīdzības izmaksas viņa prasītajā apmērā, tas ir, 2057 *euro*, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli. Minēto atlīdzinājuma summu veido pieteikuma sagatavošana 800 *euro* apmērā (astoņas darba stundas pie likmes 100 *euro* par stundu), iepazīšanās ar astoņiem lietas sējumiem, kas atbilstoši noteikumu Nr.1493 9.8.apakšpunktam novērtējama 160 *euro* apmērā (20 *euro* par iepazīšanos ar vienu lietas sējumu), kā arī pieteicējam sagatavotie paskaidrojumu projekti, pieteikuma papildinājumi un citi tiesai un Disciplinārlietas izskatīšanas komisijai iesniegtie dokumenti.

[29.7] Pieteicējs lūdz atlīdzināt juridiskās palīdzības izmaksas par pieteicējam sniegto juridisko palīdzību/pārstāvību tiesas sēdēs 2024.gada 27.augustā un 31.oktobrī.

2025.gada 27.oktobra rēķins Nr.SBS-2025/44R (*lietas 8.sējuma 139.lapa*) par pieteicējam sniegto juridisko pakalpojumu apmaksu: par pieteicējam sniegto juridisko palīdzību un pārstāvību tiesā administratīvajā lietā Nr.A420196724 saskaņā ar 2024.gada 15.aprīļa vienošanos Nr.SBS-3L/2024 par summu 847,70 *euro*.

No tiesas sēžu protokoliem konstatējams, ka tiesas sēdes ilga sešas stundas un 40 minūtes un četras stundas un 20 minūtes. Arī minētais apstāklis liecina par lietas sarežģītību un apjomu. Turklāt zvērinātas advokātes stundas likme par pārstāvību tiesas sēdē ir aptuveni 77 *euro* stundā, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli. Tiesas ieskatā minētā summa ir samērīga ar lietas sarežģītību un tās komplekso raksturu. Tiesa ņem vērā apstākli, ka noteikumu Nr.1493 9.7.apakšpunktā noteiktā atlīdzinājuma summa par pārstāvību tiesas sēdē ir noteikta 40 *euro* stundā. Salīdzinoši, spēku zaudējušo, Latvijas Republikas Satversmei neatbilstošo 2011.gada 8.novembra noteikumu Nr.859,,Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru" 3.7.apakšpunktā par pārstāvību tiesas sēdē bija atlīdzināmi zaudējumi 40 *euro* apmērā stundā (bez pievienotās vērtības nodokļa). No minētā secināms, ka abas likmes ir identiskas, turklāt viena atzīta par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam. Tāpēc, salīdzinot šo summu ar pieteicēja prasīto, tiesa atzīst, ka 2026.gadā ir samērīgi un atbilstoši lietas apstākļiem atlīdzināt pieteicējam zaudējumus par juridisko palīdzību – pārstāvība tiesas sēdē 77 *euro* apmērā par stundu, ieskaitot pievienotās vērtības nodokli, par kopējo summu 847,70 *euro*, tas atbilst lietas apstākļiem, sarežģītībai, iesniegtajiem pierādījumiem.

[29.8] Rezumējot iepriekš konstatēto un secināto, atzīstams, ka pieteicēja prasījums atlīdzināt ar saņemto juridisko palīdzību saistītās izmaksas ir pamatots un apmierināms daļā. Kopējā summa, kas pieteicējam atlīdzināma par zaudējumiem, ko veido saņemtās juridiskās palīdzības izmaksas, ir 3485,5 *euro*.

[30] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Pieteicējs par trīs pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksājis valsts nodevu 90 *euro* apmērā (*lietas 1.sējuma 19.lapa; 6.sējuma 10.lapa; 7.sējuma 11.lapa*). Ar spriedumu apmierināts pieteicēja pieteikums un Rīkojums par atstādināšanu un Grozījumi Rīkojumā par atstādināšanu atzīti par prettiesiskiem, tāpat par prettiesisku atzīts un atcelts Rīkojums par disciplinārsodu. Savukārt pieteicēja pieteikums par Rīkojuma par atbrīvošanu atzīšanu par prettiesisku noraidīts kā nepamatots.

Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktam valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Līdz ar to pieteicējam ir atlīdzināma viņa samaksātā valsts nodeva 60 *euro* apmērā, jo ir apmierināti divi šajā lietā izskatāmie pieteicēja pieteikumi.

[31] Tiesa papildus norāda, tiesai nav pienākuma atbildēt uz pilnīgi visiem procesa dalībnieku izteiktajiem argumentiem, vien tiem, kuriem ir būtiska nozīme lietā (*Senāta 2019.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-978/2019, A420204717, 10.punkts*). Tiesa ir atbildējusi uz būtiskajiem pieteicēja argumentiem lietā, bet uz pārējiem, kam nav nozīmes no tiesību viedokļa, procesuālās ekonomijas nolūkā atbildes nesniegs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /Persona A/ pieteikumu par Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojuma /Numurs A/ un Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojuma /Numurs B/ atzīšanu par prettiesisku un zaudējumu atlīdzinājumu;

atzīt par prettiesisku Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojumu /Numurs A/ un Ministru prezidenta /Datums A/ rīkojumu /Numurs B/;

uzlikt pienākumu Valsts kancelejai atlīdzināt /Persona A/ samaksu par prettiesisku atstādināšanu laika periodā no /Datums A/ līdz /Datums K/ 5333,12*euro* un atlīdzināt likumiskos nokavējuma procentus (6%) gadā par neizmaksāto darba samaksu no summas 5333,12 *euro*;

apmierināt /Persona A/ pieteikumu par Ministru prezidenta /Datums B/ rīkojuma /Numurs C/ atcelšanu un zaudējumu atlīdzinājumu;

atcelt no izdošanas dienas Ministru prezidenta /Datums B/ rīkojumu /Numurs C/;

uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt /Persona A/ zaudējumus (izmaksas par juridisko palīdzību) 3485,5*euro*;

piespriest no Latvijas Republikas par labu /Persona A/ valsts nodevu 60*euro*;

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Valsts kancelejas /Datums C/ rīkojuma /Numurs D/ atzīšanu par prettiesisku, labvēlīga administratīvā akta, ar kuru /Persona A/ tiktu izmaksāts atlaišanas pabalsts četru mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, izdošanu un zaudējumu par juridiskās palīdzības izmaksām atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese D.Grabovska

Tiesnese S.Kuškina

Tiesnese I.Andruškina